တယ်ဝေတ်

mgyoe.com

ရွှေစုခေါင်း
ချစ်ပန်းပွင့်

မြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း

mgyoe.com

mgyoe.com

ချစ်ပန်းပွင့် အပါအဝင်
ဆရာကြီးရွှေဥဒေါင်း၏ ဝတ္ထု ၁၂ပုဒ်၊
နှလုံးလှစာပေ၏ မူလစုစည်းမှုအတိုင်း
ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ပါသည်။

ISBN9789997113436
SOD68
9 789997 113436
3,000.00KS

mgyoe.com

ထုတ်ဝေသူ-ဒေါ်အိဝတ်ရည်ထွန်း၊ ဂျူတီစာပေ၊ (၀၂၀၇၇)၊
ဓမ္မာရုံလမ်း၊ လှိုင်၊ ရန်ကုန်။
ပုံနှိပ်သူ-ဒေါ်ဝင်းမာ၊စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်၊ (၀၀၄၁၂)
အမှတ်-၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ကံဘဲ့၊ရန်ကင်း။
၂၀၁၈၊ အောက်တိုဘာလ၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊ ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း၊
နှလုံးလှစာပေ၏ပထမအကြိမ်မှု။

တန်ဖိုး- ၃၀၀၀ ကျပ်

mgyoe.com

mgyoe.com

ချစ်ပန်းပွင့်

ရွှေဒေါင်း

mgyoe.com

mgyoe.com

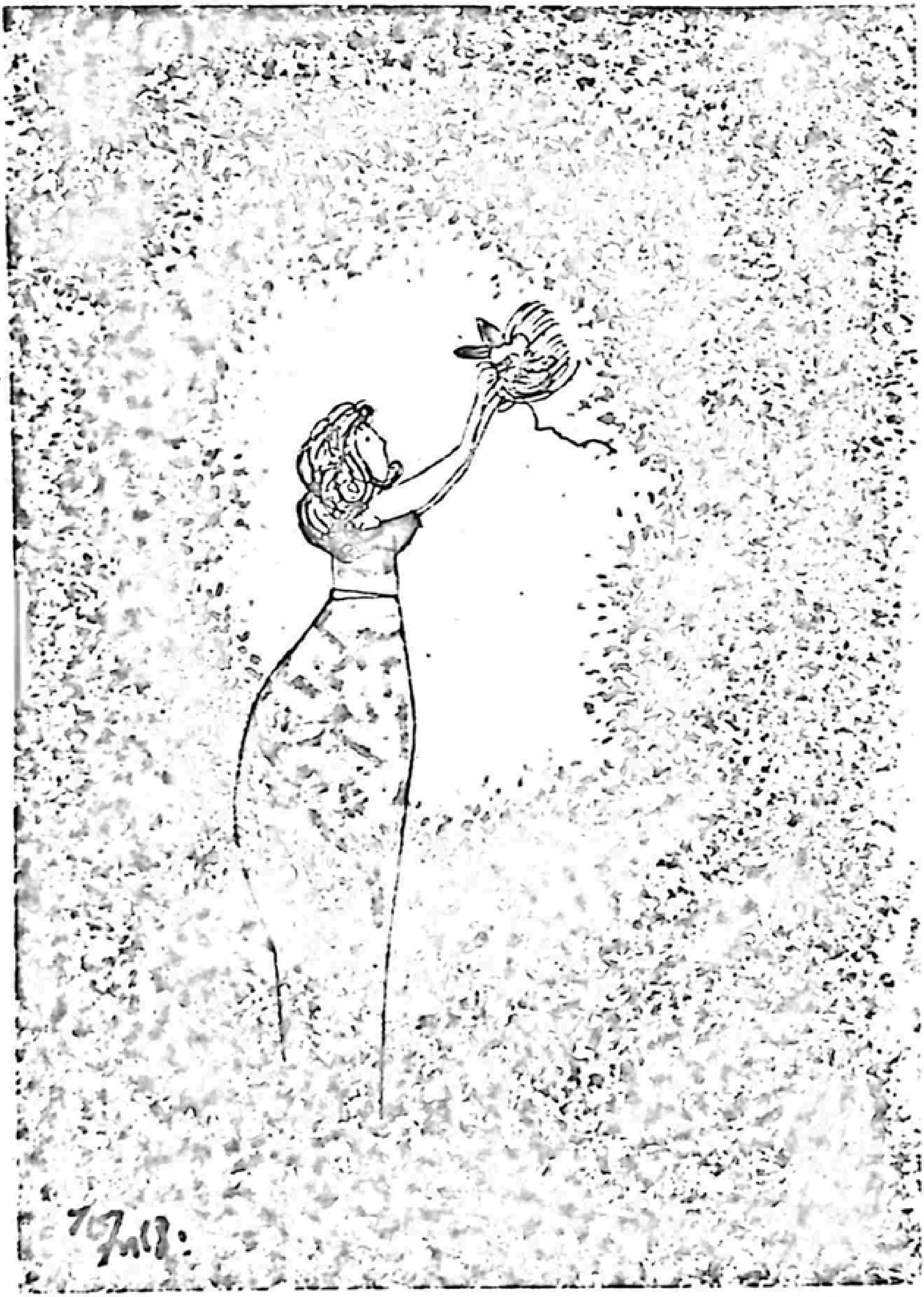

mgyoe.com

mgyoe.com

မာတိကာ

၁။	ဇာတ်လိုက်	၁
၂။	ကိုယ့်ရှူးကိုယ်ပတ်	၁၆
၃။	မသိမကောင်း သိမကောင်း	၃၉
၄။	ကြက်တူရွေးနှုတ်သီး	၆၈
၅။	ကိုယ်တစ်ကိုယ် ခေါင်းနှစ်လုံး	၈၉
၆။	ဘုတ္တိုင်း	၁၀၇
၇။	ဗိုလ်ပုတက်	၁၂၈
၈။	အကြံကြီးသမားတစ်စု	၁၄၅
၉။	စက္ကင်းငမောက်ပတ္တမြား ပျောက်ဆုံးသလော	၁၇၃
၁၀။	အမေတို့ အဖေတို့	၂၀၃
၁၁။	လူပြန်ပေးအမှုကြီး	၂၂၄
၁၂။	ချစ်ပန်းပွင့်	၂၆၁

mgyoe.com

mgyoe.com
mgyoe.com

mgyoe.com

ဇာတ်လိုက်

ဖဲသုံးချပ်ဇာတ်ကားကို ဘုရင့်ရုံ၌ ဆင်ဆာလူကြီးများအား ပြသသောအခါတွင် ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီ၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ ဝတ်လုံတော်ရကြီးများ၊ သတင်းစာအယ်ဒီတာများ၊ စာရေးဆရာများ၊ ဘိုင်စကုပ်ဇာတ်လိုက်များမှစ၍ မြို့ပေါ်ရှိ လူကြီးလူကောင်းများနှင့် ရုပ်ရှင်လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ပညာသည်များ လာရောက်ကြည့်ရှုကြသည်ဖြစ်ရာ အဆိုပါ ပရိသတ်များသာလျှင်မက အခြားကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ကြီးများကပင်လျှင် ဖဲသုံးချပ်ဇာတ်ကားမှာ ထိုအချိန်အခါထိ မြန်မာဇာတ်ကားများအနက်တွင် ခေတ်အဆန်ဆုံး၊ အဆင့်အတန်းအမြင့်ဆုံး၊ အခမ်းနားဆုံးဖြစ်ပေကြောင်းနှင့် ဝန်ခံခဲ့ကြရဖူးလေသည်။ ၎င်းဇာတ်လမ်း၌ အကြီးအမှူးဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ဇာတ်လိုက်မင်းသား မောင်စိုးတင့်၊ မင်းသမီး ခင်မြတင်နှင့် လူကြမ်း မောင်တင်ဖေတို့ဖြစ်လေရာ ၎င်းတို့အသီးသီးမှာလည်း 'အက်တင်' ၌လည်းကောင်း၊ အလွမ်းအသော၌လည်းကောင်း ပရိသတ်တို့၏စိတ်ကို ဆွဲငင်စွဲငြိစေလောက်အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်သူများ ဖြစ်ကြပါပေသည်။ ဇာတ်ကွက်ဇာတ်လမ်းမှာလည်း အလွန်တရာ 'စေ့' လှသည်ဖြစ်သောကြောင့် ပရိသတ်တို့၏စိတ်ထဲ၌ အကျယ်ချဲ့လွန်းလှသည်ဟု ညည်းညူ

mgyoe.com

mgyoe.com

ဖြစ်တင်ဖွယ်ရာသော အခန်းပိုများလည်းမပါ၊ အမြန်သော့၍သွားရသော အခန်းမျိုးလည်းမပါဘဲ ဇာတ်လမ်းပြီးဆုံးမည်ကိုပင် စိုးရိမ်ခြင်း၊ နှမြော ခြင်းဖြင့် လည်ပင်းတမော့မော့နှင့် ကြည့်နေကြရသော ဇာတ်လမ်းမျိုး ဖြစ်ချေသည်။

နောက်ဆုံးဖြစ်သောအခန်း၌ လူကြမ်း မောင်တင်ဖေမှာ 'ဗီလိန်' တို့၏ သွားရာလမ်းကြောင်းအတိုင်း သုတ်သင်ရှင်းလင်းပြီးပြီဟူ၍ ဇာတ် လိုက်နှစ်ယောက်တို့က စိတ်ချလက်ချနှင့် ဖုံပေါ်တွင် အတူယှဉ်တွဲကာ ထိုင်လျက် အစေခံအား စားစရာများယူခဲ့ရန် အမိန့်ပေးထား၏။ အစေခံ ထွက်လာရမည့် တံခါးပေါက်မှ အစေခံ မပေါ်လာဘဲ ဗီလိန်သည် ခြောက်လုံးပြူးတစ်လက်ကိုကိုင်လျက် ဝင်လာရာ ဇာတ်လိုက်နှစ်ယောက် မှာမူကား လှည့်၍မကြည့်သဖြင့် မသိသေးဘဲ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ကျီစယ် လျက်ရှိကြ၏။ နောက်တစ်ခဏ၌ သုံးဦးသား မျက်နှာချင်းဆိုင်မိသော အခါတွင် သုံးဦးလုံးတို့၏ မျက်နှာထားမှာ ဇာတ်ကွက်ဇာတ်လမ်းနှင့် လိုက်လျောလှသည်ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်တော်နှင့်တကွ ပညာသည်များ သည် မချီးမွမ်းဘဲမနေနိုင်အောင် ရှိကြ၏။ ခင်မြတင်သည် မိန်းမသားပီပီ ကြီးစွာသော အံ့သြခြင်းဖြင့် မျက်လုံးပြူးလျက်ကြည့်နေရာ ဇာတ်လိုက် မောင်စိုးတင့်သည် တစ်ခဏကလေးမျှ မဝေခွဲနိုင်အောင် ရှိနေပြီးနောက် ယောကျ်ားကောင်းပီသစွာ ဗီလိန်ကို ခုခံရန် ကြိုးစား၏။ သို့ရာတွင် ဗီလိန်၏ လက်ချက်ဦးသောကြောင့် ဇာတ်လိုက်သည် ရှေ့သို့ အလျား မှောက်လဲသွားရာ နောက်တစ်ခဏ၌ ဗီလိန်သည် မိမိကိုယ်ကိုယ် အစတုံး အောင် စီရင်လိုက်၏။

ကျွန်တော်သည် ဖဲသုံးချပ်ဇာတ်ကားတွင် ပါရှိသော ဇာတ်လမ်း အကြောင်းကို ဤမျှလောက် ပိုမို၍ ဖော်ပြရန် အလိုမရှိ၊ ရည်ရွယ်ချက် လည်း မဟုတ်ချေ။ ဤမျှလောက် ရေးသားဖော်ပြရခြင်းမှာ ရုပ်ရှင်

mgyoe.com

mgyoe.com

လုပ်ငန်းဘက်၌ ကိုယ်တိုင် လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးသူတစ်ယောက်နှင့် ဟိုတယ်၌ တွေ့ဆုံ၍ ၄င်းဇာတ်ကားအကြောင်းကို ဆွေးနွေးကြရာတွင် ထိုလူ၏ စကားများမှာ ယုံကြည်ထိုက်၊ မယုံကြည်ထိုက်ကြောင်းကို ဖတ်ရှုသူတို့ ချင့်ချိန်နိုင်ရန်အတွက်မျှသာလျှင် ထိုမျှအထိ ဖော်ပြရခြင်းဖြစ်ချေသည်။

ထိုညဥ့်၌ ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်၏ စီမံချက်အရ ဇာတ်လိုက် မင်းသားနှင့် မင်းသမီးတို့သည် ဘုရင့်ရုံသို့ လူကိုယ်တိုင် လာရောက်၍ ဇာတ်ကားအဆုံးတွင် လူကြီးလူကောင်းများ၏ ချီးမြှောက်ထောက်ခံ စကားများကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြားရလျက်ရှိစဉ် စူးစူးဝါးဝါးရှိ အောင် ဟစ်အော်ရယ်မောလိုက်သော အသံတစ်သံကို ကြားရသဖြင့် ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်က တည်ခင်းကျွေးမွေးသော လက်ဖက်ရည်ကို သောက်နေ ကြသော လူကြီးလူကောင်းများသည် အသံကြားရာသို့ ရုတ်တရက် လှည့်၍ ကြည့်ကြ၏။ ကျွန်တော်သည် ၄င်းဇာတ်ကား မပြီးခင်ကပင် ထိုသူကို မြင်ရသဖြင့် ဤမျှလောက် နွမ်းနယ်ပေကျံသော အဝတ်အစား များကို ဝတ်ဆင်ထားသူတစ်ယောက်သည် လူကြီးလူကောင်း ပရိသတ် အတွက် သက်သက် ဖိတ်ကြားထားသော ဤပွဲမျိုးသို့ မည်သည့်နည်းနှင့် ဝင်ခွင့်ရသည်ကို စဉ်းစား၍မရ။

ထိုခဏ၌ကား ၄င်းလူသည် နောက်ဆုံး ကုလားထိုင်တန်းမှ မတ်တတ်ရပ်ကာ လျောင်ပြောင်သော မျက်နှာထားဖြင့် ပရိသတ်အားလုံး ကိုကြည့်လျက် ''ဗီလိန်ကိုင်လာတဲ့ ခြောက်လုံးပြူးဟာ ယမ်းတောင့် မပါမှန်း သိလျက်သားနဲ့ ကြောက်ချင်ယောင်ဆောင်ရတာက ဘာ အဓိပ္ပာယ်လဲ၊ ထွီ ဒါနဲ့များ လက်ခုပ်တသောသောတီးပြီး ချီးမွမ်းလိုက် ကြတာ အားလုံး လူရူးတွေချည်းပဲ'' ဟု အော်ဟစ်ပြောဆိုလေ၏။ ထိုအခါ ပရိသတ်များအနက် တစ်ယောက်က ''ဘယ်ကအရူးကို သွင်း ထားကြသလဲ၊ ဆွဲထုတ်ပါစေလား'' ဟု အော်လိုက်၏။ သို့ရာတွင်

mgyoe.com

mgyoe.com

ထိုသူသည် မည်သူ့ကိုမျှ ဂရုစိုက်ဟန် လက္ခဏာမရှိဘဲ "ဓာတ်လမ်းမှာ ပါတဲ့ မိန်းမဟာက တကယ့် သတ္တိကောင်း၊ ပြထားတာကတော့ အရေး ကြုံတဲ့အခါမှာ ကြောက်ချေးပါတော့မလို ဖြစ်နေတယ်။ ဒီဟာကို ခင်ဗျား တို့က ကားကောင်းခေါ်ကြသလား။ အလကားလူတွေချည်းပဲ"

ဟု ဟစ်အော်ပြန်၏။ ထိုအခါ တစ်ယောက်သောသူက "ခင်ဗျား ဘယ့်နှယ်သိသလဲ" ဟုမေးရာ အဝတ်ဟောင်းများနှင့်လူက ဒီဟာ ထိုးဓာတ်မဟုတ်ဘူး။ တကယ့်အဖြစ်အပျက် မူရင်းဖြစ်ပျက်ပုံကို ကျုပ် သိတယ်၊ ဒီမိန်းမမျိုးမဟုတ်ဘူး။ ကြောက်မွေးပါရင် ဓာဂနာနဲ့ နုတ်ပစ် မယ်ဆိုတဲ့ မိန်းမမျိုး၊ ကျုပ် သေသေချာချာသိတယ်" ဟု ရဲဝံ့စွာပြော လေ၏။ ၄င်းနောက် ထိုသူသည် "ထွီ" ခနဲ တံတွေးထွေးလျက် ရုံ ပြင်သို့ ထွက်သွားလေရာ ပရိသတ်များမှာ 'လူရူး' ဟူ၍လည်းကောင်း၊ 'လူဆန်း' ဟူ၍လည်းကောင်း အမျိုးမျိုး တွေးတောပြောဆိုကာ ကျန်နေ ရစ်ကြလေ၏။

ကျွန်တော့်မှာမူ လူရူးတစ်ယောက်နှင့်မတူသော ထိုသူ၏ အမူ အရာကိုမြင်သဖြင့် စုံစမ်းအံ့ဟု အကြံဖြစ်ပြီးလျှင် ရုံပြင်သို့ ချက်ချင်းထွက် ၍လိုက်သွားရာ ကွမ်းယာဆိုင်ရှေ့တွင်မီသည်နှင့် ပခုံးကိုပုတ်လျက် ကွန်တီနင်တယ်သို့ လက်ဖက်ရည်သောက်ရန် ဖိတ်ခေါ်၏။

(ဒေါသတကြီးနှင့်) "ခင်ဗျားဘယ်သူလဲ၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ်မသိ ပါကလား"

ထိုသူမှာ ဟောင်းနွမ်းသော အဝတ်အစားများ ရှိသော်ငြားလည်း မျက်နှာထားမှာ မာနကြီးဟန်ရှိသောကြောင့် ကျွန်တော့်မှာ သာ၍ပင် သိကျွမ်းလိုသော စိတ်ဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

"ကျွန်တော်လည်း စာရေးဆရာတစ်ယောက်ပါပဲ၊ ဘုရင့်ရုံထဲမှာ ခင်ဗျား ခုနကပြောသွားတဲ့စကားကို ကျွန်တော် ကြားလိုက်ရပါတယ်။

mgyoe.com

mgyoe.com

ကျွန်တော့်စိတ်သဘောအရမှာတော့ ဒီနေရာမှာ ဇာတ်လိုက်မင်းသမီးဟာ ကြောက်လန့်ခြင်း၊ တုန်လှုပ်ခြင်းပြခြင်းဟာ မှန်တယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်မိတယ်''

(ကျွန်တော့်အား ရှုတ်ချဟန်နှင့်ကြည့်လျက်)

''ခင်ဗျားဒီလိုထင်ရင် ခင်ဗျားမှားတာပေါ့။ ကိုင်း ဒါဖြင့်လာ ခင်ဗျားတိုက်တဲ့ လက်ဖက်ရည်ကိုသောက်ပြီး ခင်ဗျားနားလည်အောင် ကျုပ်ရှင်းပြမယ်''

ကျွန်တော်တို့သည် ကွန်တီနင်တယ်ဟိုတယ်သို့ ဝင်ကြပြီးနောက် စားစရာများကို မှာယူကြရာ ထိုသူသည် ဣန္ဒြေမဆည်နိုင်အောင် လျင်မြန်စွာ စားသောက်သည်ကို တွေ့ရသဖြင့် အံ့ဩစွာဖြင့် ထပ်လောင်း မှာယူရပြန်၏။

''ကျုပ်စားပုံကို ခင်ဗျားမအံ့သြနဲ့၊ ကျုပ်အဖြစ်မျိုး ခင်ဗျားကြုံရရင် ကျုပ်လိုပဲ ခင်ဗျားစားမှာပဲ၊ ပါးစပ်နဲ့ စားစရာနဲ့ မတွေ့ရတာ နာရီပေါင်း ၄၀ ကျော် ကြာသွားပြီဗျ။ တမြန်နေ့ညက ညစာဟာ ကျုပ်မှာ နောက်ဆုံး စားရခြင်းပဲခင်ဗျ'' ထိုအခါ ကျွန်တော်မှာ ကရုဏာဖြစ်သည်နှင့် မုန့်ချိုများသာလျှင်မက ဘီစကစ်၊ ကက်သလက် အစရှိသော ဆိုက်ဒစ်များကို မှာယူကျွေးမွေးရလေ၏။ ဝမ်းဝအောင်စားပြီး၍ ဆေးပြင်းလိပ်ကို မီးညှိပြီး နောက် ထိုသူသည် အလွန်ကျေနပ်သော အမူအရာနှင့် ကုလားထိုင်၌မှီ ကာ ပြုံးရွှင်စွာသော မျက်နှာထားဖြင့် ကျွန်တော့်အား စိုက်လျက်ကြည့် နေ၏။

''ကိုင်း ကျွေးခမွေးခကလေးကျေအောင်ဟာ ပြောပြရတာပေါ့ ဗျာ''

(ခပ်တင်းတင်းမျက်နှာနှင့်) ''ဒီလိုတော့ သဘောမထားနဲ့ဗျာ။ ကျွန်တော်က ကရုဏာနဲ့ကျွေးတာပါ။ အဖိုးအခရယ်လို့ သဘောမထား

mgyoe.com

mgyoe.com

ပါနဲ့။ ခင်ဗျားပြောချင်မှပြောပါ”

“သည်းခံပါမိတ်ဆွေ၊ ကျုပ်က စိတ်ချဉ်ပေါက်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်လေတော့ ကော်ချင်ခတ်ချင်တဲ့သဘောတွေ အားကြီးနေလို့ပါ။ ရှေးအခါက ကျုပ် ကောင်းစားစဉ်ကတော့ ဒီလိုသဘောမျိုး မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ အကြံအစည် အပေါက်အလမ်းမတည့်တော့ လူဆိုတာ ကော်ချင်ခတ်ချင်တတ်တာမျိုးလားဗျ။ သည်းခံဗျာ”

“ကိစ္စမရှိပါဘူးဗျာ။ တောင်းပန်နေရလောက်အောင် မဟုတ်ပါဘူး”

“ခုနကကြည့်ခဲ့ရတဲ့ကားကို ခင်ဗျား ဘယ့်နှယ်သဘောရသလဲ”

“ကောင်းတာပေါ့ဗျာ၊ သိပ်ကောင်းပေတာပဲ”

“အဲဒါ ကျုပ်ရေးတဲ့ဇာတ်လမ်းပဲ”

“ဘယ့်နှယ်ပြောတယ်”

“ဒီဇာတ်လမ်းကိုလည်း ကျုပ်ရေးခဲ့တယ်၊ မူလဇာတ်လမ်းတုန်းက ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ဇာတ်လိုက်လည်းလုပ်ခဲ့တယ်”

“မူလဇာတ်လမ်းကိုဆိုတာ ဘယ့်နှယ်လဲဗျ၊ ဒီဇာတ်လမ်းကို ဒီတစ်ခါပဲ ရိုက်ဖူးသေးတယ်မဟုတ်လား”

“တစ်ပိုင်းကဟုတ်တယ်၊ တစ်ပိုင်းက မူလမဟုတ်ဘူး။ တစ်ပိုင်းဟာက ရှေးတုန်းက တစ်ခါရိုက်ဖူးပြီ။ ခုတောင် ကော်ပီရှိသေးတယ်”

“ဒီအကြောင်းကို အခု ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်က သိသလား”

“သိသလား မသိလား မဆိုနိုင်ဘူး။ နို့ပေမဲ့ ရိုက်ဖူးတဲ့ ဇာတ်လမ်းဟာက ပြတော့မှာ မဟုတ်လေတော့ အကြောင်းမထူးလှပါဘူး”

“ဘယ်အပိုင်းက ခင်ဗျားပါဖူးသလဲ”

“ဇာတ်လိုက်မင်းသား စိုးတင့်နေရာဟာ ကျုပ်နေရာပေါ့ဗျ။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ဇာတ်လိုက်မင်းသား လုပ်ခဲ့ဖူးတယ်”

mgyoe.com

mgyoe.com

ထိုအခါ ကျွန်တော့်မှာ ပါးချောင်ကျကျ၊ မျက်တွင်းဟောက်ဟောက်နှင့် ဆေးလိပ်သောက်လျက်ရှိသောလူကို စေ့စေ့ကြည့်လျက် မည်သို့မျှမပြောဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေခဲ့၏။

"ကျုပ် လူပုံကိုကြည့်ပြီး ဇာတ်လိုက်လုပ်ဖူးတယ်ဆိုလို့ ခင်ဗျားက မယုံနိုင်ပေဘူးပေါ့။ သို့သော် ဟိုတုန်းက ကျုပ် ဒီလိုမဟုတ်ဘူးဗျ။ နေဦး၊ အစကစပြီး ကျုပ်ပြောပြမယ်၊ ခင်ဗျားနားထောင်"

ထိုသူသည် ဆက်လက်၍ မပြောသေးမီ ဘီယာခွက်ကို ကျိုက်ချ၍ ဆေးပြင်းလိပ်တစ်လိပ်ကို မီးညှိပြန်လေ၏။

"ဒီလိုဗျာ၊ ကျွန်တော်က ရုပ်ရှင်လုပ်ငန်းဘက်မှာ ဝါသနာပါလေတော့ ယခုလို ကားကြီးတွေမဟုတ်သေးဘဲ တောက်တီးတောက်တဲ့ ကားကလေးတွေရိုက်တဲ့ လက်ထက်ကတည်းက ဇာတ်ထုပ်ကလေးတွေလည်း ရေးခဲ့တယ်။ ဇာတ်လမ်းရေးတဲ့ဘက်မှာ ဟိုတုန်းက တော်တော်ကလေး နာမည်ရခဲ့ပါရဲ့။ အခုတော့ လူမသိကြပါဘူး။ နောက်ပေါ်တဲ့ လူတွေခေတ်စားပြီး ကျုပ်တို့လူစု မြုပ်ကုန်ပါပြီ။ ဘယ်လိုနာမည်နဲ့ ရေးတယ်ဆိုတာလည်း မမေးပါနဲ့တော့ မထူးပါဘူး။ တစ်နေ့သ၌တော့ မန္တလေးက ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီတစ်ခုက ကျုပ်ကို ဒါရိုက်တာအလုပ်နဲ့ ငှားတယ်ဗျ။ ဇာတ်ထုပ်နာမည်တော့ ကျုပ်မေ့နေပြီ။ သို့သော် အဲဒီဇာတ်ထုပ်မှာ ဒါရိုက်တာအဖြစ်နဲ့ ကျုပ်လုပ်စဉ်က ဇာတ်လိုက်မင်းသမီး ခင်မြင့်မြင့်ဆိုပါတော့။ အဲ သူနဲ့ကျုပ်နဲ့ မြင်မြင်ချင်းဆိုသလို ချစ်ကြိုက်ကြတယ်" ထိုသူသည် ခပ်ပြုံးပြုံးမျက်နှာနှင့် ကျွန်တော့်အား ကြည့်နေပြီးမှ ဆက်လက်၍...

"ကိုယ်ချစ်ကြိုက်တဲ့ မိန်းမဆိုတာ ချောတယ်၊ လှတယ်လို့ ထင်မှတ်ကြစမြဲပဗျာ၊ သို့သော် ခင်မြင့်မြင့်ဟာကတော့ ကျုပ်တစ်ယောက်တည်း ထင်မြင်ချက်မဟုတ်၊ မန္တလေးမြို့ပေါ်ရှိ အင်္ဂလိပ်ကျောင်းသား

mgyoe.com

mgyoe.com

တိုင်း၊ ဈေးသူဈေးသား ရှုံးသူရှုံးသားတိုင်းက ချောတယ်လှတယ်လို့ ထင်မြင်ချက်အတိုင်း တနင်္ဂနွေနေ့များဆိုရင် သူ့အိမ်ရှေ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ တသောသော တဝုန်းဝုန်း တရုန်းရုန်းနေတာပဲဗျာ။ ချောလည်းချောပါပေတယ်။ မြင်ရသူတိုင်း အသက်ရှူမှားမတတ်ပါပဲ။ ခုနကမြင်ခဲ့ရတဲ့ ခင်မြတင်လည်း တော်ပါရဲ့။ သို့သော် ခင်မြင့်မြင့်နဲ့စာလိုက်တော့ တောသူကြီးလို ကြမ်းထော်ထော်ကြီး ဖြစ်သွားမှာပေါ့ဗျ။ ဒါထက်အပြင်ဘက်က ပိုးကြပန်းကြတဲ့လူတွေ ထားလိုက်ပါဦးတော့၊ ကျုပ်တို့ဇာတ်လမ်းထဲမှာ လူကြမ်းဗီလိန်လုပ်တဲ့ မြေလတ်သား ဘဂျမ်းဆိုတဲ့အကောင်ကလည်း ခင်မြင့်မြင့်ကို ပိုးနေတာကိုးဗျ။ ဒီငနဲက ကျုပ်ရန်သူပဲ၊ ဘိုင်စကုပ်ဇာတ်ကားတွေဆိုတာမျိုးဟာ ကိုယ့်ဇာတ်ကွက် မရောက်သေးတဲ့အခါမှာ ရယ်ရယ်မောမော ရောရောနှောနှော နေတတ်ကြတာမျိုးလားဗျ။ ကျုပ်မှာတော့ ဒါရိုက်တာဖြစ်လေတော့ ဒီလူနဲ့လည်းပါရ၊ ဟိုလူနဲ့လည်းပါရ၊ သူတို့တစ်တွေကတော့ ကိုယ့်အလှည့်မဟုတ်ရင် လူအားတွေဖြစ်လေတော့ ဘယ်အခါမဆို လှည့်ကြည့်လိုက်ရင် ဘဂျမ်းကောင်က ခင်မြင့်မြင့်အနားမှာ တပွတ်သပ်သပ်ချည်းပဲဗျ၊ ကျုပ်မှာ အလုပ်သာလုပ်နေရ စိတ်ကို မဖြောင့်နိုင်ဘူး။ မပြုံးနဲ့ဗျ။ ခင်ဗျားက ခင်မြင့်မြင့်ကို ခင်ဗျား မမြင်လိုက်ရလို့၊ မြင်ဖူးရင်လည်း ကားထဲမှာဖြစ်လိမ့်မယ်။ အပြင်ရုပ်က ကားထဲမှာထက် ၁၀ ပြန်မက ချောတဲ့မိန်းမဗျ"

"ယုံပါတယ်ဆရာကြီးရယ်၊ ပြောသာပြောပါ"

"အမှန်ပြောရမှာဖြင့် မူလတုန်းကတော့ တစ်ဘီးလိမ့်ဆိုတဲ့စကားလို ကျုပ်က သက်သက် ချစ်ကြိုက်နေရတာပဲရှိသေးတယ်။ ဒါရိုက်တာနဲ့ဆိုင်ရာစကားကလွဲလို့ ခင်မြင့်မြင့်နဲ့ကျုပ်နဲ့ စကားနှစ်ခွန်းပြည့်အောင်မပြောရသေးဘူး။ ဒါကြောင့်မို့လည်း ဘဂျမ်းကောင်ကို ကျုပ်က သာပြီးငြူစူတာပလေ။ ကျုပ်သိရသလောက်မှာလည်း ခင်မြင့်မြင့်က ဘဂျမ်းကို

mgyoe.com

mgyoe.com

အားပေးအားမြှောက်ပြုဟန်မတူပါဘူး။ ဟိုအကောင်ကသာ ဇာတ်ကားတိုင်း မေးငေါ့လောက်အောင် တစ်ရစ်တည်းရစ်ပြီး တပွတ်သပ်သပ်လုပ်နေတာပေါ့။ ဒီအကောင်က ဒီလိုလုပ်လေလေ၊ ကျုပ်က သူ့ကိုရွံလေမုန်းလေဆိုတာလည်း သူသိသဗျ။ ဒါမျိုးဟာ ဝိုင်ယာလက်ထက်ဆိုးသေးတယ်။ တစ်ယောက်တစ်ယောက် အင်မတန်သိတာကလားဗျာ”

“အသိဆုံးပဗျာ၊ ဆိုပါဦး”

“ရှေးဦးစွာ ဘဂျမ်းနဲ့ကျုပ်နဲ့ ဘယ်လိုတည်ရသလဲဆိုတော့ ဗီလိန်ဘဂျမ်းကို ကင်မရာနားကပ်ပြီး တစ်ယောက်တည်း ဓာတ်ပုံရိုက်ခံစေတဲ့အခိုက်မှာ ခင်မြင့်မြင့်က အဝေးကလူတစ်ယောက်နဲ့ စကားပြောနေရာကနေပြီး ရယ်လိုက်တယ်ဗျ။ ခင်မြင့်မြင့်ရယ်သံကြားလိုက်ရင်ပဲ ဘဂျမ်းကဓာတ်ပုံရိုက်ခံနေရာက ဂနာမငြိမ်ဖြစ်ပြီး လှမ်းကြည့်လိုက်တယ်။ ဒီတော့ဒီကား ပျက်သွားတာပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်က ဒါနဲ့ ဓာတ်ပုံရိုက်ခံနေတုန်းမှာတောင်ကြည့်မြောက်ကြည့်မလုပ်ဖို့ ဘဂျမ်းကို ကြိမ်းလေတော့ ဘဂျမ်းကကျုပ်ကို နိုင်တုန်း ထောင်းရမလားလို့ ရန်ငြိုးကြီးဖွဲ့တာကိုးဗျ။ အဲဒီခဏတုန်းက ဘဂျမ်းက ကျုပ်ကို ပွတ်ချေလို့ရရင် ပွတ်ချေပစ်ချင်တယ်။ ဒါလောက်ပဲမုန်းဟန်ရှိပါရဲ့။ သို့သော် သူ့အမုန်းနဲ့ ကျုပ်အမုန်းဟာတော့ဖြင့် ဒီဂရီချင်း တယ်ကွာလှမယ် မဟုတ်ဘူးထင်တယ်။ အဲဒီနေ့ကစပြီးဘဂျမ်းက ကျုပ်ကို မခေါ်နိုင် မပြောနိုင် မျက်စောင်းတခဲခဲနဲ့ တစူစူတအောင့်အောင့် လုပ်နေတော့တာပဲဗျာ။ တစ်နေ့သဥ္စာတော့ ဒီထက်ဆိုးဖို့အကြောင်း ဖြစ်ပေါ်လာပြန်ပါရောဗျာ။ မင်းကွန်းဘက်မှာ စခန်းချပြီးဓာတ်ရှင်ရိုက်နေကြတုန်းမှာ ညနေခင်းအချိန် ကိုယ်လက်သုတ်သင်ဖို့ချုံကွယ်ရာအသွားမှာ လားလားဗျာ။ ဘဂျမ်းဟာ အင်မတန်ယုတ်မာတဲ့အကောင်ဗျ၊ ခင်မြင့်မြင့်ကို သူက ချုံကွယ်ကနေစောင့်ပြီး ထွေးလားလုံးလား ဖြစ်နေကြတာကိုးဗျ။ ကျုပ်ရောက်သွားတော့ ဘာမှမပြောနဲ့

mgyoe.com

mgyoe.com

ဘဂျမ်းလည်ကုပ်ကို လက်တစ်ဖက်နဲ့ညှစ်ကိုင်ပြီး လက်သီးနဲ့ မျက်နှာကို တည့်တည့်ကြီးထိုးလိုက်တာ ခင်ဗျားအကောင် နေရာတွင် ဖင်ထိုင်ရက် လဲပြီး စေတီပျက်နဲ့ နောက်စိနဲ့ ဆောင့်မိလိုက်တာ ဆန့်ငင်ဆန့်ငင်နဲ့ မထနိုင်ဘူးဗျာ"

"မိန်းကလေးကော ပြေးရောလား"

"ဘယ်က အပြေးခံမလဲဗျာ၊ ဒီလိုနေရာမျိုးလောက် အခွင့်သာ တာ ဘယ်မှာရှိဦးမှာလဲ၊ သူ့ကိုစော်ကားတဲ့ လူဆိုးလက်က ပူပူနွေးနွေး ကယ်ဆယ်ပြီးစဖြစ်လေတော့ လက်ကလေးအသာကိုင်ပြီး ချစ်ကြောင်း ကြိုက်ကြောင်း ပြောတော့တာပေါ့ဗျာ"

"ဘဂျမ်းနဲ့တုန်းကလို ရှန်းသေးသလား"

"ဒီကအကောင်က အတင်းအဓမ္မမှမဟုတ်ဘဲ၊ ဘာရှန်းမှာလဲဗျ၊ သြော် ခင်မြင့်မြင့် ခင်မြင့်မြင့်"

ဤနေရာ၌ ထိုလူသည် ရှေးဖြစ်ဟောင်းများကို စိတ်ထဲတွင် တစ်ဖန် ပေါ်လျက်ရှိနေဟန်ဖြင့် ဆေးပြင်းလိပ်ကို ဆိတ်ငြိမ်စွာ ဖွာလျက်ရှိ နေ၏။ ထို့နောက်မှ ဆက်လက်၍-

"ချစ်လို့ကြိုက်လို့သာ လင်မယားအဖြစ် ရောက်ကြတာပေါ့လို့ ပြောတော့ ပြောကြမှာပဲ၊ သို့သော် ချစ်ကြိုက်ကြပုံချင်းတော့ မတူ သေးဘူးမှတ်တယ်ဗျာ။ ကျုပ်ကိုပဲ ကဲကို ကဲလွန်းလှတယ်မှတ်တယ်။ ခင်မြင့်မြင့်ပါးစပ်က ချစ်ပါတယ်၊ ကြိုက်ပါတယ်လို့ ဖွင့်ဟပြောဆိုခြင်း ကို ကြားရတဲ့ ဒီအချိန် ဒီနေရာကစပြီး ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ ကမ္ဘာလောက ကြီးတစ်ခုလုံးဟာ ဘယ်လိုပြောင်းလဲနည်း ပြောင်းလဲသွားတယ် မဆိုနိုင် ဘူး။ ခွေးဟောင်သံဟာလည်း ကျုပ်နားထဲမှာ သာယာတာပဲ၊ ချုံကလေး တွေဟာလည်း ကျုပ်မျက်စိထဲမှာ လှတာပဲ၊ ညနေစောင်း မြူကလေး သန်းပြီး နှင်းကလေးရစ်လာတာ ကြည့်ရတာကို အရှင်လွန်းလို့ အော်

mgyoe.com

mgyoe.com

ဟာစ်ပြီး ရယ်လိုက်ချင်တယ်။ ဩော် မေတ္တာ မေတ္တာ"

"လဲနေတဲ့ ဘဂျမ်းကောဗျ"

"ခင်မြင့်မြင့်က လန့်အော်လိုက်လို့ ဘဂျမ်းကို လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ခွေးမသားက စေတီပျက်က အုတ်ချပ်တစ်ချပ် ဆွဲနုတ်နေတာမြင်ရတာကိုးဗျ။ သူ့အကြံက ကျုပ်ကို နောက်ကနေပြီး ခဲနဲ့ပေါက်မလို့ဟာ ကျုပ်နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖြစ်နေတာမြင်လေတော့ ဗလချင်း မတုဝံ့တာနဲ့ ယီးတီးယားတားလုပ်ပြီး အုတ်နီခဲကို ပြန်ချ ဘာလိုလိုနဲ့ ယောင်ချာချာလုပ်ပြီး သုတ်သုတ် သုတ်သုတ်နဲ့ ထွက်သွားပါရောဗျာ"

"ကျေတော့ မကျေဘူးပလေ"

"ဘယ်ကကျေလိမ့်မလဲဗျာ၊ နောက်တော့ ခင်ဗျားကြားရပါလိမ့်မယ်။ ခင်မြင့်မြင့်ကတောင် သူ့မျက်နှာထားကြီးကို ကြောက်လှပါတယ်ဆိုလို့ ကျုပ်တစ်ယောက်လုံး ရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး ဘဂျမ်းတစ်ယောက်တည်း မကသေးဘဲ ဒီအကောင်မျိုး တစ်ရာ တစ်ထောင်ကိုပင် မကြောက်ထိုက်ကြောင်း သမီးရည်းစားထုံးစံအတိုင်း အားပေးရတာပဲလေဗျာ"

"နေပါဦးဗျာ၊ ဒါထက် ဒီကနေ့ညနေ ကျုပ်တို့မြင်ခဲ့ရတဲ့ကားနဲ့ ခင်ဗျာ့အဖြစ်အပျက်နဲ့ ဘယ်လိုသက်ဆိုင်သလဲ"

"နေပါဦးဆရာကြီး ရောက်ပါလိမ့်မယ်၊ နိဒါန်းရှိပါသေးတယ်။ ဖဲသုံးချပ်ဇာတ်လမ်းကို ပြောခဲ့ပြီမဟုတ်လား။ ဒီလိုဗျ။ မန္တလေးက ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီမှ ဒါရိုက်တာအဖြစ်နဲ့ ကျုပ်အလုပ်လုပ်ပြီး ခင်မြင့်မြင့်နဲ့ ချစ်ကြိုက်နေစဉ်က ဒီဇာတ်လမ်းကို ကျုပ်ရေးတယ်၊ ရေးပြီး ခင်မြင့်မြင့်ကိုပြ၊ ပြတော့ သူက ကျုပ်တို့ အခု အတူတူ အလုပ်လုပ်နေကြတဲ့ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ကိုပြကြည့်ဖို့ အကြံပေးတယ်။ ပြီးတော့လည်း ဖဲသုံးချပ်ဇာတ်ကားမှာ ကျုပ်က ဒါရိုက်တာ မလုပ်တော့ဘဲ ကိုယ်တိုင် ဇာတ်လိုက်

mgyoe.com

mgyoe.com

မင်းသားလုပ်ပြီး ခင်မြင့်မြင့်နဲ့တွဲဖို့ ခင်မြင့်မြင့်ကပဲ အကြံပေးတယ်။ ဟိုတုန်းက စိတ်ကူးယဉ်လိုက်ကြတာတွေများ ပြန်ပြောရရင်တော့ဗျာ စာတစ်အုပ်ရေးလို့တောင် ဆုံးမှာမဟုတ်ဘူး''

''စိတ်ကူးတွေဖယ်ပြီး အဖြစ်အပျက်လောက်သာ ပြောပါတော့ဗျာ''

'ကောင်းပါပြီဗျာ၊ ခင်မြင့်မြင့် အကြံပေးချက်အတိုင်း ဖဲသုံးချပ်ဇာတ်ကားကို ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ကိုပြကြည့်တော့ သူက အင်မတန် နှစ်သက်ပြီး ချက်ချင်းဝယ်ယူဖို့ သဘောတူရုံမက ခင်မြင့်မြင့်နဲ့ ကျုပ်နဲ့တွဲဖို့ အကြံကိုပါ သဘောတူပါရောဗျာ။ ပျော်လိုက်ကြပုံတော့ ဘာပြောကောင်းမလဲဗျာ၊ နှစ်ယောက်သား လက်တွဲပြီးတောင် ကမိကြသေးတယ်။ သူဌေးက ဗီလိန်နေရာမှာတော့ ဘဂျမ်းကိုပဲ အသုံးပြုဖို့ ပြောတယ်။ ကျုပ်တို့ကတော့ သဘောမကျလှဘူးပေါ့။ သို့သော် သူ့စာချုပ်နဲ့ သူဖြစ်လေတော့ ကျုပ်တို့က ကန့်ကွက်ဖို့လည်း တာဝန်မရှိဘဲကိုးဗျ။ ဒါနဲ့ ခင်မြင့်မြင့်က စိတ်လေးလေးနဲ့ပဲ ဘဂျမ်းပါစေဖို့ကို သဘောတူလိုက်ရရှာတယ်။ ဘဂျမ်းအမူအရာကလည်း ဟိုနေ့က ဟိုလိုဖြစ်ပြီးကတည်းက ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်လုံးကို ဖော်ဖော်ရွေရွေ ပျူပျူငှာငှာပဲဗျာ။ ကျုပ်နဲ့ ခင်မြင့်မြင့်ဟာ ချစ်ကြိုက်နေကြလို့ မကြာမီ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ကြတော့မယ်ဆိုတာကိုလည်း တစ်ဇာတ်လုံးက သိကြတယ်ပေါ့။ ဖဲသုံးချပ်ဇာတ်ကား ရိုက်ပြီးပြီးချင်း ကျုပ်တို့ မင်္ဂလာဆောင်ကြဖို့ စီမံထားတယ်။ ဘဂျမ်းက ဒီအကြောင်းကြားရလို့ ဝမ်းမြောက်တဲ့အကြောင်းများတောင် ကျုပ်ကို ပြောသေးတယ်ဗျ။ အာဂအကောင်ပဲဗျ။ ဒီဇာတ်လမ်းကို ကျုပ်ရေးမိခြင်းဟာ ကျုပ်ရည်းစားသေစေဖို့ ရေးမိတာပါပဲဗျာ''

''အစဉ်လိုက်ပြောစမ်းပါဗျာ။ ရှေ့ကို ကျော်ကျော်ပြီး မပြောစမ်းပါနဲ့''

mgyoe.com

mgyoe.com

“သည်းခံပါဗျာ။ ဆုံးလည်းဆုံးလုနီးပါပြီ။ သေသေချာချာ နားစိုက်ထောင့်နော်၊ ခုနကကြည့်ခဲ့တဲ့ဓာတ်လမ်းမှာ ဓာတ်လိုက်မင်းသားနဲ့ မင်းသမီးဟာ ဗီလိန်ကို သုတ်သင်ပြီးပြီအမှတ်နဲ့ စိတ်ချလက်ချ ဖုံပေါ်မှာ ထိုင်နေကြပြီး အစေခံကို စားစရာများယူခဲ့ဖို့ ခိုင်းလိုက်တယ်မဟုတ်လား။ ဖဲသုံးချပ်ဓာတ်ကားကို မူလဦးစွာရိုက်စဉ်က ကျုပ်က ဓာတ်လိုက်ဗျ။ ခင်မြင့်မြင့်က မင်းသမီးဗျ။ ရိုက်ခဲ့တာတော့ နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာပြီ။ နို့ပေမဲ့ မနေ့ကမှ ရိုက်ခဲ့ရသလို ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ စွဲပြီး ကျန်နေရစ်တုန်း ရှိသေးတယ်ဗျာ။ လက်ထပ်ဖို့ရက်ကလည်း သန်ဘက်ခါဖြစ်လေတော့ ခင်မြင့်မြင့်နဲ့ ဖုံပေါ်မှာ အတူတူတွဲပြီး ထိုင်နေလိုက်ရတာကို ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ သိပ်ပြီး စည်းစိမ်ရှိနေတာပဲ။ ဒါရိုက်တာလုပ်တဲ့လူက ဗီလိန်ဘဂျမ်းကို ခြောက်လုံးပြူး ဘယ်လိုကိုင်ရမယ်၊ ဘယ်လိုဟန်ပန်နဲ့ ဝင်ခဲ့ရမယ်၊ ဘယ်လိုမျက်နှာထားနဲ့ လာရမယ်ဆိုတာတွေကို သင်ပြနေတုန်း ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်က ဖုံပေါ်မှာ စည်းစိမ်နဲ့ ထိုင်ပြီး ကြည့်နေကြတာပေါ့လေ။ အလုံးစုံ သင်ပြပြီးတဲ့အခါကျတော့ ကင်မရာလည်းလှည့်ရော ဘဂျမ်းကလည်း ခြောက်လုံးပြူးကြီးကိုကိုင်ပြီး ဝင်လာပါရောဗျာ။ ဝင်လာပုံက တော်တော်နေရာကျတယ်ဗျို့။ ကျုပ်တို့ကို မုန်းထားပုံ မျက်နှာထားဟာကလည်း တကယ်စင်စစ်ပဲလို့တောင် ဆိုလောက်ပါပေတယ်။ သို့သော်လည်း သူ့မျက်နှာကို ကျုပ် ကြည့်ရင်းကြည့်ရင်း ဘယ်လိုဖြစ်လာသလဲဆိုတော့ ဒီအကောင်ဟာ ဓာတ်ကွက်ဓာတ်လမ်းအလျောက်သာ ကျုပ်တို့ကို မုန်းခြင်းမဟုတ်၊ အကယ်စင်စစ် မုန်းခြင်းဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း သူ့မျက်နှာထားမှာ ပြနေတယ်လို့ ကျုပ် တွေးမိတာကိုးဗျ။ ဒီတော့ နည်းနည်း ရင်ထဲက ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားတယ်။ သို့သော် ကျုပ်တို့ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ဖို့ အလှည့်ကျတဲ့အတွက် ကင်မရာကို ကျုပ်ဘက်လှည့်လိုက်တော့ ဓာတ်ကွက်နဲ့ဆိုင်ရာ မျက်နှာ

mgyoe.com

mgyoe.com

ထားမျိုးကိုသာ ထားလိုက်ရတော့တာကိုးဗျ။ ဘဂျမ်းက ခြောက်လုံးပြူးကိုကိုင်ပြီး ကျုပ်တို့ဆီလာရော ကျုပ်က ထိုင်ရာကထ၊ ဘဂျမ်းက ကျုပ်ကို ခြောက်လုံးပြူးနဲ့ချိန် ချိန်လိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သူ့ခြောက်လုံးပြူးမှာ မူလစီစဉ်ထားတဲ့အတိုင်း ဗလာယမ်းတောင့်မဟုတ်၊ ကျည်ဆန်ပါတဲ့ ယမ်းတောင့်ထိုးထားကြောင်းကို ကျုပ်ရော ခင်မြင့်မြင့်ရော တစ်ပြိုင်တည်း သိကြတာကိုးဗျ၊ သူက ကျုပ်ကို ဒီနည်းနဲ့သတ်ဖို့ စီစဉ်ထားကြောင်း သူ့မျက်နှာထားက ထင်ရှားစွာပြနေတယ်။ ငါ့အကြံအောင်ပြီဟ၊ နင်တို့ သေပေတော့လို့ ထုတ်ဖော်ပြီး မပြောသော်လည်း ပြောဘိသကဲ့သို့ ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်လုံးက ရိပ်မိလိုက်တယ်၊ ရိပ်မိတဲ့အတွက် ကျည်ဆန်ကိုရှောင်ဖို့ ကြမ်းပေါ်ကို ဝမ်းလျားထိုးပြီး အိပ်လည်း အိပ်လိုက်ကရော ဒိုင်းခနဲမြည်ပြီး ဗိုက်ထဲက နွေးခနဲဖြစ်ပြီး သတိလစ်သွားပါရောဗျာ”

ထိုလူသည် ဆက်လက်၍မပြောသေးဘဲ ဆေးပြင်းလိပ်ကို မီးညှိလေရာ ၄င်း၏လက်များမှာ တုန်လျက်ရှိ၏။

“ခင်မြင့်မြင့်ရော”

“နေဦးလေဗျာ ပြောပါမယ်၊ ဓာတ်ပုံဆရာက ကျုပ်မှာ သေနတ်မှန်သော်လည်း ကယောင်ချောက်ချားဖြစ်ပြီး ကင်မရာကိုမရပ်ဘဲ ရိုက်မြဲတိုင်း ဆက်ရိုက်နေတာကိုးဗျ၊ သူရိုက်ထားတဲ့ပုံတွေကို နောက် ၆ လ ကြာလို့ ဆေးရုံကဆင်းတဲ့အခါမှာ ကျုပ်မြင်ခဲ့ရတယ်။ သတ္တိကောင်းလိုက်တဲ့မိန်းမဗျာ၊ ဇာတ်လမ်းအတိုင်းမှာတော့ ခင်မြင့်မြင့်က သေနတ်ကိုမြင်တဲ့အခါမှာ အထိတ်ထိတ်အလန့်လန့်နဲ့ တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြစ်သွားဖို့ ဒါရိုက်တာသင်ထားတယ်။ နို့ပေမဲ့ ဘဂျမ်းက ကျည်ဆန်အစစ်ပါတဲ့ သေနတ်နဲ့ ကျုပ်ရင်ဘတ်ကိုချိန်တာ မြင်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ကျုပ်ရှေ့ ကဝင်တဲ့ပြီး ထိုးကာလိုက်တာ သူ့မှာတော့ ရင်ဘတ်ကိုမှန်ပြီး နေရာတွင်

mgyoe.com

mgyoe.com

ပွဲချင်းပြီးရော။ ကျုပ်မှာတော့ ဗိုက်ကိုမှန်ရော။ ဓာတ်ပုံကို ကျုပ် သေသေ ချာချာကြည့်ခဲ့တယ်။ ကြောက်ခြင်းလန့်ခြင်းဆိုလို့ တစ်ဆိတ်ကလေးမျှ မတွေ့ရဘူးဗျာ။ ရည်းစားအသက်ကို ကိုယ့်အသက်နဲ့ကာကွယ်တဲ့ ဒီလို မိန်းမမျိုးကို ဘယ်တော့မှ ကျွန်တော်တွေ့ရဦးမှာလဲ မိတ်ဆွေ''

ထိုသူသည် ဆက်လက်၍ စကားမပြောသေးဘဲ ဆိတ်ငြိမ်စွာနေ ခြင်းကို အတန်ကြာအောင် ကျွန်တော်စောင့်ပြီးမှ–

''ဘဂျမ်းကောဗျာ''

''တတိယယမ်းတောင့်နဲ့ သူ့ကိုယ်သူ ပစ်သတ်လိုက်တယ်။ သူတို့ နှစ်ယောက်တော့ သွားကုန်ကြပြီ။ ကျုပ်ပဲကျန်နေတော့တယ်။ ကျုပ် လည်း မကြာတော့ပါဘူး၊ လိုက်ရုံသာ ရှိပါတော့တယ်။ အခုတောင်မှ ဖဲသုံးချပ်ဓာတ်ကားကို တခြားကုမ္ပဏီက ပြန်ရိုက်တယ်ဆိုလို့ ဟိုကျရင် ခင်မြင့်မြင့် ပြောပြရအောင် ကျုပ်လာကြည့်တာပဲ၊ ကျေးဇူးတင်တယ်ဗျာ။ ဝမ်းလည်းတောင့်ပြီ ခွင့်ပြုပါဦး၊ ကျုပ်သွားလိုက်ပါဦးမယ်''

ထိုကဲ့သို့ ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ထွက်သွားလေရာ ကျွန်တော့်မှာ စိတ်ထဲက မကျေနပ်သေးသည်နှင့် အပေါက်မှ မျှော်ကြည့်သောအခါ ထိုသူသည် တံတားကြီးပေါ်၌ မိန်းမတစ်ယောက်နှင့်တွဲ၍ သွားနေသလို မီးရောင်တွင် မထင်မရှား ရေးရေးမျှ မြင်လိုက်ရ၏။ ထိုမိန်းမ၏ အဝတ် အစားများမှာ ထိုသူကဲ့သို့မဟုတ်ဘဲ သစ်သစ်လွင်လွင်နှင့် အရောင် တောက်ပစွာရှိသည်ဟု ထင်မှတ်၍ ခင်မြင့်မြင့်ကို သတိရသည်နှင့် ကြည့်ရင်းပင် ကြက်သီးများ ထလာမိသေးပေသတည်း။

□

mgyoe.com

mgyoe.com

ကိုယ့်ရှူးကိုယ်ပတ်

မောင်တင်ဖေသည် အစိုးရဘက်၌ အမှုထမ်းတစ်ယောက်ဖြစ်၍ ကိုယ့်အကျိုး ကိုယ့်စီးပွားသက်သက်ကိုသာ အစဉ်မပြတ်ကြည့်လျက် မြှောက်သင့်သူကိုမြှောက်၊ အဆင်းတွန်းသင့်သူကို တွန်းတတ်သောသူတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း အတော်ပင် ကြီးပွားလာခဲ့၏။ ထို့ပြင် မကြာသေးမီက ကာလကတ္တား ရိန်းဂျားထီတွင် ဒုတိယဆုရခဲ့သူဖြစ်၍ မိမိ၌ ရှိရင်းဖြစ်သော ကားဟောင်းကို မရောင်းချသေးမီ ကားသစ်တစ်စီးကို ဝယ်ယူပြန်သဖြင့် ကားနှစ်စီးပိုင်ရှင်လည်းဖြစ်လေရာ တစ်စုံတစ်ခုသော အကြံအစည်အတွက်ကြောင့် တစ်စီးသောကားကို မိမိအား မသိရသော ရပ်ကွက်တစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့ထားခဲ့၏။ ၎င်းအကြံအစည်မှာကား မိမိက တစ်သတ်ပတ်လုံး ရန်သူကြီးအဖြစ်နှင့် သဘောထားလာခဲ့သော သူငယ်ချင်း မောင်ဘမြင့်ကို သတ်ဖြတ်ရန်ဖြစ်ချေ၏။

ထိုည၌ မောင်တင်ဖေသည် ပိုင်အမ်ဘီအေအသင်းတိုက်တွင် အခြားအသင်းသားများနှင့်အတူ ဝိုင်းဖွဲ့၍ စကားပြောကြစဉ် သတင်းစာတိုက်တစ်တိုက်တွင် အလုပ်လုပ်သော အသင်းသားတစ်ယောက်က လူသတ်မှုများအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အကျယ်တဝင့် ပြောဆိုသည်ကို

mgyoe.com

mgyoe.com

ကြားခဲ့ရ၏။ ထိုသူ၏ စကားအရမှာ လူသတ်မှုဖြစ်ပွားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ပုလိပ်အရာရှိတို့သည် သတ်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းဟု ဆိုအပ်သော ရည်ရွယ်ချက်ကို ရှေးဦးစွာ စုံစမ်းရှာဖွေတတ်ကြကြောင်း၊ သူရူးတစ်ယောက်သာလျှင် ရည်ရွယ်ချက်မရှိဘဲလျက် သတ်ဖြတ်နိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ရည်ရွယ်ချက်ဆိုသည်မှာ မုန်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ ရည်းစားလုမှုကြောင့်ဖြစ်စေ၊ သေသူ၏ငွေကို ရရန်ဖြစ်စေ တစ်ခုခုကို ဆိုလိုကြောင်း၊ အဆိုပါ ရည်ရွယ်ချက်များအနက် တစ်ခုခုကြောင့်ဖြစ်သည်ဟူ၍ တပ်အပ်သေချာသိသာ ထင်ရှားသောအခါတွင် လက်သည်ကိုရှာဖွေရန် လွယ်ကူတတ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် အကျယ်တဝင့် ရှင်းလင်းဖော်ပြ၏။ ၎င်းစကားများကို အခြားအသင်းသားများနှင့်အတူ နားထောင်လျက်ရှိသော မောင်တင်ဖေသည် မိမိအား သတိပေးဘိသကဲ့သို့ ရှိပေသည်ဟု သဘောရလျက် အသင်းတိုက်မှ ဆင်းကြသောအခါတွင် မိမိသတ်လိုသော မောင်ဘမြင့်နှင့်အတူ ရင်းနှီးစွာ ယှဉ်တွဲခဲ့ကြလေသည်။ မောင်တင်ဖေနှင့် မောင်ဘမြင့်တို့မှာ အလွန်တရာ ချစ်ကျွမ်းဝင်ကြသော သူငယ်ချင်းဟူ၍ အခြားသောအသင်းသားများက မှတ်ယူကြပြီးဖြစ်လေရကား ထိုကဲ့သို့ ရင်းနှီးသောအပြုအမူမှာ တစ်စုံတစ်ရာ ထူးခြားခြင်းရှိသည်ဟူ၍ မှတ်ထင်ကြမည် မဟုတ်ချေ။

မောင်တင်ဖေမှာ အလွန်တရာပါးနပ်သော လူတစ်ယောက်ဖြစ်သဖြင့် မောင်ဘမြင့်အပေါ်၌ မုန်းထားခြင်းတည်းဟူသော မိမိ၏ သဘောထားကို အခါခပ်သိမ်း လျှို့ဝှက်သိုသိပ်နိုင်ခဲ့သည်ဖြစ်သောကြောင့် တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူမျှ ၎င်း၏အကြံအစည်ကို မရိပ်မိနိုင်ခဲ့ချေ။ မောင်ဘမြင့်ကိုယ်တိုင်ကလည်း သူငယ်ချင်းမောင်တင်ဖေသည် မိမိ ကောင်းစားသည်ကိုသာ မြင်လိုသည့် အကောင်းဆုံးသော မိတ်ဆွေတစ်ဦးဟူ၍ စိတ်ချယုံကြည်ခြင်း ရှိခဲ့၏။ နက်ဖြန်တိုင်ရောက်၍ မောင်ဘမြင့်သည်

mgyoe.com

mgyoe.com

မောင်တင်ဖေ၏ စိတ်နေသဘောထားကို သိရသောအခါတွင် အကြီးအကျယ် အံ့သြခြင်းဖြစ်မည်မှာ မုချ မလွဲပေတည်း။

မောင်တင်ဖေမှာ မောင်ဘမြင့်သည် ထောက်ကြန့်၌ရှိသော ၄င်း၏ အိမ်ကြီးသို့ တစ်ယောက်တည်းသွားမည်ဟု သိရှိရကတည်းက တစ်သက်ပတ်လုံး အချက်ကောင်းကို စောင့်နေသူ ဖြစ်သည့်အလျောက် သူငယ်ချင်း၏အသက်ကိုဖြုတ်ရန် စီမံလျက်ရှိ၏။ မောင်တင်ဖေ၏အကြံမှာ ပါးနပ်သောလူတစ်ယောက်၏ အကြံဖြစ်သည့်အားလျော်ညီစွာ အလွန်တရာ ကျနသေချာခြင်းရှိချေ၏။ မည်မျှလောက် ကျနသေချာခြင်း ရှိသည်ဆိုသော် အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းကြောင့် မိမိ၏ အကြံအစည် အထမမြောက် ရှိခဲ့စေကာမူ တစ်ဦးတစ်ယောက်သော သူမျှပင်လျှင် သတ်ဖြတ်ရန် ကြိုးစားအားထုတ်မှုနှင့် မောင်တင်ဖေအား စွပ်စွဲနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ မိမိအပေါ်သို့ ရောက်လာမည်ဖြစ်သော ဘေးရန်အပေါင်းတို့ကို မောင်တင်ဖေသည် ကြိုတင်ကာကွယ်ပြီးဖြစ်ခဲ့၏။

စင်စစ်မှာ မောင်တင်ဖေသည် မောင်ဘမြင့် သေဆုံးကြောင်းကို လူအများသိရှိကြသောအခါ၌ တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူကမျှ လူသတ်မှုဟူ၍ မတွေးတောနိုင်လောက်အောင် စီမံထားခဲ့၏။ ပုလိပ်အရာရှိများနှင့်တကွ ကြားရသူဟူသမျှတို့သည် မတော်တဆ ထိခိုက်သေဆုံးခြင်းဖြစ်သည်ဟူ၍သာလျှင် တွေးတောစေဖို့ကိုလည်း စီစဉ်ထားခဲ့၏။

မောင်ဘမြင့် သေဆုံးသောအခါတွင် မောင်တင်ဖေသည် ကျန်ရစ်သူ မုဆိုးမ မသန်းမေထံသို့ ခရီးရောက်မဆိုက် သွားရောက်ပြီးလျှင် ချစ်လှစွာသောသူငယ်ချင်း သေဆုံးခြင်းအတွက် မိမိကိုယ်တိုင် ဖြေဆည်၍မနိုင်အောင် ဝမ်းနည်းကြောင်းပြောပြ၍ မုဆိုးမ မသန်းမေအားလည်း ပူဆွေးခြင်း ပြေပျောက်စေလောက်သော စကားတို့ဖြင့် ချော့မော့ပြောဆိုရန်ကိုလည်း စီစဉ်ထား၏။ မသန်းမေ၏ ပူဆွေးဒုက္ခ ဖြစ်ရခြင်းသည်

mgyoe.com

mgyoe.com

မိမိအားလည်း မည်မျှလောက် ပူဆွေးဒုက္ခရောက်စေသည်မည်ကြောင်းကိုလည်း ပြောပြဖို့ ကြံစည်ထား၏။ ထိုမှ တစ်စတစ်စ မုဆိုးမကလေးကို နားသွင်းချော့မော့ပြီးလျှင် မောင်ဘမြင့်၏ကိုယ်စား လင်ယောကျ်ားအဖြစ်သို့ရောက်အောင် စီမံဖို့ကိုလည်း အကြံပြုခဲ့၏။ ထိုကိစ္စမျိုး၌ အလျှင်စလိုပြုခဲ့သော် မိမိအပေါ်၌ မသင်္ကာဖွယ်ရာဖြစ်မည့်အကြောင်းကိုလည်း မောင်တင်ဖေ သိပြီးဖြစ်သောကြောင့် 'သိန္နေပဗ္ဗတံ၊ သိန္နေ ဋ္ဌတ္တိယ' ဟူ၍ပင် ပြုံးရယ်ကာ စပ်၍ထားသေး၏။ သို့ဖြစ်၍ ၆ လတန်သည်၊ တစ်နှစ်တန်သည် စသည်ဖြင့် မနီးမဝေး စောင့်ဆိုင်းရန်အတွက်ကိုလည်း အသင့်ပြင်ဆင်ပြီးဖြစ်၏။

မောင်တင်ဖေ၏စိတ်၌ မိမိသည် မသန်းမေကို အပျိုစင်စစ်ဘဝကတည်းက ရခွင့်ရှိပါလျက် မောင်ဘမြင့် ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက်သဖြင့် ဖူးစာမဆုံခဲ့ရခြင်းအတွက်ကြောင့် အခဲမကျေအောင်ရှိခဲ့၏။ မသန်းမေ၏အကြောင်းကို သတိရတိုင်းရတိုင်း မောင်တင်ဖေသည် နဖူးမှ ချွေးများပြန်လျက် လက်သီးဖြင့် လေကို ထိုးကြိတ်မိ၏။ သို့ရာတွင် ထိုညကမူ မောင်တင်ဖေသည် ဒေါသအမျက်တို့မည်သည်မှာ ဦးခေါင်းကို ရှုပ်ထွေးနောက်ကျိခြင်း ဖြစ်စေတတ်ကြောင်း သတိပြုမိသည်ဖြစ်သောကြောင့် ကြည်လင်သောဦးခေါင်းဖြင့် အကြံထုတ်ရန်လိုသော မိမိ၏ကိစ္စကို နှောင့်ယှက်မည်စိုးသဖြင့် အမျက်ကို ချုပ်တည်း၍ထားရ၏။ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏အသက်ကို လက်သည်မပေါ်ပေါက်စေဘဲ သတ်ဖြတ်ရခြင်းတည်းဟူသော ကိစ္စမှာ ခက်ခဲနက်နဲလှသော ကိစ္စကြီးဖြစ်သဖြင့် မောင်တင်ဖေသည် အကြည်လင်ဆုံးသော ဦးခေါင်းကိုသာလျှင် အသုံးပြုအံ့ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီးဖြစ်၏။

သတ္တိလည်းရှိစေ၊ ဉာဏ်လည်းရှိစေ၊ ကြေးငွေနှင့်လည်း ပြည့်စုံစေဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် လက်သည်မပေါ်ပေါက်အောင် သတ်ဖြတ်ခြင်းသည် ခဲ

mgyoe.com

mgyoe.com

ယင်းသောအလုပ်တစ်ခု မဟုတ်ဟူ၍ မောင်တင်ဖေ ယုံကြည်၏။ ထို့ပြင် ဉာဏ်ထုတ်၍ စီစဉ်ခြင်းတည်းဟူသောအလုပ်သည် စင်စစ် စိတ်ပါဖွယ် ရာကောင်းလှသော အလုပ်ပေတည်းဟူ၍လည်း ထင်မြင်မိ၏။

ထိုည၌ မောင်တင်ဖေသည် ဝိုင် အမ် ဘီ အေ အသင်းတိုက်မှ ပြန်လာပြီးနောက် လူပျိုကြီးဖြစ်သော်လည်း တစ်ကိုယ်တည်း ငှားရမ်းနေထိုင်လျက်ရှိသော မိမိ၏ အခန်းတွင်း၌ အထက်ပါအတိုင်း စကြံလျှောက်ရင်း အကြံထုတ်လျက်ရှိ၏။ ယင်းသို့ရှိစဉ် အသင်းတိုက်၌ သတင်းစာအယ်ဒီတာပြောသွားသော စကားတစ်ခွန်းကို အဖန်တလဲလဲ စားမြုံ့ပြန်ကာ ဆင်ခြင်လျက်ရှိ၏။ ၄င်းစကားမှာကား "လူတစ်ယောက်ကို သတ်ဖို့တင်ကူး စီစဉ်တဲ့လူဟာ ဘယ်လိုပင် ဉာဏ်ရှိစေ၊ ဘယ်လိုပင် သေချာစေ့စပ်စေကာမူ နောက်ဆုံးကျတော့ သူမမြင်မိတာကလေး၊ သူ သတိမပြုမိတာကလေး တစ်ခုခုကစပြီး ပေါ်ပေါက်ရတာချည်းပဲဗျ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တော့ လုံလှပြီထင်တာပဲ။ ဘေးကကြည့်တဲ့လူကတော့ သူလစ်သွားတာကလေးတစ်ကွက်ကို ဖြုန်းဆို မြင်တဲ့ပြီး သဲလွန်စ ရသွားပါရောဗျ။ ဒီလိုချည်း လူသတ်မှုတွေ ပေါ်ရတယ်မဟုတ်လား" စသည်ဖြင့် ပြောသွားသည်ကို မောင်တင်ဖေ၏နားထဲ၌ စွဲလျက် ရှိလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ မောင်တင်ဖေသည် မိမိစီစဉ်ပြီးသောအကြံကို အနုလုံ ပဋိလုံ ပြန်၍စစ်ဆေးရာ နောက်ဆုံး၌ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ သဲလွန်စ မပေါ်ပေါက်နိုင်ကြောင်းနှင့် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်၏။

မောင်တင်ဖေနှင့် မောင်ဘမြင့်တို့မှာ ကျောင်းနေဖက်သူငယ်ချင်းများဖြစ်ကြ၍ ကျောင်းသားဘဝကပင် မောင်တင်ဖေသည် မောင်ဘမြင့်အား မုန်းထားခဲ့၏။ လူလားမြောက်လာကြသောအခါလည်း မသန်းမေကို လုယက်ကြံစည်မှုအတွက်ကြောင့် ထိုထက်ပိုမို၍ ရန်ငြိုးကြီးခဲ့၏။ မောင်ဘမြင့်နှင့် မသန်းမေတို့ လက်ထပ်ထိမ်းမြားသောနေ့၌ကား

mgyoe.com

mgyoe.com

မောင်တင်ဖေသည် မောင်ဘမြင့်ကို တစ်နေ့နေ့၌သတ်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်လေသည်။

ထိုနေ့မှစ၍ မောင်တင်ဖေသည် မောင်ဘမြင့် သေစေမှုအတွက် အမျိုးမျိုးသော အကြံအစည်တို့ကို ပြုခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ၎င်း၏ အကြံအစည်များမှာ ကိုယ်တိုင် မကျေနပ်နိုင်အောင် ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ အခွင့်မသာဘဲ ရှိသည်ဖြစ်စေ ဖြစ်ခဲ့၏။ စင်စစ် လူတစ်ယောက်ကို သတ်ဖြတ်ခြင်း၏ အပြစ်ဒဏ်မှာ သေစားသေရခြင်းပင် ဖြစ်၏။ မောင်တင်ဖေမှာလည်း မိမိကိုယ်တိုင် ကြိုးစင်သို့တက်ရန် ရည်ရွယ်ချက်မရှိသောကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာသမျှသော အကြံအစည်များအတိုင်း အလျင်စလို ဆောင်ရွက်ရန် နှောင့်နှေးခြင်းရှိခဲ့၏။ သို့ရာတွင် လွန်ခဲ့သော ၃ ရက်ခန့်ကမူ မောင်တင်ဖေသည် မောင်ဘမြင့်၏နေအိမ်၌ ၎င်းတို့လင်မယားနှင့်အတူ လက်ဖက်ရည်သောက်လျက်ရှိစဉ် ထောက်ကြန့်၌ရှိသော မောင်ဘမြင့်၏ ခြံနှင့် အိမ်ကြီးအကြောင်းကို စကားစပ်မိကြ၏။ ၎င်းအိမ်ကြီး ပျက်စီးယိုယွင်းလျက်ရှိသည်ကို လက်သမားများ ပြင်ဆင်ပြီးကြောင်းနှင့် ကန်ထရိုက်တာထံမှ ထိုနေ့ပင် ကြားသိရ၏။ လက်ဖက်ရည်သောက်နေကြစဉ် မောင်ဘမြင့်က–

မြင့်။ ။"အိမ်ကြီးပြင်ပြီးတာလည်းကြည့်ရင်း၊ သေနတ်လည်းပစ်ရင်းဆိုတာလို ဒီတနင်္ဂနွေတော့ ထောက်ကြန့်ဘက်ကို သွားဦးမှပဲ၊ ဟိုဘက်ဆီမှာ အမဲတော်တော်ပေါတယ်။ ခင်ဗျားလည်းအားသားပဲ လိုက်ခဲ့ပါလားဗျာ ကိုတင်ဖေ၊ မသန်းမေကတော့ ဒီတနင်္ဂနွေမှာ ဂျူဗလီဟောက လက်ထပ်ပွဲသွားရမှာမို့ မလိုက်နိုင်ဘူး။ ခင်ဗျားလိုက်ခဲ့ရင် ကောင်းတယ်ဗျ။ စားဖို့သောက်ဖို့တော့ ကျုပ် စီမံခဲ့ပါ့မယ်ဗျာ"

ထိုခဏ၌ကား မောင်တင်ဖေသည် မောင်ဘမြင့်အား သတ်ရန် အခွင့်သာသည့်အကြောင်းကို မရိပ်မိသေးချေ။ မသန်းမေလိုက်ခဲ့ပါမူ

mgyoe.com

mgyoe.com

မောင်တင်ဖေလိုက်လို၏။ မသန်းမေ မပါသောကြောင့် မလိုက်လိုချေ။ သို့ဖြစ်၍–

ဖေ။ ။"တော်သေးပြီဗျာ၊ နောက်များတော့ လိုက်သေးတာပေါ့။ ဒီတနင်္ဂနွေတော့ ကျုပ်က ပဲခူးသွားဖို့ ချိန်းထားပြီးဖြစ်နေတယ်၊ သည်းခံပါ"

ထို့နောက် မောင်ဘမြင့်ကလည်း ဆက်လက်တိုက်တွန်းခြင်း မပြုတော့သဖြင့် ၄င်းစကားမှာ ဤမျှနှင့်ပင် ပြီးပြတ်ခဲ့၏။ မောင်တင်ဖေမှာလည်း ရံဖန်ရံခါ ပဲခူးသို့ သွားတတ်မြဲဖြစ်သောကြောင့် ချိန်းထားပြီးဖြစ်သည်ဆိုခြင်း၌ တစ်စုံတစ်ရာထူးခြားခြင်း မရှိချေ။ သို့ရာတွင် မောင်တင်ဖေသည် မောင်ဘမြင့်၏နေအိမ်မှ ပြန်လာခဲ့သောအခါတွင် အကြံတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့၏။ မောင်တင်ဖေသည် ပဲခူးသို့သွားမည်ဟု ရည်ရွယ်ချက်မရှိဘဲလျက်နှင့် မသန်းမေ၏ရှေ့တွင် ပဲခူးသို့သွားမည်ဟု ပြောခဲ့မိ၏။ မောင်ဘမြင့်သည်လည်း တနင်္ဂနွေနေ့၌ ထီးထီးကြီးရှိနေသော အိမ်ကြီးသို့ တစ်ယောက်တည်းသွားမည်ဟု ပြောလိုက်၏။ မောင်တင်ဖေသည် ထောက်ကြန့်အိမ်ကြီးသို့ ရောက်ဖူးသဖြင့် အိမ်ကြီး၏အကြောင်းကို သိ၏။ ထိုအိမ်ကြီးမှာ ကျယ်ဝန်းသောခြံကြီး၏အလယ်၌ တည်ရှိ၏။ အခြားသောအိမ်များနှင့် အတော်ပင်ဝေးကွာ၏။ မသန်းမေက ထိုအိမ်ကြီးကို ရောင်းလိုက်စေလို၏။ မောင်ဘမြင့်ကမူ မိဘအငုတ်အရင်းဖြစ်သောကြောင့် ခင်တွယ်သဖြင့် မရောင်းလိုချေ။ တစ်နေ့သ၌ မသန်းမေက "ရောင်းပစ်လိုက်ပါ ကိုကိုမြင့်ရယ်၊ အိမ်ကြီးက ထီးထီးကြီး ခေါင်ကလည်း ခေါင်ပါဘိသနဲ့၊ တစ္ဆေတို့၊ သရဲတို့၊ လူသတ်မှုတို့ဆိုတာမျိုးတွေဟာ ဒီလိုအိမ်ကြီးတွေ ဖြစ်တတ်တာထင်ပါရဲ့။ ရောင်းသာပစ်လိုက်ပါ" ဟု မောင်ဘမြင့်အား တိုက်တွန်းဖူးသည်ကို မောင်တင်ဖေ ကြားလိုက်ရဖူး၏။

mgyoe.com

mgyoe.com

သို့ဖြစ်၍ ထိုည၌ မောင်တင်ဖေသည် "တစ္ဆေတို့၊ သရဲတို့၊ လူသတ်မှုတို့" ဟူသောစကားကို ဖြုန်းခနဲ သတိရလာ၍ မိမိ၏ အကြံပေါင်းသည်လည်း ဘွားခနဲ ပေါ်လာ၏။ မသန်းမေ၏ စကားသည် နိမိတ်ဖတ်ခြင်း ဖြစ်လေသလောဟူ၍ပင် တွေးတောမိ၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ မောင်တင်ဖေသည် မောင်ဘမြင့်အား သတ်ဖြတ်ရန်တည်းဟူသော အကြံပေါင်းကို တွေတွေတင်တင် စီစဉ်ချက်ထုတ်ရာ နောက်ဆုံးဖြစ်သော စနေနေ့ည၌မူကား မိမိစီမံထားသော အစီအစဉ်များကို အပြစ်အနာအဆာရှာလျက် စစ်ဆေးကြည့်ရှုကာရှိနေ၏။ မောင်တင်ဖေမှာ ထိုအချိန်သို့တိုင်အောင် ရာဇဝတ်ပြစ်မှုနှင့် ငြိစွန်းသော အပြုအမူ တစ်စုံတစ်ခုမျှ မပြုရသေးသည်ဖြစ်သောကြောင့် ဆုတ်သာတက်သာ ရှိနေသေး၏။ မောင်တင်ဖေသည် မိမိပိုင် ကားနှစ်စီးအနက် တစ်စီးကို ရွေ့ပြောင်းထားရုံမျှထား၍ အသင်းသားမိတ်ဆွေများအားလည်း တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ပဲခူးမြို့သို့ သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပြီးသည်မှန်၏။ သို့ရာတွင် ထိုမျှလောက်နှင့် မဆုတ်သာလောက်အောင် မရှိချေ။ အကယ်၍ မောင်ဘမြင့်အား သတ်ဖြတ်ရန် အကြံအစည်ကို လက်လျှော့လိုက်ခဲ့လျှင် ရွေ့ထားသောကားကို ပြန်ယူ၍ ပဲခူးသို့မသွားဘဲ နေနိုင်သေး၏။

မောင်တင်ဖေသည် မောင်ဘမြင့်အား သေကြောင်းကြံစည်ခြင်းကိစ္စအတွက် စီမံဆောင်ရွက်ထားသည့် အခြားသော အချက်နှစ်ခုမှာ ကြည်လင်သော ဆေးရည်ပါရှိသည့် ပုလင်းကလေးတစ်လုံးနှင့် သားရေကြိုး ၄ ချောင်းကို ဝယ်ယူသိုဝှက်ထားခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ၎င်းပစ္စည်းများမှာလည်း စင်စစ်အားဖြင့် လူသတ်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ လူအများ ရိပ်မိနိုင်ဖွယ်ရာ မဟုတ်သေးချေ။ ဆေးရည်မှာလည်း အဆိပ်မဟုတ်ချေ။ မောင်တင်ဖေသည် ပါးနပ်လှသူတစ်ယောက်ဖြစ်သောကြောင့် အဆိပ်ကဲ့သို့ ကြမ်းတမ်းသော လက်နက်မျိုးကို အသုံးမပြုလိုချေ။ ထိုဆေးရည်

mgyoe.com

mgyoe.com

မှာ လူကို အိပ်အောင် ပြုလုပ်ရုံမျှ အစွမ်းရှိ၍ သားရေကြိုးဆိုသည်မှာ လည်း မည်သူမဆို ဝယ်ယူတတ်သော ပစ္စည်းမျိုးဖြစ်ချေ၏။ ထိုစနေနေ့ ည၌ မောင်တင်ဖေသည် မိမိ၏စီမံချက်များကို အပြစ်အနာအဆာရှာ၍ မတွေ့နိုင်သည်ဖြစ်သောကြောင့် စိတ်ကျေနပ်စွာနှင့် မီးကို ငြိမ်းပြီးနောက် အိပ်ရာသို့ဝင်လေ၏။.

တနင်္ဂနွေနေ့နံနက်၌ မောင်တင်ဖေသည် အိပ်ရာမှ စောစောထ၍ မူလ ကားရုံသို့ သွားပြီးလျှင် အီဒင်ကားသစ်ကို ထုတ်ယူမောင်းနှင်သွား လေ၏။ စကော့ဈေးသစ်ကြီးသို့ ရောက်သောအခါ မောင်တင်ဖေသည် ကားကို ဈေးရုံဘေးရှိ လမ်းကလေးတွင် ဆိုက်ထားခဲ့၍ တက္ကစီတစ်စီး ပေါ်သို့တက်ပြီးလျှင် ဒုတိယအပ်နှံထားသောကားရုံသို့ မောင်းနှင်စေ၏။ ကားရုံသို့ရောက်လျှင် မောင်တင်ဖေသည် တက္ကစီကို အခပေး၍ လွှတ် လိုက်ပြီးလျှင် ရုံရှင်အား ပဲခူးသို့ အလည်အပတ်သွားမည့်အကြောင်းနှင့် ပြော၍ မိမိအပ်ထားသောကားကို ထုတ်ယူ မောင်းနှင်လာခဲ့လေ၏။

ကမာရွတ်သို့ ရောက်သောအခါ မောင်တင်ဖေသည် မိမိ၏ကားမှ မဂ္ဂနက်တို့ကို ဝက်အူလှည့်တစ်ချောင်းဖြင့် ကျင်လည်စွာ ဖျက်ဆီးပြီး နောက် အနီးအနားရှိ ကားပြင်သော ဆိုင်တစ်ဆိုင်ကို သွားရောက်လေ၏။ စက်ဆရာအား မိမိ၏ကားပျက်နေကြောင်းနှင့် ပြောပြခေါ်ငင်ခဲ့ပြီးလျှင် ကားကိုပြသရာ စက်ဆရာသည် မဂ္ဂနက်တို့ ပျက်နေကြောင်းကို သိရှိ၏။ သို့ရာတွင် စက်ဆရာတို့ ထုံးစံအတိုင်း အလွယ်တကူနှင့် ပြင်ပေးလိုက် သောအခါ များများမရမည့်အကြောင်းကို သိရှိသည်နှင့် အချိန်အတန်ကြာ ပြင်ဖို့လိုကြောင်းနှင့် ပြောပြ၏။ ဤသည်ကား မောင်တင်ဖေ၏အကြိုက် ဖြစ်သောကြောင့် မိတ်ဆွေတစ်ယောက်အိမ်သို့ လည်ချေဦးမည်ဟု ပြော၍ ကားကို ပြင်ဆင်ရန် အပ်ထားခဲ့၏။ မောင်တင်ဖေက အဆင်မသင့်ဖြစ် သောကြောင့် အလျင်စလို မပြင်ဆင်ဖို့အကြောင်းနှင့်လည်း မှာထားခဲ့လေ

mgyoe.com

mgyoe.com

၏။

မောင်တင်ဖေသည် ကားပြင်သောဆိုင်မှ အတော်အတန်ဝေးသည့်တိုင်အောင် ခြေကျင်လျှောက်လာ၍ အင်းစိန်ဘက်မှ ဘတ်စ်ကားတစ်စီး လာသောအခါတွင် ရန်ကုန်သို့ ၄င်းဘတ်စ်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့ပြန်၏။ မောင်တင်ဖေ၏အကြံမှာ စကော့ဈေးသစ်၌ ဆိုက်ထားသောကားနှင့် ထောက်ကြန့်သို့သွားရန်ဖြစ်လေရာ မောင်ဘမြင့်၏ အိမ်ကြီးကိုလည်း သိပြီးဖြစ်သောကြောင့် မိမိ၏ကားကို ၄င်းအိမ်ကြီးနှင့် မနီးမဝေးတွင် ဆိုက်ထားရန်နေရာကိုလည်း မျက်စိထဲ၌ မြင်ပြီးဖြစ်လေသည်။ ထောက်ကြန့်၌ ကားဝှက်ထားမည့်နေရာမှာ အတော်ပင် ချောင်ကျ၍ အခြားသူ သတိပြုမိမည်မဟုတ်သောနေရာမျိုး ဖြစ်လေသည်။ ထောက်ကြန့်၌ ကိစ္စပြီးသောအခါတွင် မောင်တင်ဖေသည် ကားကို ရန်ကုန်သို့ မောင်းနှင်လာ၍ စကော့ဈေးသစ်၌မထားဘဲ ရုံးအနီး၌ဖြစ်စေ နေရာလွှဲ၍ ဆိုက်ထားခဲ့ရန်ဖြစ်လေသည်။ ထိုမှတစ်ဖန် ကမာရွတ်သို့ပြန်လာ၍ ကားပြင်သောဆိုင်၌ အပ်ထားသော မိမိ၏ ဒုတိယကားကို ရွေးယူရန်ဖြစ်လေသည်။ မောင်တင်ဖေသည် ဤအကြောင်းအရာကို ဘတ်စ်ကားပေါ်တွင် ထပ်မံ စီစဉ်စိတ်ကူး၍သွား၏။ မောင်တင်ဖေသည် ကား ၂ စီးကို တစ်ရုံစီခွဲ၍ ထားခြင်းအားဖြင့် ပဲခူးမြို့သို့ သွားရောက်ကြောင်းကို သက်သေခံချက်တစ်ခုရစေရန် စီမံခြင်းဖြစ်လေသည်။ မိမိ၏ စိတ်ကူးအတိုင်း မောင်ဘမြင့်ကိုသတ်ဖြတ်ပြီး သည့်နောက်၌ မောင်တင်ဖေသည် ပဲခူးမြို့သို့ အဆောတလျင် ဆက်လက်သွားရောက်ပြီးလျှင် ပဲခူးမြို့၌ မိမိအား မြင်လိုက်တွေ့လိုက်သောသူများ ရှိစေမှုကိုလည်း တင်ကြိုစိတ်ကူးပြီးဖြစ်၏။

သို့ဖြစ်၍ မောင်တင်ဖေသည် မိမိ၏ မော်တော်ကားနှင့် ထောက်ကြန့်သို့ မောင်းနှင်သွား၍ မူလရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း မောင်ဘမြင့်အိမ်

mgyoe.com

mgyoe.com

ကြီးနှင့် အတော်အတန်ဝေးကွာသည့် လူပြတ်သော ချောင်တစ်ခုတွင် ကားကို ဂုက်ထားခဲ့ပြီးလျှင် အိမ်ဘက်သို့ ခြေကျင် လျှောက်ခဲ့လေ၏။ ယင်းသို့ လျှောက်လာစဉ်တွင် မောင်တင်ဖေ၏ အကြံကို ကူညီဘိသကဲ့သို့ လမ်းသွားလမ်းလာ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မတွေ့ခဲ့ချေ။

မောင်ဘမြင့်၏ဇနီး မသန်းမေသည် နောက်ဆုံး၌ စိတ်သဘောပြောင်းလဲ၍ လင်ယောကျ်ားနှင့်အတူ လိုက်လာသည်ဖြစ်စေ၊ သို့တည်းမဟုတ် မကြံရွယ်သော အခြားသူ တစ်ဦးတစ်ယောက် လိုက်ပါလာသည် ဖြစ်စေ ဖြစ်နိုင်သေး၏။ ယင်းသို့ ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် မောင်တင်ဖေမှာ မိမိ၏ အကြံအစည် အထမမြောက်ရုံမှတစ်ပါး မိမိအပေါ်သို့ တစ်စုံတစ်ရာမျှ စွပ်စွဲနိုင်သောအချက် မရှိချေ။ အကယ်၍ အဖော်တစ်ယောက် ပါလာသည်ကို တွေ့ရပါလျှင်မူ မောင်တင်ဖေက ပဲခူးသို့ မသွားဖြစ်သောကြောင့် မောင်ဘမြင့်၏အိမ်ကြီး ပြင်ဆင်ပြီးသည်ကို လာရောက်ကြည့်ရှုခြင်းဖြစ်ကြောင်းနှင့် ပြောရုံမျှသာရှိလေသည်။

မောင်ဘမြင့်၏ အိမ်ကြီးရှေ့၌ ၄င်း၏တူဆီးတားကား ဆိုက်ထားသည်ကို မောင်တင်ဖေ တွေ့မြင်ရလေရာ မောင်ဘမြင့်ကိုယ်တိုင်သည်လည်း မောင်တင်ဖေကို မြင်ရသောအခါတွင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အိမ်ရှေ့လှေကားမှ ပြေးဆင်းကြိုဆိုလေ၏။

မြင့် ။ ။ "ဟလို နေရာကျလိုက်လေ ကိုတင်ဖေ၊ ခင်ဗျား လိုက်လာတာကိုး၊ ကျုပ်က ခင်ဗျား ပဲခူးသွားမယ်ဆိုလားလို့ဗျာ"

ဖေ ။ ။ "မနေ့ညတုန်းကတော့ သွားမယ်လို့စိတ်ကူးတာ၊ မနက်ကျတော့ စိတ်ပျက်သွားပြီး ခင်ဗျားဆီ လိုက်လာခဲ့တယ်"

မြင့် ။ ။ "နို့ ခင်ဗျားကားကောဗျ"

ဖေ ။ ။ "ရောက်ခါနီးမှ ကားဘီးပေါက်သွားလေတော့ လမ်းဘေးမှာ ဆိုက်ပစ်ထားခဲ့ရတယ်ဗျာ။ တော်တော်ကြာမှပဲ ဘီးလဲပြီး

mgyoe.com

mgyoe.com

တပ်ရတော့မှာပဲ”

မြင့် ။ ။ “သိပ်မဝေးလှဘူး မဟုတ်လားဗျ။ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ မနက်စာ ထမင်းစားပြီးတော့ ကျုပ်နဲ့အတူတူ သွားပြင်ကြတာပေါ့။ ကျုပ်တော့ ဆာလှပြီဗျာ၊ မနက်စာကလေးပါတာ စားလိုက်ကြဦးစို့၊ ပြီးတော့မှ သွားယူကြတာပေါ့”

ဖေ ။ ။ “မသန်းမေတစ်ယောက်ကောဗျ”

မြင့် ။ ။ “မလိုက်နိုင်ဘူးလို့ ကျုပ်ပြောထားသားပဲ”

ဖေ ။ ။ “ဒီပြင်ကော ဘယ်သူများ ပါသေးသလဲ”

မြင့် ။ ။ “တစ်ကိုယ်တည်းပဲဆရာရေ့၊ ဘယ်သူမှမပါဘူး”

ထိုခဏ၌ မောင်ဘမြင့်သည် မိမိ၏ကားထဲ၌ ထည့်ယူလာခဲ့သော လက်ဆွဲချိုင့်ကို ထုတ်ယူလျက်ရှိရာ မောင်တင်ဖေကမူ မျက်နှာလွှဲလျက်ရှိ၏။ မောင်တင်ဖေ၏ မျက်နှာထားမှာ မိမိ၏အကြံအစည် အထမြောက်ချေတော့မည်တကားဟု ရွှင်ပျအားရစွာ ရှိနေသည်ဖြစ်သောကြောင့် မိမိ၏ အကြောင်းမဲ့ရွှင်ပျခြင်းကို သူငယ်ချင်း မမြင်စေလိုသောကြောင့် ဖြစ်ချေ၏။

မြင့် ။ ။ (လက်ဆွဲချိုင့်နှင့် ခြင်းတောင်းတစ်ခုကိုကိုင်လျက်) “လာဗျာ ကိုတင်ဖေ၊ အိမ်ပေါ်တက်ပြီး ထမင်းစားကြရအောင်၊ တစ်ယောက်စာဆိုပေမဲ့ ကျုပ်မိန်းမက လောဘတကြီးနဲ့ ပြင်ထည့်ပေးလိုက်တာ သုံးယောက်စားလို့ မကုန်နိုင်ပါဘူး”

အိမ်ရှေ့ခန်းသို့ တက်မိကြသောအခါ မောင်ဘမြင့်သည် လက်ဆွဲချိုင့်နှင့် ခြင်းတောင်းကို စားပွဲပေါ်တွင် တင်ထားခဲ့၍ ဖန်ခွက်ရှာရန် ကြောင်အိမ်ရှိရာသို့ ထွက်သွားလေ၏။ လက်ဆွဲချိုင့်ထဲ၌ကား နံနက်စာအတွက် ထမင်းဟင်းများ ပါရှိလေရာ ခြင်းတောင်းထဲ၌မူကား ရေထည့်ထားသော (သာမို)ဘူးတစ်လုံး၊ ဝီစကီပိုင့်တစ်ပုလင်း၊ ဘီယာတစ်ပုလင်း၊

mgyoe.com

mgyoe.com

နှင့် အခြားတိုလီမိုလီ ပစ္စည်းကလေးများ ပါရှိ၏။ မောင်တင်ဖေသည် မောင်ဘမြင့် ကွယ်သွားသည်နှင့်တစ်ပြိုက်နက် မိမိ၏ အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ပုလင်းကလေးကို ထုတ်ပြီးလျှင် (သာမို) ဘူးကိုဖွင့်၍ ဆေးရည်အားလုံးကို ရေဘူးထဲသို့ လောင်းထည့်လိုက်လေ၏။ ၄င်းနောက် ပုလင်းအလွတ်ကို မိမိ၏အိတ်ထဲသို့ ပြန်ထည့်၍ ပြတင်းပေါက်အနီးသို့သွားကာ အပြင်သို့ မျှော်ကြည့်လျက်ရှိ၏။ အတန်ငယ်ကြာလတ်သော် မောင်ဘမြင့်သည် ဖန်ခွက်နှစ်လုံးကိုကိုင်လျက် အိမ်ရှေ့ခန်းသို့ ထွက်လာ၍-

မြင့် ။ ။ "တစ်အိမ်လုံး လက်သမားတွေ လုပ်ကိုင်သွားလိုက်တာ ပွလို့ဗျို့။ ကိုင်း စားကောင်းသောက်ကောင်းကလေးရှိအောင်ဟာ တစ်ခွက်စီလောက် ကြိတ်ကြစို့ဗျာ"

မောင်ဘမြင့်သည် ဝီစကီပုလင်းကိုဖွင့်၍ ဖန်ခွက်နှစ်ခုထဲသို့ လောင်းထည့်မည်ပြုစဉ်တွင်-

ဖေ ။ ။ "ကျုပ်တော့ မနက်စောစောက ဘီယာနည်းနည်း ကြိတ်လာခဲ့လို့ ဘီယာလက်စနဲ့ ဘီယာကိုသာ သောက်ပါရစေဗျာ။ နှစ်ခုစပ်ရင် ကျုပ်က ခေါင်းကိုက်တတ်လို့ပါ"

မြင့် ။ ။ "သဘောပေါ့ဗျ၊ နို့ပေမဲ့ ဘီယာကတော့ ခင်ဗျားမြင်တဲ့အတိုင်း တစ်လုံးတည်း လိုလိုမည်မည် ကျုပ်ထည့်ယူခဲ့တယ်"

ဖေ ။ ။ "အခုကလေးပါလာတော့ တစ်လုံးဆိုရင်လည်း မခေပါဘူးလေ။ ဝီစကီတော့ ခင်ဗျားသာသောက်ပါ"

မောင်ဘမြင့်သည် ဘီယာပုလင်းကို မောင်တင်ဖေအတွက် ဖွင့်ပေးပြီးနောက် ဝီစကီအနည်းငယ်ကိုသာ နို့ဘူးထဲမှ ရေနှင့်ရောစပ်၍ မော့လာသူ ဖြစ်သည့်အလျောက် လျင်မြန်စွာပင် ကျိုက်ချလိုက်၏။

မြင့် ။ ။ "လက်သမားတွေကဖြင့် တော်တော်စေ့စပ်တဲ့လူတွေဗျို့၊ ကျုပ်အကြံကတော့ အလုပ်က ပင်စင်ယူတဲ့အခါမှာ ဒီအိမ်ကြီးလာနေပြီး

mgyoe.com

mgyoe.com

အေးအေးသာသာ သစ်ပင်ကလေးဘာလေး စိုက်ပျိုးနေကြဖို့ ကြံစည်တာကိုဗျ''

ဖေ ။ ။ ''ဒီအရပ်က အမဲတော်တော်ပေါပါတယ်ဆို''

မြင့် ။ ။ ''သိပ်ပေါတာပေါ့ဗျာ၊ တစ်ခါလောက်တော့ ခင်ဗျားတို့လူစုကို သက်သက်ဖိတ်ပြီး ပျော်ပျော်ကြီး လာကြဦးမယ်၊ မကောင်းဘူးလားဗျာ''

ဖေ ။ ။ ''ကောင်းတာပေါ့ဗျာ''

မောင်တင်ဖေသည် ဘီယာခွက်ကို တဖြည်းဖြည်းကျိုက်ချရင်း မောင်ဘမြင့်မျက်နှာကို ကြည့်လျက်ရှိ၏။

မြင့် ။ ။ (မိုက်ခနဲဖြစ်သွားဟန်နှင့်) ''အလို ဘာဖြစ်ပါလိမ့် နောက်ကျိုကျိုရှိလိုက်တာ''

ဖေ ။ ။ ''တစ်ခွက်လောက် ထပ်ကြိတ်လိုက်ပါလားဗျာ၊ နေပူလွန်းလို့ထင်ပါရဲ့''

မြင့် ။ ။ ''အလဲ ပြောရင်းဆိုရင်း မိုက်ခနဲမိုက်ခနဲ ဖြစ်လိုက်လေဗျာ၊ မနက်စောစော သောက်လို့များလား''

ထိုကဲ့သို့ ပြောဆိုရင်းပင် မောင်ဘမြင့်သည် မျက်စိများမှေးလာ၍ ဦးခေါင်းငိုက်ဆိုက် ဖြစ်လာပြီးနောက် အားခဲ၍ ရုတ်တရက်ထလိုက်ရာ မဟန်နိုင်သောကြောင့် ကုလားထိုင်ပေါ်သို့ တစ်ဖန် ထိုင်ချလိုက်ရပြန်တော့၏။ နောက်ခဏအတွင်မှုကား မောင်ဘမြင့်သည် ကုလားထိုင်ပေါ်၌ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်လျက်ရှိ၏။

မောင်တင်ဖေမှာမူ မိမိ၏အကြံအစည် အထမြောက်ချေတော့မည်ဟု ပြုံးရွှင်သောမျက်နှာထားနှင့် ထိုင်ရာမှထလေ၏။ မောင်တင်ဖေသည် ဤကိစ္စအတွက် ထိုမျှလောက်ထက် ခဲခဲယဉ်းယဉ်း ပြုလုပ်ရလိမ့်မည်ဟု တွက်ကိန်းချထားသဖြင့် ဤမျှလောက် လွယ်ကူခြင်းအတွက် အားရဝမ်း

mgyoe.com

mgyoe.com

မြောက်ခြင်းဖြစ်ခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ဆောင်ရွက်ရန် ကိစ္စတစ်ခုနှစ်ခုကား လိုချေသေး၏။

ရှေးဦးစွာ မောင်တင်ဖေသည် သားရေလက်အိတ်တစ်ခုကို အင်္ကျီအိတ်မှထုတ်၍ မိမိ၏လက်တွင် စွပ်ပြီးနောက် မိမိ ကိုင်၍ သောက်ထားသော ဖန်ခွက်ကို လက်ကိုင်ပဝါနှင့် ပွတ်တိုက်၏။ ယင်းကဲ့သို့ ပြုလုပ်ခြင်းမှာ ဖန်ခွက်တွင်ထင်နေသော လက်ရာများကို မှန်ဘီလူးဖြင့် ကြည့်ရှုခြင်းအားဖြင့် သတ်သောသူကို ပေါ်ပေါက်စေနိုင်ကြောင်းနှင့် အနောက်တိုင်းပြည်များမှ သတင်းစာများတွင် ဖတ်ရှုရဖူးသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ မြန်မာပြည်ပုလိပ်များသည်လည်း ထိုမျှလောက် ကျွမ်းကျင်ကြမည်ကို အမှန် မသိရသော်လည်း ပါးနပ်လှသော မောင်တင်ဖေသည် တစ်စုံတစ်ရာ သဲလွန်စ မကျန်ရစ်ခဲ့စေရန် ကြိုတင်စီမံပြီးဖြစ်၏။ မောင်တင်ဖေသည် မိမိသုံးသောဖန်ခွက်ကို သေချာစွာ ပွတ်တိုက်လိုက်ပြီးနောက် နောက်ဖေးချောင်ရှိ ကြောင်အိမ်ထဲသို့ နေရာတကျ ထည့်ထားလိုက်၏။ ၎င်းနောက် ဝီစကီပုလင်းနှင့် သာမိုဘူးထဲမှရေကို ပြတင်းပေါက်မှ သွန်ချလိုက်ပြီးနောက် မောင်ဘမြင့်၏အနီး၌ ၎င်း၏ ဖန်ခွက်နှင့်အတူ ယှဉ်၍ချထား၏။ မောင်တင်ဖေသည် အရက်ကို သွန်ပစ်လိုက်ခြင်းမှာ မောင်ဘမြင့်သည် ဝီစကီပိုင့်ပုလင်းတစ်လုံးလုံးကို သောက်ထားခြင်းဖြင့် မူးယစ်လျက်ရှိသည်ဟူ၍ ပုလိပ်အရာရှိတို့ ထင်မှတ်စေလိုသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ထို့နောက် မောင်တင်ဖေသည် အဝတ်တွင်းမှ ရင်ဘတ်တွင်ပတ်၍ ဝှက်ယူခဲ့သော သားရေကြိုးများကို ထုတ်၍ မောင်ဘမြင့်၏ ခြေထောက်နှင့် လက်များကို ကုလားထိုင်၏ ခြေထောက်နှင့် လက်တင်များတွင် ခိုင်မြဲစွာ ပူးကပ်ချည်တုပ်လေ၏။ မောင်ဘမြင့်လည်း မည်မျှလောက်ကြာအောင် အိပ်ပျော်နေမည့်အကြောင်း အမှန်မတွက်နိုင်သဖြင့် တတ်

mgyoe.com

mgyoe.com

နိုင်သမျှ လျင်မြန်စွာ ချည်နှောင်ရ၏။

ချည်နှောင်ခြင်းကိစ္စ ပြီးစီးသောအခါ မောင်တင်ဖေမှာ နောက်ဆုံး ဆောင်ရွက်ရန် ကိစ္စတစ်ခုမျှသာ ကျန်ချေတော့၏။ မောင်တင်ဖေသည် အခန်း၏ထောင့်၌ ထောင်ထားသော နှစ်လုံးပူးသေနတ်ကိုယူ၍ ယမ်းတောင့်တစ်တောင့်ကို ထိုးထည့်ထား၏။ မောင်ဘမြင့်မှာမူ အိပ်ပျော် လျက်ပင်ရှိနေ၏။ အလုံးစုံပြင်ဆင်ပြီးသောအခါတွင် မောင်တင်ဖေသည် အနည်းငယ်မျှ ဆုတ်ဆိုင်းခြင်းရှိနေခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ဤအချိန်၊ ဤနေရာ၊ ဤအခွင့်မျိုးသည်ကား မိမိကိစ္စအတွက် အကောင်းဆုံးဖြစ်သောကြောင့် ဆိုင်းတွ ဖင့်နွဲ့လိုသောစိတ်ကို နှင်ထုတ်လိုက်လေ၏။ သို့ရာတွင် မောင်တင်ဖေသည် မောင်ဘမြင့်အပေါ်၌ တစ်သက်ပတ်လုံး မုန်းလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် မောင်ဘမြင့် သေရုံမျှနှင့် အရသာမရှိသေးချေ။ မိမိအား မည်သူသတ်သည်ကို မသေမီက သိသွားရမှလည်း သတ်ရခြင်း၏ အရသာကို ပြည့်စုံစွာ ခံစားနိုင်မည်ဖြစ်၏။ အိပ်ပျော်နေသောရန်သူကို သေနတ်ဖြင့် ပစ်သတ်ရခြင်းသည် အကောင်းဆုံးသော လက်စားချေနည်း မဟုတ်သေးချေ။ မောင်တင်ဖေသည် မောင်ဘမြင့်၏ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ် သော မျက်နှာထားကို မြင်လိုကြည့်လိုသေး၍ မသန်းမေ၏ အကြောင်း ကိုလည်း ခနဲ့၍ ပြောလိုသေး၏။

သို့ဖြစ်၍ မောင်တင်ဖေသည် မျက်နှာချင်းဆိုင် ကုလားထိုင်ပေါ် တွင် စီးကရက်သောက်ရင်း ထိုင်ကြည့်နေကာ စောင့်ဆိုင်း၍ နာရီဝက်ခန့် မျှ ကြာသောအခါတွင် မောင်ဘမြင့်သည် ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် လှုပ်ရှား တွန့်လိမ်လာပြီးနောက် မျက်စိများကိုဖွင့်၍ အခန်းပတ်လည် ဦးခေါင်းငဲ့၍ ကြည့်၏။

မြင့် ။ ။ ''ကျုပ် ဘယ်ရောက်နေတာလဲ၊ ဘာဖြစ်တာလဲဗျို့ ကိုတင်ဖေ''

mgyoe.com

mgyoe.com

ဖေ ။ ။ "ရောက်တာကတော့ ခင်ဗျား ထောက်ကြန့်ရောက်နေတယ်။ ဖြစ်တာကတော့ ခင်ဗျားကို ကျုပ်က အိပ်မွေ့ချဆေး တိုက်ထားလေတော့ အိပ်ပျော်သွားတယ်"

မြင့် ။ ။ (နားမလည်နိုင်သေးသော အမူအရာနှင့်) "ကျုပ်ကို ချည်တုပ်ထားရတာက ဘယ်အတွက်လဲဗျ"

ဖေ ။ ။ "ခင်ဗျားအသက်ကို ကျုပ်မသတ်မီ ခင်ဗျားနဲ့ စကားပြောစရာလေး ရှိတဲ့အတွက် ငြိမ်ငြိမ်ဆိမ်ဆိမ်နေစေလိုလို့ ချည်တုပ်ထားရပါတယ် ကိုဘမြင့်"

ထိုအခါ မောင်ဘမြင့်သည် မျက်တောင် ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်နှင့် မောင်တင်ဖေအား ကြည့်နေ၏။ မောင်တင်ဖေသည် မိမိအား မည်သို့သောအကြောင်းကြောင့် သတ်လိုရချေသနည်း။ ထိုသူသည် ရူးနေသလော။ သို့တည်းမဟုတ် မိမိတို့နှစ်ယောက်လုံးပင် ရူးနေသလောဟု စဉ်းစားမိ၏။

ဖေ ။ ။ "ကိုဘမြင့် ခင်ဗျားကြည့်ရတာ အံ့သြနေပုံရတယ်။ အိပ်မက်မက်တာများလေလားလို့ စဉ်းစားမိဟန်ရှိတယ်။ အိပ်မက်မဟုတ်ဘူးဆရာကြီး၊ တကယ့်အဖြစ်အပျက်ဆိုတာ စိတ်ချယုံကြည်လိုက်တော့"

မြင့် ။ ။ "ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ပြောင်နေတာလား ကိုတင်ဖေ၊ နောက်တာပြောင်တာဖြစ်ရင်လည်း ဒီလောက်လုပ်ရရင် တော်ပါပြီဗျာ၊ စားပွဲပေါ်က သေနတ်ကြီးက ဘာလို့ တင်ထားရတာလဲဗျ"

ဖေ ။ ။ 'သေနတ်အကြောင်းကို အချိန်တန်တော့ သိရပါလိမ့်မယ်" ဟုပြောပြီးနောက် မောင်တင်ဖေသည် စားပွဲပေါ်သို့ တံတောင်နှစ်ဖက်ထောက်ကာထိုင်လျက် မောင်ဘမြင့်အား လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ မုန်းထားလှသော မျက်နှာထားဖြင့် စေ့စေ့ကြီးကြည့်၍ "ခွေးမသား ဘမြင့်၊ နင် ဒီတစ်ခါ ငါ့လက်ထဲက လွတ်နိုင်သေးရဲ့လား"

mgyoe.com

mgyoe.com

မောင်ဘမြင့်မှာ စကားတစ်ခွန်းမျှ မပြောနိုင်တော့ချေ။ မိမိမှာ လူရှူးတစ်ယောက်၏လက်တွင်းသို့ ကျရောက်လျက်ရှိ၍ ကုလားထိုင်၌ ချည်တုပ်ပြီး ဖြစ်နေသောကြောင့်လည်း မည်သို့မျှ ခုခံရန် မတတ်နိုင်ပြီ ဟူ၍ စဉ်းစားမိ၏။ မောင်တင်ဖေသည် မောင်ဘမြင့်၏အကြံကို ရိပ်မိ ဟန်လက္ခဏာနှင့်–

ဖေ ။ ။ "ကျုပ်ကို ခင်ဗျားက ရူးတယ်ထင်သလား၊ ကျုပ် မရူးဘူး ကိုဘမြင့်၊ ဒီတစ်ခါလို ဦးခေါင်းကြည်လင်တာမျိုး ဘယ်တော့ ကမှ မကြုံခဲ့ဖူးဘူး၊ မရူးမသွပ် ဦးခေါင်းကြည်ကြည်လင်လင်နဲ့ ခင်ဗျား ကိုသတ်ဖို့ စီမံထားခြင်းဖြစ်တယ်။ နားထောင်၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ်မုန်း နေတာ နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ရှည်ကြာလှပြီ ကိုဘမြင့်၊ ဘယ်တုန်းကစသလဲဆိုရင် ကျောင်းသားဘဝကစခဲ့တဲ့ ရန်ငြိုးဗျ။ ကျောင်းမှာတုန်းက ရန်ဖြစ်ကြတော့ ကျုပ်ကို တစ်မျက်နှာလုံး သပြေသီးရောင်ဖြစ်အောင် ခင်ဗျား ထိုးကြိတ် ထားတာ မှတ်မိသေးလား"

မြင့် ။ ။ "ဒီတုန်းက ခင်ဗျားက ရှားနှစ်တုတ်ကြီးနဲ့ ရိုက်မယ်လုပ် တာကိုး"

ဖေ ။ ။ တုတ်ကိုင်တာမကိုင်တာ ကျုပ်နားမလည်ဘူး၊ ကျုပ်ကို အညိုအမည်းဖြစ်အောင် ခင်ဗျားလုပ်တာကိုသာ ကျုပ်မှတ်မိတယ်။ ဒီ ကတည်းကိုက ဒီကောင်ကို တစ်နေ့နေ့မှာ ပြန်ပြီး လက်စားချေမယ်လို့ သန္နိဋ္ဌာန်ချထားခဲ့တယ်"

မြင့် ။ ။ "ဒီလိုသန္နိဋ္ဌာန်ချထားရင်လည်း နောက်တစ်နေ့မှာ ကျုပ်ကကျွေးတဲ့မုန့်ကို စားသေးသကိုး 'ဘောသော' ရဲ့"

ဖေ ။ ။ "ခင်ဗျားကို နိုင်အောင်မချတဲ့အတွက် ကျုပ်ကို တစ်ကျောင်းလုံး 'ဘောသော' ကြီးလို့ခေါ်ကြတယ်၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျား ကို ကျုပ် သာပြီးတော့မုန်းတာပဲ၊ ဟိုတုန်းက မနိုင်တာရှိစေတော့ ဒီ

mgyoe.com

mgyoe.com

တစ်ခါတော့ ကျုပ်လက်ထဲက ခင်ဗျား လွတ်နိုင်သေးရဲ့လား ကိုနိုင်ကြီး"

မြင့် ။ ။ "အကောက်ကြံပြီးနိုင်ရတာ ဘာအသုံးကျသလဲ၊ ခင်ဗျားသတ္တိရှိရင် ကျုပ်ကို လွှတ်ပေးစမ်းပါ၊ ခင်ဗျားက ဓားကိုင်၊ ကျုပ်က လက်ချည်းပဲ နိုင်အောင် သတ်ပါ့မယ်"

ဖေ ။ ။ "မလိုချင်ဘူး၊ သေချာတဲ့နည်းနဲ့မှ ကျုပ်က စိရင်ချင်တယ်၊ နေဦး ဒါထက် ကျုပ်ပြောစရာရှိသေးတယ်၊ ကျောင်းနေခဲ့သမျှကာလပတ်လုံး ခင်ဗျားဟာ ကျုပ်ကို ကြောခဲ့တာချည်းပဲ၊ အတန်းထဲမှာလည်း ခင်ဗျား ပထမရတယ်၊ ဘောလုံးကစားရာမှာလည်း ခင်ဗျားပဲ ကပ္ပတိန်ဖြစ်ခဲ့တယ်၊ မော်နီတာဆိုရင်လည်း ခင်ဗျားပဲ၊ ဘာပဲလုပ်လုပ် ခင်ဗျားချည်းပဲ ခေါင်းဆောင်လုပ်ရတယ်၊ ဒီဟာတွေကို ကျုပ်က ကျေနိုင်မယ်ထင်သလား၊ မကျေဘူး၊ ဟောဒီဘက်မှာ အစိုင်အခဲကြီး ဖြစ်နေတယ်" ဟုပြောလျက် ရင်ဘတ်ကို လက်သီးနှင့်ထု၍ပြလေ၏။

မြင့် ။ ။ "တော်တော်လည်းယုတ်မာတဲ့ လူပါကလား၊ ဒါနဲ့ဗျာ ကျုပ်အိမ်ကို ဝင်လား၊ ထွက်လား၊ စားလား၊ သောက်လား လုပ်နိုင်ပါပေ့ဗျာ၊ သူ့အစွမ်းသတ္တိနဲ့ သူ့ဘာသာချွန်တာကို ဒီလောက်များ မနာလိုဝန်တိုဖြစ်ပြီး ရန်ငြိုးကြီးရပါပေ့ဗျာ"

ဖေ ။ ။ "ဒါတင်ဘယ်ကမလဲဆရာကြီး၊ ဒါထက်မကဆိုးတာကြီးက ရှိသေးတယ်၊ အရင်းအမြစ်ကစပြီး ကျုပ်ပြောပြချင်တဲ့အတွက် ဒီဟာတွေပါထည့်ပြီး ပြောပြပါတယ်။ စင်စစ် အရေးကြီးဆုံးကတော့ မသန်းမေဗျ၊ မသန်းမေ"

ထိုအခါ မောင်ဘမြင့်မှာ လူရူးတစ်ယောက်နှင့် တွေ့ဆုံနေရခြင်းမဟုတ်၊ မနာလိုဝန်တိုစိတ် အားကြီးလှသော လူယုတ်မာကြီးတစ်ယောက်နှင့် တွေ့ဆုံနေရခြင်းတည်းဟူသော အဖြစ်ကို စဉ်းစားမိသဖြင့် စကားမပြောနိုင်တော့ဘဲ ဆိတ်ငြိမ်စွာ ထိုင်လျက်ရှိ၏။

mgyoe.com

mgyoe.com

ဖေ ။ ။ "မသန်းမေကို အပျိုဘ၀တုန်းက ကျုပ်ကြိုက်နေတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိတယ်မဟုတ်လား။ ကျုပ်က ကြိုက်နေသော်လည်း သူက မေတ္တာတုံ့ပြန်ခြင်း မရှိသေးဘူးဆိုတာ မှန်တယ်၊ သို့သော် ခင်ဗျား ပေါ်မလာခဲ့ရင် တဖြည်းဖြည်းတော့ ကျုပ်ကို မေတ္တာရှိမှာ မုချပဲ၊ တစ်သက်လုံး ခင်ဗျား ကျုပ်ကို နှောင့်ယှက်တယ်၊ ကျောင်းမှာနှောင့်ယှက်လို့ အားမရနိုင်သေးဘဲ ကျောင်းကထွက်ပြီး ရည်းစားလုကြပြန်တော့လည်း ပါနေတယ်။ နိုင်တော့လည်း ခင်ဗျားပဲနိုင်တယ်။ ဒီတော့ကာ ခင်ဗျားကို ကျုပ်စိတ်မဆိုးရင် ဘယ်သူ့ကိုဆိုးရဦးမှာလဲ ကိုဘမြင့်"

မြင့် ။ ။ "ဒါကြောင့် ခင်ဗျားက ကျုပ်ကိုသတ်ဖို့ ကြံစည်တယ်လား။ သတ်တာတော့ဟုတ်ပြီ ဆရာကြီးရယ်၊ ကျုပ်သေတော့ကော မသန်းမေက ခင်ဗျားကို ယူမှာတဲ့လား"

မောင်ဘမြင့်မှာ အချိန်ဆွဲလိုခြင်းအတွက် စကားပြောခြင်းဖြစ်ချေ၏။ စကားပြောစဉ်အတွင်းလည်း လွတ်မြောက်ရန်နည်းလမ်းကို တွေးတောလျက်ရှိ၏။

ဖေ ။ ။ "ချက်ချင်းတော့ ဘယ်ဟုတ်မလဲ ဆရာကြီးရယ်၊ ကွယ်လွန်သူ သူငယ်ချင်း ဈာပနကိစ္စမှာ ကိုယ်ဖိရင်ဖိဆိုတာလို ဆောင်ရွက်ပြီး ထိုကိစ္စပြီးတဲ့အခါမှာလည်း မုဆိုးမကလေးကို ကရုဏာရှိတဲ့သဘောနဲ့ မကြာမကြာ သွားရောက်လည်ပတ်၊ တတ်နိုင်သမျှ ကူညီစောင့်ရှောက်တဲ့သဘောမျိုးနဲ့လုပ်ရရင် ကြာကြာကြီး ဘာခံနိုင်မှာလဲဗျ"

မြင့် ။ ။ "ကျုပ်ကိုသတ်တဲ့အတွက်ကော ခင်ဗျားမှာ မင်းပြစ်မင်းဒဏ်များ မသင့်ပေဘူးလား"

ဖေ ။ ။ "တော်လိမ့်မှတ်တယ်၊ တယ်ညံ့သေးတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲကိုး၊ ခင်ဗျားသေရခြင်းဟာ လူသတ်လို့သေရခြင်းမဟုတ်၊ မတော်တဆ သေနတ်မှန်လို့ သေရခြင်းဖြစ်အောင်ဟာ ကျုပ် စီမံပြီးပြီဗျ၊ ကျုပ်ဟာ

mgyoe.com

mgyoe.com

ဒီကနေ့အဖို့မှာ ပဲခူးမှာရှိနေတယ်လို့ လူသိသူသိဖြစ်အောင် စီစဉ်ထားပြီးပြီ ဆရာကြီးရဲ့"

မြင့် ။ ။ "ခင်ဗျားက ဘယ်လိုစီမံဦးတော့ ကျုပ်ကို ခင်ဗျား သတ်ရင် ခင်ဗျားတော့ ကြိုးစင်တက်ရပြီးမှတ်ထား"

ဖေ ။ ။ "ဒီဟာက ခင်ဗျားအပူ မဟုတ်ပါဘူးလေ၊ ကျုပ်အပူ ပါဗျ၊ ဒီအတွက်ကို ရှေးမဆွက ကြိုတင်ပြီး အလုံးစုံ ကျုပ် စဉ်းစားတွက် ချက်ပြီးဖြစ်ပါတယ်။ ကျုပ် ဒီကိုလာရခြင်းဟာလည်း ခြေရာဖျောက်ပြီးဗျ၊ စားပွဲပေါ်မှာ ဖန်ခွက်နှစ်လုံးတွေ့ပြန်ရင်လည်း တောင်တောင်မြောက် မြောက် တွေးတောကြမှာစိုးလို့ ဖန်ခွက်တစ်လုံးကို ကျုပ် ပြန်သိမ်းထား လိုက်ပြီ၊ ခင်ဗျားကို မူးတယ် ထင်စေရအောင်လည်း အရက်တွေကို အားလုံး ကျုပ် သွန်ပစ်ထားပြီ"

မြင့် ။ ။ "မူးတော့ ဘာဖြစ်သလဲ"

ဖေ ။ ။ "မူးယစ်တဲ့လူများဟာ ခြေချော်လက်ချော် ဖြစ်တတ် တယ်မဟုတ်လား၊ ခင်ဗျားသေခြင်းဟာ မူးယစ်တဲ့အတွက် သေနတ်ကို ကိုင်ရင်း မတော်တဆ ကျည်ဆန် ချော်ထွက်သွားခြင်းဖြစ်တယ်လို့ ထင်စေဖို့ ကျုပ် စီမံပြီးဖြစ်တယ်"

မြင့် ။ ။ "(အာခြောက်လာသောနှုတ်ခမ်းကို လျှာဖြင့်လျက်၍) "တော်ပါတော့ ကိုတင်ဖေ၊ ကျီစားတာကလည်း လွန်လွန်းတယ်ဗျာ"

ဖေ ။ ။ "ကျီစားတာမဟုတ်ဘူးဆရာကြီး၊ တကယ်ပြောနေ တာဗျ၊ တော်တော်ကလေးကြာတော့ စားပွဲပေါ်ကသေနတ်က ကျည်ဆန် ဟာ ခင်ဗျာ့မျက်နှာကိုမှန်ပြီး ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်သေဖို့ရာသာ ပြင်ထားပေ တော့၊ ခင်ဗျားမသာကို သဂြိုဟ်ခြင်းကိစ္စပြီးတဲ့နောက် ၆ လအတွင်းမှာ ခင်ဗျာ့မယား မသန်းမေဟာ ကျုပ်နဲ့ လက်ထပ်မင်္ဂလာ ဆောင်နှင်းရစ်လိမ့် မယ်လို့ စိတ်နှလုံး တုံးတုံးကြီး ချသွားပေတော့"

mgyoe.com

mgyoe.com

"ခွေးမသား" ဟု နှုတ်မှ ရေရွတ်လျက် မောင်ဘမြင့်သည် မိမိအား ချည်နှောင်ထားသော သားရေကြိုးများမှ လွတ်မြောက်စေရန် ကြိုးစားအားထုတ် ရုန်းကန်လေရာ နဖူးမှ အကြောများ ပြိုင်းပြိုင်း ထလာ၍ ချွေးများလည်း တစ်မျက်နှာလုံး ယိုစီးကျဆင်းလေ၏။ ထို ခဏ၌ မောင်တင်ဖေသည် စားပွဲပေါ်တွင်တင်ထားသော သေနတ်ကို ကောက်ယူလေ၏။ မောင်ဘမြင့်မှာမူ သတ္တိကောင်းသောသူတို့၏ ထုံးစံ အတိုင်း အစွမ်းရှိသမျှ ရုန်းကန်၍မရကြောင်း သိရှိရသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ရဲရဲကြီး အသေခံတော့အံ့ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီးသော လက္ခဏာနှင့် မောင်တင် ဖေအား မထီလေးစား ကြည့်နေလေ၏။

ဖေ ။ ။ "ခင်ဗျာ့အလောင်းကို သူတို့တစ်တွေ တွေ့ကြတဲ့အခါမှာ သားရေကြိုးတွေဘာတွေကို ကျုပ်က ဖြုတ်ထားပြီးပြီ၊ သေနတ်ကြီးဟာ လည်း ခင်ဗျာ့သေနတ်ဖြစ်တယ်။ ဒီတော့ကာ ကျုပ်အပေါ်မှာ အပြစ်လာ စရာ ဘာမှမရှိဘူး။ သူ့ဘာသာသူ မတော်တဆ ဖြစ်ရှာတယ်လို့ လူတိုင်း က တွေးရမယ် မဟုတ်ဘူးလား"

မောင်ဘမြင့်ကမူ တတ်နိုင်သရွေ့ မထီလေးစားမျက်နှာထားမျိုး ဖြင့် မောင်တင်ဖေအား စက်ဆုပ်ရွံရှာဟန် ကြည့်လျက်ရှိ၏။

ဖေ ။ ။ (သေနတ်ကိုကိုင်ရင်း) "ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို လှောင်ချင် ပြောင်ချင်သေးတယ်၊ ဟင်း အာဂလူပါတကား၊ နေနှင့်ဦးလေ၊ သေနတ် ပြောင်းဝနဲ့ ခင်ဗျားမေးစေ့နဲ့ ဟောဒီလိုတေ့ပြီး ခလုတ်ပေါ်မှာ ကျုပ် လက်က ဟောဒီလိုတင်ထားတဲ့အခါကျတော့ ခင်ဗျား ပြောင်နိုင်လှောင် နိုင် မထီလေးစားနိုင်ဦးမလား ကြည့်ကြစို့ဗျာ" ဟုပြောလျက် သေနတ် ပြောင်းဝကို မိမိ၏မေးအောက်တွင် တေ့ထား၍ မောင်းခလုတ်ကို လက် ညှိုးဖြင့်တေ့၍ပြ၏။

"ကိုဘမြင့်၊ အို ကိုဘမြင့်၊ ဘယ်ကလဲဗျာ" ထိုအသံမှာ အိမ်ရှေ့

mgyoe.com

mgyoe.com

မှဟစ်အော်၍ ခေါ်လိုက်သည့် ယောကျ်ားတစ်ယောက်၏အသံ ဖြစ်လေရာ မောင်တင်ဖေသည် ထိုအသံကို ကြားရသောအခါတွင် ဆတ်ခနဲလန့်၍သွားလေ၏။ ထိုခဏ၌ သေနတ်ခလုတ်ပေါ်တွင်တင်၍ ပြထားသော လက်ညှိုးသည် ဆတ်ခနဲလှုပ်၍ သွားလေရကား ဒိုင်းခနဲမြည်သောအသံကို ကြားလိုက်၏။ နောက်တစ်ခဏ၌ ကားပေါ်မှ ပြေးဆင်း၍ အိမ်ပေါ်သို့တက်လာသော ဧည့်သည်သည် ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ချည်တုပ်လျက် သတိမေ့လျော့နေသော သူငယ်ချင်းမောင်ဘမြင့်နှင့် လူရုပ်မပီသသည့်တိုင် မျက်နှာတစ်ခုလုံး စိစိညက်ညက်ကြေလျက်ရှိသော မောင်တင်ဖေ၏အလောင်းကို တွေ့ရလေသတည်း။

❒

mgyoe.com

mgyoe.com

မသိမကောင်း သိမကောင်း

ဝတ်လုံကတော်ကြီး ဒေါ်သန်းရင်သည် ကိုယ်လုံးပေါ်မှန်ကြီးရှေ့တွင်ရပ်လျက် နွတ်ပဝါကြီးကို အနေအထားကျနစွာပြင်ဆင်ကာ ခြုံပြီးနောက် နောက်ဆုံးပြင်ဆင်သောအနေဖြင့် မျက်နှာ၌ တို့ဖတ်ရိုက်ပြီးလျှင် အိမ်ကြီးအောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာခဲ့သည်။ အောက်ထပ်၌ကား ဝတ်လုံကြီး ဦးကျော်ဒင်နှင့် သမီး မိမိကြည်၊ မိမိရီတို့သည် အသစ်လွင်ဆုံးသော အဝတ်အစားများဖြင့် ဘုရင်ခံ ဆာသာကယ်ဗိုက်၏ "ဂါးဒင်းပါတီ" ခေါ် ဥယျာဉ်ပွဲသို့သွားကြရန် အသင့်ပြင်ထားကြ၏။ ထိုခေတ်အခါက ဘုရင်ခံများ၏ ဂါးဒင်းပါတီများမှာ အထက်တန်းစား အစိုးရ အရာရှိကြီးများနှင့် မင်းပေါင်းကောင်းသော ထိပ်တန်း ကုန်သည်ပွဲစားကြီးများကိုသာ ဖိတ်ခေါ်သည်ဖြစ်သောကြောင့် တိုင်းပြည်၌ကျင်းပသော ဧည့်ခံပွဲအပေါင်းတို့တွင် အကြီးကျယ်ဆုံးဟူ၍ အသိအမှတ်ပြုတတ်ကြလေသည်။

ဂါးဒင်းပါတီ တစ်ကြိမ်ကျင်းပတိုင်း ဖိတ်ခေါ်ခံရသည့် ကုန်သည်ပွဲစားသည် ပီတိဖြစ်ခြင်းနှင့်အတူ ဖိတ်ခြင်းမခံရသည့် အရာရှိငယ်များနှင့် ကုန်သည်ပွဲစားများ၏ အသည်းနှလုံး ပူဆွေးလောင်ကျွမ်းခြင်းများသည်လည်း မရေမတွက်နိုင်အောင် ရှိကြလေသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

ဝတ်လုံတော်ရ ဦးကျော်ဒင်နှင့် သမီးနှစ်ယောက်တို့သည် လှေကားမှ ဝတ်လုံကတော်ကြီး ဆင်းလာသည်ကို မြင်ကြသောအခါ ဝတ်လုံတော်ရကြီးက "တကတဲဗျာ အမေလုပ်တဲ့လူကလည်း ပြင်ဆင်ထားလိုက်တာ သမီးတွေထက်တောင် သာပါသေးကလား၊ ဘယ်လိုပြင်ပြင် ဘိုးကျော်ဒင်၊ ဘိုးကျော်ဒင်ပါပဲ" ဟုပြောရာတွင် သမီးအကြီး မိမိကြည်က "ပြင်မယ်ဆိုလည်း ပြင်ထိုက်တာပဲဖေဖေ၊ ကျွန်မတို့မေမေက မြေးတစ်ယောက်ရပေမဲ့ ကျွန်မတို့တွေထက်တောင် နုပျိုပေသေးတာကိုး" ဟုပြော၏။ ဤစကားကိုကြားရသော ဒေါ်သန်းရင်မှာ အသက် ၅၀ ကျော်ခါစဖြစ်သော မိန်းမကြီးများ၏ ထုံးစံအတိုင်း နုပျိုသည်ဆိုခြင်းကို ပီတိဖြစ်လျက် ခြုံထားသော နှုတ်ပဝါကို လည်ကုပ်တွင် ချွေးမစွန်းစေရန် နောက်သို့ မြှောက်တင်ပေးလိုက်သေးသည်။ ၎င်းနှုတ်ပဝါမှာ ကွယ်လွန်သူ သမက် ကိုဘဦးက ယောက္ခမကြီးအတွက် အထူးတလည် ဝယ်ယူတင်ပို့လိုက်သော ပဝါကြီးဖြစ်၍ တရိုတသေ သိမ်းဆည်းထားခဲ့ရာ ပထမအကြိမ် ထုတ်၍ ခြုံခြင်းဖြစ်သော ဤပွဲတွင် သွားလေသူ သမက်ကလေး ကိုဘဦး မမြင်ရရှာချေကလားဟု အောက်မေ့ကာ သမက်ကို သတိရသည်နှင့် သမီးမိမိရီကို လှမ်း၍ကြည့်လိုက်၏။ ကိုဘဦး၏ဇနီး မိမိရီမှာမူ သုံးလခန့်အတွင်းကမူ လင်ယောကျ်ားကွယ်လွန်ခြင်း ဖြစ်ပါလျက် ဂါးဒင်းပါတီ အခမ်းအနားအတွက် မျက်နှာချေ အရောင်တင်နှင့် တကွ ပိုး၊ ဖဲ၊ စိန်ရွှေများပါ ညွှတ်လုအောင် ဆင်ယင်ဝတ်စားထားသည် ဖြစ်သောကြောင့် မိခင် ဒေါ်သန်းရင်သည် သမီးကိုလှမ်းကြည့်ရင်း သက်ပြင်းချမိသည်။

ရင် ။ ။ "ငါ့သမီးက ပြင်ဆင်ထားလိုက်တာ ကြော့နေပါကောလား"

ရီ ။ ။ "ဝတ်ရတာပေါ့မေမေ၊ သီလရှင်ဝတ်မှာလည်းမဟုတ်၊

mgyoe.com

mgyoe.com

သူသေသွားလို့ ကိုယ်ပါလိုက်သေမှာလည်းမဟုတ်၊ ညှိုးညှိုးငယ်ငယ် နေလို့ ပြန်ရှင်လာမှာလည်းမဟုတ်၊ ဘာလုပ်ဖို့ ဟန်လုပ်နေရဦးမှာလဲ မေမေ''

ရင် ။ ။ ''ဩော် လူဆိုတာ ဆီလို အပေါက်ရှာပြီး ကဲ့ရဲ့တတ် တာမျိုးသမီးရဲ့။ လင်အလောင်းတောင်မှ မပုပ်သေးဘူး ဇာတ်မင်းသမီး ရှုံးအောင် ပြင်နိုင်ဆင်နိုင်ပါပေရဲ့လို့ ပြောကြမှာပေါ့ သမီးရယ်''

ကြည် ။ ။ ''ဘာဖြစ်သေးသလဲမေမေ၊ သေတဲ့လူသေပြီးဟာ ကျန်ရစ်တဲ့လူက တစ်သက်လုံး တမဲ့မဲ့နဲ့နေလို့ ဘာထူးဦးမှာလဲမေမေ၊ မေမေတို့ ရှေးလူကြီးတွေက သိပ်ဟန်လုပ်တာပဲ၊ ကိုယ့်ဝမ်းထဲက ပျော် ချင်တောင် လူမြင်မကောင်းလို့ ဆင်ခြင်ရဦးတော့မလိုလို။ ကိုယ့်စိတ်က ပျော်ရင် ပျော်တာပေါ့မေမေ၊ ဘယ်သူ့မျက်နှာ ကြည့်နေရဦးမှာလဲ''

ရင် ။ ။ ''အေးလေ ညည်းတို့လက်ထက်ကတော့ ဘယ်သူ့မှ ဂရုမစိုက်ဘူး၊ ကိုယ်ထင်ရာ ကိုယ်လုပ်မယ်ဆိုတဲ့ လက်ထက်ပါပဲ၊ သို့သော် လျော်သည် မလျော်သည် သိတတ်ခြင်းဟာ ကောင်းမြတ်တဲ့ အထိမ်းအမှတ်တစ်ခုလို့ နားလည်ရသေးတယ် သမီးရဲ့''

ထိုအတောအတွင်း၌ မိသားဖသားတစ်စုတို့သည် ဂါးဒင်းပါတီသို့ ထွက်ရန် အချိန်အနည်းငယ် လိုသေးသည်ဖြစ်၍ အိမ်ရှေ့ဧည့်ခန်းအတွင်းရှိ ဆိုဖာကြီးများပေါ်တွင် ထိုင်ကာ ချစ်ခင်ကြင်နာသော အိမ်သူအိမ်သားများ ဖြစ်ကြသည့်အတိုင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အရိပ်ကြည့်လျက် ရှိကြ၏။ ဒေါ်သန်းရင်သည် သမီးများနှင့် စကားပြောရင်း သွားလေသူ ကိုဘဦးကို သတိရသည်နှင့် ၎င်း၏ဓာတ်ပုံ ချိတ်ထားသောနေရာသို့ မော့ကြည့်လိုက်ရာ ကိုဘဦး၏ဓာတ်ပုံကို မမြင်သဖြင့်...

ရင် ။ ။ ''အလို မောင်ဘဦးဓာတ်ပုံ ဘယ်ရောက်သွားလဲ''

ရီ ။ ။ ''ကျွန်မဖြုတ်ထားလိုက်တယ်မေမေ''

mgyoe.com

mgyoe.com

ရင် ။ ။ "ဘာကြောင့်လဲသမီးရယ်"

ရီ ။ ။ "ဘာလုပ်ဖို့လဲမေမေ၊ နိမိတ်မရှိ နမာမရှိနဲ့"

ရင် ။ ။ "ဟဲ့ ဘယ့်နှယ်ပြောတာလဲသမီးရဲ့"

ရီ ။ ။ "သေပြီးတဲ့လူပုံကို အိမ်မှာချိတ်တာ ကျက်သရေမရှိပါဘူး မေမေ"

ရင် ။ ။ "ဒါဖြင့် ညည်းဘိုးဘိုးနဲ့ ဘွားဘွားတို့ဓာတ်ပုံတွေကော ဆုတ်ပစ်ဦးမှာလား"

ရီ ။ ။ "အို ဒါကတော့ လူကြီးတွေကိုး၊ အရိုအသေထားရတာ ပေါ့"

ဒေါ်သန်းရင်သည် မိမိရီအား မည်သို့မျှပြန်မပြောဘဲ မိမိကြည်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ သားအမိနှစ်ယောက်တို့သည် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကြည့်ခြင်းဖြင့် မိမိရီ၏ စိတ်သဘောထားကို အံ့ပြစ်ဆိုကြ ဟန်တူလေသည်။

ဝတ်လုံကတော်ကြီး ဒေါ်သန်းရင်သည် ဟုမ္မလင်း၌ မြို့အုပ် ကိုဘဦးသေဆုံး၍ မိဘများထံသို့ မိမိရီ ပြန်လာကတည်းက သမီးမိမိရီ၏ အမူအရာမှာ ထူးဆန်းသည်ဟု အောက်မေ့မိ၏။ ဟုမ္မလင်းနယ်မှာ ချင်း တွင်းဒိစတြိတ်တွင် မြောက်စွန်ဆုံးနယ်ဖြစ်၍ ရက်သတ္တတစ်ပတ်တစ်ကြိမ် သင်္ဘောများရောက်သဖြင့် ကူးသန်းသွားလာရန် အလွန်ခဲယဉ်းသည်ဟုဆို ကာ မိမိရီသည် ကိုဘဦးကွယ်လွန်သောအခါကလည်း မိဘများထံသို့ အကြောင်းကြားရုံမျှကြား၍ ဈာပနာကိစ္စကို ပြီးစီးအောင် စီမံလိုက်သည်။ ကိစ္စပြီးနှင့်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်လည်း မိမိရီ၏ မိခင်ဖခင်များ သွားရောက် ကြခြင်းမရှိချေ။ ကိုဘဦးဘက်မှမူ ဆွေမရှိ၊ မျိုးမရှိ 'တစ်ကောင်ကြွက်' ဖြစ်သောကြောင့် အကြောင်းကြားရန်မလိုဟုဆိုကာ လျင်မြန်စွာ သဂြိုဟ် လိုက်သည်။ မိဘများထံသို့ သမီးကလေးညွန့်ညွန့်နှင့် ပြန်ရောက်လာ

mgyoe.com

mgyoe.com

သည်နောက် ဒေါ်သန်းရင်လည်း သမီးရီရီအား အသက်ကလေးငယ်ငယ်နှင့် မုဆိုးမဖြစ်ရရှာသည်ဆိုကာ ကရုဏာရှေ့ထား၍ ကြင်နာသော အမူအရာ ဖော်ပြသော်လည်း သမီးရီရီသည် မိခင်၏ကရုဏာကို ကောင်းစွာလက်မခံဘဲ 'ရှုပ်သည်' ဆိုသော အမူအရာမျိုးနှင့် ဖယ်ရှားလေ့ရှိသည်။ ပမာဆိုသော် ဒေါ်သန်းရင်က မိမိရီအား "ငါ့သမီးကလေးရဲ့" ဟုဆိုကာ ပွေ့ဖက်၍ ငိုကြွေးသည်ကို မိမိရီက "နေစမ်းပါမေမေရယ်" ဟုဆိုကာ မိခင်၏ရင်ခွင်ထဲမှ ရုန်းထွက်ကာ ထသွားလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ မိခင် ဒေါ်သန်းရင်သည် မိမိ၏ကရုဏာကို လက်မခံသည့်အတွက် အံ့အားသင့်စွာနှင့် ငေးကြည့်နေရဖူးလေသည်။

ဤအတောအတွင်း ဝတ်လုံဦးကျော်ဒင်သည် ထိုင်ရာမှထလျက် မိမိကိုယ်၌ဝတ်ထားသော ကြေးနီရောင် ဘန်ကောက်တောင်ရှည်ကို မှန်ထဲတွင်ကြည့်လျက် ဦးခေါင်း၌ ပေါင်းထားသော ခရမ်းရောင်ပဝါနှင့် 'လိုက်' ပါ၏လောဟု သမီးအကြီး မိမိကြည်အား ထင်မြင်ချက်တောင်းရာ မိမိကြည်က "လိုက်ပါတယ်ဖေဖေ၊ သိပ်ကြည့်ကောင်းတာပဲ" ဟု ထောက်ခံချက်ပေးသော်လည်း မိမိရီကမူ သားအဖနှစ်ယောက် အပြန်အလှန် ပြောကြသောစကားများကို စိတ်မဝင်စားသော မျက်နှာထားဖြင့် နားထောင်လျက်ရှိသည်။

ဝတ်လုံတော်ရ ဦးကျော်ဒင်ကား ဝတ်လုံများအနက်တွင် လူရိုးကြီးတစ်ယောက်ဟူ၍ နာမည်ရသူဖြစ်လေသည်။ ဘိလပ်ပြန် ဝတ်လုံတော်ဖြစ်သော်လည်း ဆံပင်ကို အရှည်ထား၍ ကျယ်ဝန်းသော နဖူးပြင်အထက်၌ သျှောင်ကလေးထုံးကာ ပဝါကို ခွေထိုးပေါင်းလျက် ရွှေမျက်မှန်အထက်မှ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်တွင် မတရားသက်သေများသည် ဖိန့်ဖိန့်တုန်မျှ ကြောက်လန့်ကြ၍ ရှေ့နောက်မညီညွတ်သော အစစ်ခံချက်များကို ထွက်ဆိုမိကြလေသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

ဦးကျော်ဒင်သည် မိမိထံသို့ရောက်လာသော အမှုများအနက် အမှုမှန်များကိုသာ လက်ခံလေ့ရှိ၏။ ကောက်တီးကောက်ကွေ့၊ ညစ်တီး ညစ်ပတ် ပရိယာယ်ဉာဏ်ဆင်၍ ရောက်လာသော အမှုသည်များကိုကား ဦးကျော်ဒင်သည် ငွေပုံ၍ပေးမည်ဆိုသော်လည်း လက်မခံချေ။ ထိုကဲ့သို့ သော အမှုသည်များကိုကား ဦးကျော်ဒင်သည် စာတစ်ရွက်ပေါ်တွင် နာမည်နှင့် လိပ်စာကိုရေး၍ အမှုသည်၏လက်သို့ပေးအပ်လျက် ''ဒီအမှု ကိုတော့ ကျွန်တော် လက်မခံပါရစေနဲ့၊ သို့သော် ဟောဒီလိပ်စာအတိုင်း သွားပါလေ၊ ကျွန်တော်က လွှတ်လိုက်တယ်လို့ပြော သူတတ်နိုင်သမျှ ကြည့်လုပ်ပေးပါလိမ့်မယ်'' ဟု ပြောလေ့ရှိလေသည်။

ဒင် ။ ။ (မိမိကြည်ဘက်သို့လှည့်လျက်) ''ဘယ့်နှယ်လဲသမီးရဲ့ ဖေဖေ့ရှပ်အင်္ကျီက ဒီအတိုင်း တော်လောက်ပြီးလားကွဲ့၊ ရှပ်လက်မာ တစ်ထည် ရှိသေးတယ်မဟုတ်လား။ အဲဒါ ဝတ်ဦးမှထင်တယ်''

ကြည် ။ ။ ''မလုပ်ပါနဲ့ဖေဖေရယ်၊ ရှပ်လက်မာတို့ဘာတို့ဆိုတာ စာရေးစာချီတွေဝတ်တာပါ။ ဖေဖေတို့ကတော့ အရာရှိကြီးဂိုက်မျိုးဝတ်မှ တော်မှာပေါ့''

ဒင် ။ ။ ''နယ်ပိုင်ဝန်ထောက် ဦးသာလှလည်း ရှပ်လက်မာဝတ် တာပဲသမီးရယ်''

ကြည် ။ ။ ''ဒီလူကြီးက ကလေးကလားလူကြီးပါဖေဖေရယ်၊ သိက္ခာရှိတာမဟုတ်ပါဘူး''

ဒင် ။ ။ ''အေးလေကွယ်၊ တို့လူကြီးတွေကတော့ ဒါမျိုးတွေ နားမလည်တော့ပါဘူး။ ငါ့သမီး ခြယ်လှယ်သရွေ့ပါပဲ''

ရင် ။ ။ ''ဘယ့်နှယ်လဲဟေ့ သမီးများ၊ အချိန်မနီးသေးဘူးလား ကွဲ့''

ကြည် ။ ။ ''နည်းနည်းလိုပါသေးတယ်မေမေ၊ လေးနာရီဖိတ်

mgyoe.com

mgyoe.com

ထားတာပဲ။ အခုမှ သုံးနာရီခွဲပြီးခါ ရှိပါသေးတယ်။ နောက်ပြီးတော့ လေးနာရီဆိုပေမဲ့ ထိုးထိုးချင်းရောက်သွားရင် လာချင်အားကြီးနဲ့ လာကြတယ်လို့ အထင်ခံရပါဦးမယ်။ ဆယ့်ငါးမိနစ်လောက်ခွာပြီး လေးနာရီဆယ့်ငါးမိနစ်လောက်မှာ ရောက်သွားကြရင် တော်ရောပေါ့။ ဆိုက်ကားကိုလည်း လေးနာရီတိတိမှာလာခေါ်ဖို့ ကျွန်မ ပြောထားပါတယ်"

မိမိကြည်မှာ သမီးအကြီးဖြစ်၍ အသက် ၃၀ နှစ်သို့ ချဉ်းကပ်လျက်ရှိသည်ဖြစ်သော်လည်း အပျိုကြီးဘဝ၌ပင် ရှိနေသေး၏။ မိဘမျိုးရိုးအားဖြင့်လည်း ဆိုစရာမရှိ၊ ရုပ်ရည်မှာလည်း သနားကမားရှိပါလျက် ဤအသက်အရွယ်တိုင်အောင် အပျိုကြီးဖြစ်နေရသည်မှာ "အရမကြိုက် အကြိုက်မရ" ဆိုတတ်ကြသည့် အပျိုကြီးများ၏ သဘာဝအတိုင်း ဖြစ်လေတော့သည်။ အိမ်မှုရေးရာ၌ ချက်ချက်ချာချာရှိ၍ အိမ်ထောင်ကို ဦးစီးနိုင်သူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါလျက် ယောကျ်ားများသည် ဘယ်ဆီမှာ မျက်စိလျှမ်းနေကြသနည်းဟု ဒေါ်သန်းရင် အောက်မေ့မိသည်။ အရပ်အနည်းငယ်မြင့်လွန်း၍ ရှေးသွားကလေးများ အနည်းငယ်ရှည်လွန်းခြင်းမှတစ်ပါး ခြောက်ပြစ်ကင်းဖြစ်သည်ဟု မိခင်ဒေါ်သန်းရင်က ဆုံးဖြတ်ချက်ချမိ၏။ ယခုအခါ၌ အသက် ၃၀ ချဉ်းကပ်ပြီဖြစ်သော်လည်း ယခုကဲ့သို့ ဝတ်စားပြင်ဆင်ထားသည့်အခါတွင် အသက် ၂၀ ကျော်လောက်သာ ထင်ရလောက်အောင် နုရေဖပ်ရေရှိသည်ဟူ၍လည်း ဒေါ်သန်းရင်က အကဲဖြတ်၏။ သို့သော် ပြောမည့်သာပြောရသည် မိမိကြည် အိမ်ထောင်မကျသည့်အတွက် မိမိ၌ များစွာ သက်သာရာရပေသည်ဟူ၍လည်း နောက်ဆုံးပိတ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သည်။

ထိုနောက် တစ်ဖန် သမီးငယ်ဖြစ်သော မိမိရီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ပြန်ရာတွင် ပုပုဝဝနှင့် အသက် ၂၈ နှစ်မပြည့်မီ ကလေးတစ်ယောက်၏အမေအဖြစ်နှင့် မုဆိုးမဖြစ်ရရှာသည်ဆိုကာ နောက်အိမ်

mgyoe.com

mgyoe.com

ထောင်ကျရန်အတွက် မျှော်လင့်ချက် နည်းရှာသည်ဟူ၍ စဉ်းစားမိပြန်၏။ ဖြူဖြူနွဲ့နွဲ့ဖြစ်၍ မိမိနှင့်တူသော မိမိကြည်ကို ကိုဘဦး မျက်စိမကျဘဲ ညိုညိုတုတ်တုတ် ပုပုကွကွဖြစ်၍ ဖခင်ဦးကျော်ဒင်နှင့်တူသော သမီးအငယ် မိမိရီကို ကိုဘဦး သဘောကျခဲ့ခြင်းအတွက်လည်း ဒေါ်သန်းရင် အံ့သြမိသည်။ သမီးနှစ်ယောက်ရှိသည့်အနက် တစ်ယောက်စွဲ၍ လက်မှလွတ်ပေပြီဟု အောက်မေ့ခဲ့ရာမှ ယခုတစ်ဖန် နှစ်ယောက်လုံး ပြန်ရောက်နေသဖြင့် သာ၍ တာဝန်ကြီးလေးပြန်ဦးတော့မည်ဟု စဉ်းစားမိသဖြင့်လည်း ဒေါ်သန်းရင် သက်ပြင်းချမိသည်။ အပျိုကလေးဘဝ၌ မိမိရီမှာ ညိုပင်ညိုသော်လည်း "ယဉ်စစ" ရှိသည်ဟု ဆိုနိုင်သေးရာမှ မုဆိုးမဘဝတွင် ပုပုကွကွနှင့် ဝသည်ထက်ဝလာသောကြောင့် လည်ကုပ်တိုတိုဗိုက်ခေါက်ထူထူနှင့် မေးစေ့နှစ်ဆင့်ဖြစ်နေသော ဤရုပ်ရည်ကို ဒုတိယမောင်ဘဦးတစ်ယောက် ပေါ်ပေါက်နိုင်ပါဦးမည်လောဟု စိတ်ပျက်မိလေသည်။ ဤအတောအတွင်း မိမိရီသည် မုဆိုးမအဖြစ်နှင့် အိမ်သို့ပြန်ရောက်လာကတည်းက တစ်အိမ်လုံးကို စိတ်ကောက်နေသည့်လက္ခဏာနှင့် မေးသော်လည်း ပြောချင်မှပြောခြင်း၊ ခေါ်သော်လည်း ထူးချင်မှထူးခြင်း၊ "အပေါက်ဆိုး" ပြောခြင်း အစရှိသည့် အငေါ်တူးသော အခြင်းအရာများ ဖြည့်စွက်ပါလာခဲ့သည် ဖြစ်သောကြောင့် မိခင်ဒေါ်သန်းရင်မှာ သာ၍ပင် စိတ်ပျက်လေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ဒေါ်သန်းရင်သည် မိမိရီ၏ ပြုမူပုံများကို မကျေနပ်သဖြင့် ကြိမ်းမောင်းမည်ကြံသော်လည်း သွားလေသူ သမက်မောင်ဘဦး၏ မျက်နှာကို မြင်မိသည့်အပြင် ကံနည်းသူ မုဆိုးမကလေးဟူ၍ မျိုသိပ်ထားခဲ့ရလေသည်။

မိမိကြည်သည် နာရီကြီးကို မော့ကြည့်ရာမှ ညီမ မိမိရီအား လှမ်းကြည့်လျက်...

ကြည် ။ ။ "သြော်... ဒါထက် ဘက်ဒမင်တန်ရိုက်ပွဲတုန်းက

mgyoe.com

mgyoe.com

ခင်ခင်ညွှန့်ပြောလိုက်တဲ့ စကားတစ်ခွန်းနဲ့ပတ်သက်လို့ ရီ့ကို မေးစရာရှိတယ်''

မိမိကြည်မှာ အစိတ်ပြည့်၍ အပျိုဖြစ်လာသည့် အချိန်မှစ၍ ကြက်တောင်ရိုက်ခြင်း စသည့် မြန်မာမိန်းမ မပီသဟု ထိုခေတ်က ဆိုကြသည့် ကစားခြင်းများ၊ ဘိုင်စကယ်စီးခြင်းများ စသည်တို့ကို ဗိုလ်ကပြားမလေးများနှင့်အတူ ပြုလုပ်လေ့ရှိလေသည်။ မိခင် ဒေါ်သန်းရင်က ''ဣန္ဒြေမရပါဘူးသမီးရယ်'' ဟုပြောသော်လည်း မျှော်လင့်ချက်မရှိသော အပျိုဟိုင်းများထုံးစံအတိုင်း ဣန္ဒြေရခြင်း၊ မိန်းမပီသခြင်း စသည်တို့နှင့်ပတ်သက်၍ သူတစ်ပါးကဲ့ရဲ့မည်ကို အလျှင်းပမာမပြု ဂရုမစိုက်ဘဲ လွတ်လပ်စွာ ဗိုလ်ဆန်ဆန်နေတတ်လေသည်။ *ဒေါက်ကပ်ထားသောခေတ်က မိမိကြည်သည် ကျုံးထိပ်တန်းလမ်းတွင် ကပြားမလေးများနှင့်အတူ ဒေါက်ကပ်ပင် မောင်းခဲ့ဖူးလေသည်။

ရီ ။ ။ ''ကြက်တောင်ရိုက်ကြတော့ ခင်ခင်ညွှန့်ကို ကြည်က နိုင်ခဲ့လို့လား''

ခင်ခင်ညွှန့်မှာ အရှေ့နယ်ပိုင်ဝန်ထောက် ဦးအာယု၏ သမီးဖြစ်၍ မိမိကြည်လို ဗိုလ်ဆန်သူဖြစ်၏။

ကြည် ။ ။ ''နိုင်တာမနိုင်တာ ပြောချင်လို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ရီ့အကြောင်းကို သူပြောလိုက်တာ ရီ သိစေချင်လို့ပါ''

ဤတွင် မိမိရီသည် မြက်ထဲ၌ ကစားနေသော သမီးကလေး ညွှန့်ညွှန့်ကို ပြတင်းပေါက်မှ မြင်လိုက်သည်နှင့်...

ရီ ။ ။ ''သမီးကလေးကို ကော်ဖီတိုက်ရစ်ဖို့ မိထူးကို မှာထားပြီးပြီလား မေမေ''

ရင် ။ ။ ''မှာခဲ့ပါပြီ။ ဒါထက် ခင်ခင်ညွှန့်က ဘာပြောလိုက်

---

* dog - cart = အမိုးအရှင်ပါသော နှစ်ဘီးတပ်မြင်းရထား။

mgyoe.com

mgyoe.com

လို့လဲကြည်ရဲ့"

ကြည် ။ ။ "ခင်ခင်ညွန့်ဖေဖေက ကင်းတပ်က ပြောင်းလာတာ မေမေရဲ့၊ ဟုမ္မလင်းနယ် အဖြစ်အပျက်ကို သူတို့ ကောင်းကောင်း သိတယ်"

ရင် ။ ။ "ကင်းတပ်မှာ နယ်ပိုင်ဝန်ထောက်ဆိုတော့ မောင်ဘဦးရဲ့ အထက်ကပေါ့"

ကြည် ။ ။ "ဟုတ်တာပေါ့မေမေ၊ ရီတို့ ကိုဘဦးတို့ကို သူတို့က ကောင်းကောင်းသိတာပေါ့"

ဤအတောအတွင်း၌ မိမိရီသည် စိတ်ဝင်စားခြင်းမရှိသော အမူအရာနှင့် ထိုင်ရာမှထ၍ လုံချည်ကိုပြင်ဝတ်ကာ အောက်သို့ ငုံ့ကြည့်နေသည်ကို ဒေါ်သန်းရင် မြင်လိုက်သဖြင့် အံ့သြမိသည်။

ကြည် ။ ။ "နေပါဦးရီရဲ့၊ ကိုဘဦးသေတာ ငှက်ဖျားနဲ့သေတယ်လို့ ဘာ့ကြောင့် တစ်အိမ်လုံးကို လိမ်ပြောရတာလဲ"

ဤတွင် မိမိရီသည် မိမိကြည်၏မျက်နှာကို ဖျတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်သော်လည်း မည်သို့မျှပြန်မပြောဘဲ နှုတ်ခမ်းကိုကိုက်လျက် ရှိသည်။ ဦးကျော်ဒင်နှင့် ဒေါ်သန်းရင်တို့ကမူ အံ့သြသောအမူအရာနှင့် မိမိကြည်အား လှမ်းကြည့်လျက် "ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ ကြည်ရယ်" ဟု မေးကြသည်။

ကြည် ။ ။ "ခင်ခင်ညွန့်ကပြောတယ်။ ကိုဘဦးဟာ ဖျားလို့သေတာ မဟုတ်ဘူးတဲ့၊ သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေတာတဲ့မေမေ"

ဒေါ်သန်းရင်သည် မျက်လုံးများပြူးလျက် "မြတ်စွာဘုရား ကယ်တော်မူပါ" ဟု လန့်အော်လိုက်ရာ ဦးကျော်ဒင်ကမူ...

ဒင် ။ ။ "သူတို့ပြောတာဟုတ်သလား ရီရယ်"

ရီ ။ ။ "ဟုတ်တယ်"

mgyoe.com

mgyoe.com

ခင် ။ ။ "ဟဲ့ ဒါဖြင့် ငါတို့ကို ဘာကြောင့်မပြောတာလဲ"

ရီ ။ ။ "ဘာကြောင့်မှမဟုတ်ဘူး၊ သမီးကလေးညှန့်ညှန့်ကြောင့်ပဲ။ အမှန်အတိုင်းသိသွားတာထက် ဖျားပြီးသေတယ်ဆိုတာ တော်သေးတယ်ထင်လို့ ကျွန်မ ဒီလိုပြောတာပဲ"

ကြည် ။ ။ "ကိုင်း… မေမေ့သမီးလုပ်ပုံ ကြည့်ပါတော့။ တစ်တိုင်းပြည်လုံးက သိနေတဲ့ အဖြစ်အပျက်ကို ကျွန်မတို့မသိအောင် ဖုံးထားတာ ကောင်းနိုင်သေးရဲ့လားမေမေ၊ ကျွန်မတို့ကို အရူးလုပ်ရာမကျဘူးလား။ တကယ်ဆိုတော့"

ရီ ။ ။ "ဒါ့ကြောင့် ကြက်တောင်ရိုက်ပွဲမှာ စိတ်မကောင်းဖြစ်ပြီး မမ ရှုံးသွားရောတဲ့လား"

ခင် ။ ။ "ဟဲ့ ငါ့သမီး ဘယ့်နှယ်ပြောလိုက်တာလဲ"

ရီ ။ ။ ဘယ့်နှယ်ပြောရမှာလဲဖေဖေ၊ ကျွန်မကိစ္စထဲမှာ ဘယ်သူမှဝင်ရှုပ်ဖို့ မလိုပါဘူး။ ပြောသင့်သလောက်ပြော၊ ဖုံးသင့်သလောက်ဖုံးထားတာကို ဘယ်သူက ဘာအပြစ်ဆိုစရာရှိသလဲ"

ရင် ။ ။ "ဒိပြင်လူကို ထားပါတော့သမီးရယ်၊ မိခင်လုပ်တဲ့လူကိုတော့ တိုးတိုးတိတ်တိတ် ပြောပြသင့်ပါတယ်ကွယ်"

မိမိရီသည် မည်သို့မျှပြန်မပြောဘဲ နှုတ်ခမ်းစူလျက်နေလေသည်။

ကြည် ။ ။ "ရီက ဘယ်လိုဖုံးပေမဲ့ တစ်နေ့တော့ ပေါ်လာလိမ့်မယ်ဆိုတာ မသိဘူးလား ရီရယ်"

ရီ ။ ။ "မသိနိုင်ဘူးမမရေ့၊ လောကမှာ လူတွေဟာ ကိုယ့်ထမင်းကိုယ်စားပြီး ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်လုပ်မနေကြဘဲနဲ့ သူတစ်ပါးအကြောင်းတွေကို ပေါက်ပေါက်ရှာရှာ ပြောနေကြလိမ့်မယ်လို့ မသိနိုင်ဘူး မမရေ့"

ကြည် ။ ။ "တစ်နယ်တည်းမှာ အတူနေခဲ့ကြတဲ့ လူအချင်းချင်း

mgyoe.com

mgyoe.com

ဖြစ်လေတော့ ကိုဘဦးတို့ ရီတို့အကြောင်းကို ခင်ခင်ညွန့်က ပြောမိတယ် ဆိုတာဟာ ခမ္မတာပေါ့ ရီရဲ့"

ခင် ။ ။ "ဒါက မဆိုင်ပါဘူးလေ။ တကယ်ဆိုတော့ ကိုယ့်မိဘကို ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ ပြောပြဖို့ကောင်းတာပေါ့။ ဒီတော့မှ မိဘလုပ်တဲ့လူက ဘယ်လိုလုပ်သင့်တယ်ဆိုတာကို ချင့်ချိန်နိုင်တာပေါ့။ လောကအကြောင်းနားလည်တဲ့ ဖခင်တစ်ယောက်အနေနဲ့ ပြောရမယ်ဆိုရင် မှန်တဲ့အတိုင်း ဖွင့်မပြောဘဲ ဖုံးကွယ်ထားခြင်းဟာ ရေရှည်ကျတော့ သာပြီးဆိုးတတ်တယ်သမီးရဲ့"

ဤတွင် ဒေါ်သန်းရင်သည် မျက်လုံးများကို လက်ကိုင်ပဝါနှင့် တို့လျက် "သြော် မောင်ဘဦး ဖြစ်မှဖြစ်ရပလေကွယ်၊ ဘယ်လိုအတွက်ကြောင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရက်ရက်စက်စက် စီရင်လိုက်ပါ့လိမ့်မလဲလူကလေးရယ်" ဟု ရေရွတ်ညည်းတွားလေသည်။

ခင် ။ ။ "ကိုင်းလေ၊ ညည်းညူမနေပါနဲ့တော့၊ ကိုယ့်သမီးကိုသာ အကြောင်းခြင်းရာကို မေးကြည့်စမ်းပါဦး အမေကြီးရဲ့"

ရင် ။ ။ "ပြောစမ်းပါဦးသမီးရယ်၊ မေမေတို့ကို"

ရီ ။ ။ "မမ ပြောပါလိမ့်မယ်"

မိမိကြည်သည် ရုတ်တရက် မပြောသေးဘဲ ဆိုင်းတွလျက်ရှိ၏။ မိမိကြားခဲ့ရသောသတင်းမှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှ၏။ မြို့၏မျက်နှာဖုံးဖြစ်နေသော အိမ်သူအိမ်သားများ၌ ဤကဲ့သို့ဖြစ်ရသည်မှာ အလွန်ဆိုးဝါးလှသည်။ နောက်ဆုံး၌...

ကြည် ။ ။ "ခင်ခင်ညွန့်ပြောတော့ သူ့လည်ပင်းကို သူ လှီးဖြတ်လိုက်တယ်တဲ့မေမေ"

ဒေါ်သန်းရင်သည် "အလိုလေးတော့" ဟု ရေရွတ်လျက် ထိုင်ရာမှထသွားပြီးလျှင် သမီးကလေးရီရီ၏ ပခုံးကိုကိုင်ကာ "ဖြစ်မှဖြစ်ရ

mgyoe.com

mgyoe.com

လေသမီးရယ်'' ဟုပြောသည်တွင် မိမိရီသည် မိခင်၏လက်ကို ဖယ်ရှား လျက် ''နေစမ်းပါမေမေ၊ ကျွန်မကို ပွတ်သီးပွတ်သပ် မလုပ်စမ်းပါနဲ့'' ဟု ပြောလိုက်၏။

ခင် ။ ။ ''ဟဲ့ မိမိရီ၊ ဘယ့်နှယ်ဟာလဲ''

မိမိရီလည်း အဖြေမပေးဘဲ သုန်မှုန်လျက်ရှိ၏။

ဒေါ်သန်းရင်သည် သမက်ကို သနားခြင်းနှင့်အတူ သမီး၏ အမူ အရာကို အခံရခက်သည်နှင့် လက်ကိုင်ပဝါဖြင့် မျက်လုံးများကို ဖိနှိပ် ကာ ငိုကြွေးစပြုလေရာ မိမိကြည်က ''မလုပ်နဲ့လေမေမေ၊ ဂါးဒင်းပါတီ သွားခါနီးမှာ ငိုလားရယ်လားနဲ့ မျက်လုံးတွေ နီကုန်တော့မပေါ့။ ဟုတ် တော့လည်း ဟုတ်တာပဲ။ ရီလုပ်ပုံက လွန်လွန်းတယ်ကွယ်။ ကိုယ့် သမက်တစ်ယောက်လုံး ဘယ်ပုံဘယ်နည်း သေတယ်ဆိုတာကို သူများ ပြောမှသိရတယ်ဆိုတော့ မေမေတို့ဖေဖေတို့မှာ သိပ်ခွကျကုန်တာပေါ့ ညီမရယ်။ ဒါထက် ခင်ခင်ညွန့်ကပြောတယ်။ ဟိုအချိန်မှာ ရီတို့ သား အမိနှစ်ယောက်က အိမ်မှာမရှိဘူးဆို၊ အိမ်ပြန်ရောက်လာတော့မှ အလောင်းကို တွေ့ရတယ်ဆို''

ခင် ။ ။ ''ဟင် ဟုတ်လား။ ဩော်... ငါ့သမီး၊ ငါ့သမီး''

မိမိရီလည်း မည်သို့မျှမပြောဘဲ လည်ပင်း၌ဆွဲထားသော ရွှေဆွဲ ကြိုးကို လက်ဖြင့်ဆလျက်ရှိ၏။

ကြည် ။ ။ ''ပြီးတော့ ဒီပြင်တစ်ခု မေးစရာရှိသေးတယ်''

မိမိရီသည် ဆွဲကြိုးကိုင်ဆလျက်ရှိရာမှ မိမိကြည်၏မျက်နှာသို့ တည်ငြိမ်သောမျက်နှာဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

ကြည် ။ ။ ''ခင်ခင်ညွန့်ကပြောတယ်။ ကိုဘဦးဟာ သိပ် သောက်တယ်ဆိုပါလား''

ရင် ။ ။ ''အလို မြတ်စွာဘုရား။ ဒီတော့ သမီးက ဘယ့်နှယ်

mgyoe.com

mgyoe.com

ပြန်ပြောခဲ့သလဲ"

ကြည် ။ ။ "မဟုတ်နိုင်ပါဘူးလို့ ကျွန်မက ငြင်းခဲ့ပါတယ် မေမေ"

ခင် ။ ။ "အဲဒါကြောင့် ငါမပြောဘူးလား။ ဟုတ်မှန်တဲ့အတိုင်း ဖွင့်မပြောရင် ဆိုးဆိုးဝါးဝါးသတင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်ပါတယ်ရှလို့ ငါမပြောဘူးလား"

ကြည် ။ ။ "ခင်ခင်ညွန့်ကပြောတယ်။ ကိုဘဦးဟာ အမူးလွန်ပြီး ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘဲနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေလိုက်တယ် ဆိုပါ ကလား။ ဒီလောက်ဆိုးတဲ့သတင်းကိုတော့ ငါ့ညီမက မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ထုတ်ပြောဦးမှာပေါ့ ရီရဲ့"

ခင် ။ ။ "ဒီစကားကတော့ မဟုတ်နိုင်ပါဘူးကွယ်၊ ငါတို့ သိရသလောက်တော့ မောင်ဘဦးဟာ လုံးဝ သောက်တဲ့လူမှမဟုတ်ဘဲ"

ရီ ။ ။ "ဒီမှာတော့ဟုတ်ပါတယ်"

ခင် ။ ။ "နို့ ဒါဖြင့် သူသောက်သလား"

ရီ ။ ။ "မိုးလင်းတယ်မရှိဘူး"

မိမိရီသည် အထက်ပါစကားကိုပြောရာ၌ ဝမ်းနည်းသော အမူ အရာမရှိဘဲ အားရပါးရပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေရကား အိမ်သားအားလုံး တို့မှာ မျက်လုံးများ ပြူးသွားကြလေသည်။

ရင် ။ ။ "ဟဲ့ မိမိရီ၊ ကွယ်လွန်တဲ့ ကိုယ့်ယောက်ျားအကြောင်းကို ဒီလိုပြောရသလားဟဲ့။ ဘယ်လိုမိန်းကလေးပါလိမ့်။ ဟုမ္မလင်းက ပြန် ရောက်ကတည်းက ညည်း လုပ်ပုံ၊ ကိုင်ပုံ၊ ပြောပုံ၊ ဆိုပုံတွေကို မေမေ နားမလည်ပါဘူးကွယ်။ လင်ယောက်ျားတစ်ယောက်လုံးသေတာကို ကိုယ့်သမီးက ဒီလိုပြောနိုင်နေနိုင်တာ အံ့ဩလို့ မကုန်နိုင်ပါဘူးကွယ်"

ခင် ။ ။ "နေပါဦး အမေကြီးရယ်၊ ဒီအကြောင်းတွေကိုတော့

mgyoe.com

mgyoe.com

နောက်များမှ ပြောကြပါစို့"

ဦးသာဒင်သည် ပြတင်းပေါက်သို့သွား၍ အပြင်သို့ မျှော်ကြည့်ပြီးမှ တစ်ဖန် ပြန်လာပြီးလျှင် မျက်မှန်ကို အိတ်မှထုတ်ကာ လက်ကိုင်ပဝါဖြင့် ပွတ်တိုက်သော်လည်း မျက်နှာသို့မတပ်ဘဲ အိတ်ထဲသို့ပင် ပြန်ထည့်ထားလိုက်၏။ မိမိရီသည် ဖခင်၏မျက်နှာကို လှမ်းကြည့်စဉ် ၄င်း၏ မျက်နှာထားမှာ ဝမ်းနည်းခြင်း အလျှင်းမရှိဘဲ သုန်မှုန်လျက်သာရှိ၏။ ဦးသာဒင်သည် မိမိရီကိုပြန်ကြည့်၍ သမီး၏မျက်နှာထားကို မကျေနပ်သော်လည်း မိမိရီအား မည်သို့မျှမပြောဘဲ မိုးတိုးမတ်တတ်ရပ်နေသော မိမိကြည်အား "ဟဲ့... သမီး၊ ထိုင်စရာကုလားထိုင် မရှိလို့လား" ဟု ပြောလိုက်သဖြင့် မိမိကြည်လည်း မိခင်အနီးရှိ ဆိုဖာပေါ်၌ ထိုင်လေ၏။ ဤတွင် ဦးသာဒင်သည် မိမိရီ၏ ရှေ့တည့်တည့်သို့ သွား၍ရပ်ကာ-

ဒင် ။ ။ "မောင်ဘဦးသေတာဟာ ဖျားလို့သေခြင်းဖြစ်တယ်လို့ ဘာကြောင့် လိမ်ပြောတယ်ဆိုတာကို ငါနားလည်တယ်။ သို့သော် ဒီလို လိမ်ခြင်းဟာ မှားတယ်။ ဒါမျိုးကို ဖုံးလို့မရဘူး။ တစ်နေ့နေ့မှာ ပေါ်ပေါက်ရမှာပဲ။ ကိုင်း... ဒီတော့ လွန်ပြီးတာကို အသာထားပြီး အဖြစ်အပျက်ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ ပြောပြစမ်းပါဦး သမီးရယ်"

မိမိရီသည် ချက်ချင်း ပြန်မပြောသေးဘဲ အတန်ကြာ စဉ်းစားနေပြီးမှ "ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ ဖွင့်ပြောတော့လည်း ဖေဖေတို့ စိတ်ချမ်းသာစရာ မဟုတ်ပါဘူး"

ဤတွင် ဒေါ်သန်းရင်နှင့် မိမိကြည်တို့ကလည်း မည်သည့်နည်းမဆို မိမိရီအတွက် ကြင်နာကြရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ပြောသာပြောပါဟု တိုက်တွန်းကြလေသည်။ မိမိရီက သားအဖသုံးယောက်တို့အား လှမ်းကြည့်လိုက်သော မျက်နှာထားမှာ စိမ်းကားသော အမူအရာရှိသည်ဟု အားလုံးကပင် ထင်မိကြသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

ရီ ။ ။ ''ကိုဘဦးနဲ့ ကျွန်မ လက်ထပ်တော့ နှစ်နှစ်ကာကာကြီး စုံမက်တာမဟုတ်ဘူးဆိုတာကို မေမေတို့အားလုံး သိကြမှာပေါ့''

ဤတွင် ဒေါ်သန်းရင်သည် ကန့်ကွက်မည်ပြုသော်လည်း ဦးကျော်ဒင်က လက်ပြလိုက်သဖြင့် တိတ်ဆိတ်နေလိုက်ရသည်တွင် မိမိရီက ဆက်လက်ပြောပြလေသည်။

ရီ ။ ။ ''ကိုဘဦးနဲ့လက်ထပ်တော့ ကျွန်မအသက် ၂၄ နှစ်ရှိလို့ အပျိုဟိုင်းကြီး ဖြစ်နေပြီမဟုတ်လား။ ဒီအခါမှာ ကိုဘဦးက ၄၁ နှစ်ရှိတဲ့ မုဆိုးဖိုကြီးမဟုတ်လား။ နို့ပေမဲ့ အရာရှိတစ်ယောက်ဆိုတော့ ဒီထက်သာတာ ကျွန်မ မရနိုင်ဘူးဆိုပြီး ယူလိုက်ရတော့တာပဲ''

မိမိရီက ထိုကဲ့သို့ ပြောင်တင်းစွာပြောသည်ကို ဒေါ်သန်းရင်က ကန့်ကွက်မည်ပြုသေး၏။ သို့ရာတွင် ဦးကျော်ဒင်က လက်ပြလိုက်ပြန်သဖြင့် ဆိတ်ဆိတ်နေလိုက်ရပြန်သည်။

မိခင်ဒေါ်သန်းရင်၏ မျက်စိထဲ၌ကား ကိုဘဦးသည် ဝဝတုတ်တုတ် နှုတ်ခမ်းမွေးကောင်းကောင်းနှင့် အလွန်ခံ့ညားသော လူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ပြောရေးဆိုစလည်းရှိသည်။ မိမိကိုလည်း အလွန်ဂရုစိုက်သည်။ သို့ဖြစ်၍ မန္တလေးသို့ ရောက်လာခိုက်တွင် မိမိတို့အိမ်သို့ ထွက်ထွက်ဝင်ဝင် ပြုလုပ်ရာ၌ မိမိရီကို ချစ်ကြိုက်ဟန်ရှိသည်ဟု ဒေါ်သန်းရင် အကဲခတ်မိသောအခါတွင် သမက်လောင်းကို အထင်ကြီး၍ သဘောတူခဲ့သည်။ သမီးအကြီး မိမိကြည်က ကိုဘဦးအား ဟန်ကြီးလွန်းသည်ဟု အကဲဖြတ်သောအခါတွင် ဒေါ်သန်းရင်က

''ယောကျ်ားဆိုတာ ဒီလိုမှ ခံ့ညားတယ်သမီးရဲ့'' ဟု ပြန်ပြောဖူးသည်။ ယောကျ်ားဟူသည်မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ကြီးနိုင်မှ အရာရောက်သည်ဟု ဒေါ်သန်းရင် အယူရှိခဲ့သည်။ မိမိရီသည် မိခင်၏ သဘောကို ရိပ်မိ၍ မိခင်ကလည်း မိမိရီသည် ကိုဘဦးကို ငြင်းပယ်လိမ့်

mgyoe.com

mgyoe.com

မည်မဟုတ်ဟု အကဲခတ်မိသည်။ ကိုဘဦးမှာ အခွင့်သုံးလခံယူ၍ မန္တလေးသို့ ပြန်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ ထိုအချိန်အတောအတွင်း ဝတ်လုံဦးကျော်ဒင်တို့၏နေအိမ်သို့ နေ့စဉ်အမျှ လည်ပတ်၍ ခွင့်ရက်စေ့ခါနီးတွင် မိမိရီနှင့်လက်ထပ်၍ ဟုမ္မလင်းနယ်သို့ ပြန်ပို့ခြင်းဖြစ်လေသည်။ စင်စစ်မှာ ကိုဘဦးသည် မြို့အုပ်များအနက်တွင် နာမည်ပျက်တစ်ခု ရှိသည်ဖြစ်၍ တိုင်းပြည်၏ အရှေ့စွန်းမှ အနောက်စွန်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ ချောင်ကျသော နယ်များမှာချည်း ခန့်ထားခြင်းခံရသူတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။ ပထမ၌ မိမိရီသည် မြို့အုပ်ကတော်အဖြစ်နှင့် ဟုမ္မလင်းသို့ လိုက်ပါသွားရာတွင် နယ်သူနယ်သားများက "မင်း" ဆိုလျှင် ရှိသေလေးစားကြမြဲဖြစ်သည့်အတိုင်း နှစ်သိမ့်ကျေနပ်ခဲ့လေသည်။

ရီ ။ ။ "ပထမတော့ ပျော်စရာကြီးပဲမေမေရဲ့၊ ယစ်မျိုးဆိုင်ထိုင်အရာရှိတောအုပ်တို့၊ ပုလိပ်အင်စပက်တော်တို့ဆိုတဲ့ အရာရှိတွေက ဝင်ကြထွက်ကြ၊ ပေးကြ ကမ်းကြ၊ ကျွေးကြ မွေးကြနဲ့ သိပ်နေရာကျတာပဲ။ ကိုဘဦးကို သူတို့အရာရှိအချင်းချင်းက အရက်တွေဘာတွေတိုက်ပေမဲ့ ကိုဘဦးဟာ လုံးလုံးမသောက်ဘူးမေမေရဲ့၊ ကျွန်တော် လူသစ်တစ်ယောက်ဖြစ်လာပြီလို့ ပြန်ပြောတယ်ဆို ထင်ပါရဲ့။ ဟိုလူတွေကတော့ ရယ်ကြသတဲ့။ ဘာကြောင့်ရယ်တယ်လို့တောင် ကျွန်မ ဟိုတုန်းက မရိပ်မိဘူး။ နယ်ပိုင်ဝန်ထောက်ကလည်း နယ်လှည့်လာရာမှာ ကျွန်မနဲ့တွေ့တော့ မင်းကတော်ကလေး အထိန်းအသိမ်းကောင်းတာနဲ့ ကိုဘဦးတစ်ယောက် နေရာကျသွားတာ ဝမ်းသာသဗျားတဲ့"

ဤအတောအတွင်း၌ သားအဖသုံးယောက်တို့သည် မိမိရီပြောသော စကားများကို စိတ်ဝင်စားသော အမူအရာနှင့် နားထောင်လျက်ရှိကြ၏။

ရီ ။ ။ "ဟိုတုန်းကတော့ ကျွန်မက ကောင်းကောင်းမသိဘူး။

mgyoe.com

mgyoe.com

ကင်းတပ်မြို့ကို တစ်ခေါက်သွားလည်တော့မှ ကိုဘဦးအကြောင်းတွေကို ကျွန်မ ကြားလာခဲ့ရတာကိုး။ လက်စသတ်တော့ ကိုဘဦး ခွင့်ယူပြီး မန္တလေးပြန်လာခြင်းဟာ မိန်းမတစ်ယောက်ယောက်ယူဖို့ အကြံအစည်နဲ့ ဆိုကိုး။ ဘယ်သူ့ဖြစ်ဖြစ် ယူတော့မှာပဲတဲ့။ ကျွန်မတို့က ကြိုးစားပမ်းစားနဲ့ ကိုဘဦးကို မျှားလိုက်ကြတာ လက်စသတ်တော့ အပိုပါပဲ မေမေရဲ့"

မိမိရီသည် အထက်ပါစကားကို ငေါ့တော့တော့အမူအရာနှင့် ပြောလိုက်သည်တွင်...

ရင် ။ ။ "ဟဲ့... သမီး ဘယ့်နှယ်ပြောတာလဲ။ ညည်းကို သူကကြိုက်လို့ ယူတာမဟုတ်လား"

မိမိရီသည် မိခင်အား ပြန်မပြောဘဲ ရေစွတ်သောခွေးသည် ကိုယ်ကိုလှုပ်ခါ၍ ချခြင်းကဲ့သို့သော အမူအရာမျိုးဖြင့် လည်ပင်းကလေးကို ဆန့်လိုက်သေးသည်။ ထို့နောက်...

ရီ ။ ။ "လက်စသတ်တော့ ကိုဘဦးက ယစ်ထုပ်ကြီးကိုး မေမေရဲ့။ မိုးလင်းတယ်လို့မရှိဘူး။ အိပ်ရာထဲမှာတောင် အရက်ပုလင်း ဖက်အိပ်တဲ့လူတဲ့။ အရေးပိုင်မင်းကတောင် အသောက်မလျှော့ရင် အလုပ်ထွက်ခိုင်းရလိမ့်မယ်လို့ သတိပေးရဖူးသတဲ့။ ခွင့်ယူပြီး မန္တလေးပြန်၊ မိန်းမတစ်ယောက်ယောက်ယူခဲ့ဖို့ဟာလည်း အရေးပိုင်မင်းကပေးလိုက်တဲ့ အကြံအစည်တဲ့။ ကျွန်မနဲ့ရလို့ ကိုဘဦး အရက်ပြတ်တော့ ဘယ်လောက်ကြာကြာ ဖြတ်နိုင်မလဲလို့ သူတို့အရာရှိအချင်းချင်း အလောင်းအစားတောင် လုပ်ကြသေးဆိုသတဲ့"

ရင် ။ ။ "ဘယ်သူဘာပြောပြောသမီးရယ်၊ ညည်းကိုယူတာတော့ သူစုံမက်လို့ ယူတာပါကွယ်။ ရပြီးတဲ့နောက်တောင် ညည်းအကြောင်းတွေကို ချီးကျူးပြီး မေမေ့ဆီကို စာခဏခဏ ရေးရှာပါတယ်ကွယ်"

mgyoe.com

mgyoe.com

မိမိရီသည် ထိုစကားကို ကြားရသောအခါ လက်ထပ်စအချိန်က ကိုဘဦးနှင့် ချစ်ကြည်စွာ နေထိုင်ခဲ့ရဖူးသော အချိန်ကာလကို သတိရသဖြင့် သက်ပင့်ရှူမိသေးသည်။ မိမိရီ၏စိတ်ကူး၌ ပေါ်လာသော အခြင်းအရာများသည်ကား...

ဟုမ္မလင်းသို့ မိမိတို့သင်္ဘော ဆိုက်ကပ်သောအခါ၌ မြို့အုပ်ကလေး ကိုသန်းတင် ဦးစီးသည့် ကြိုဆိုရေးအဖွဲ့က မိမိတို့လင်မယားအား သောင်းသောင်းဖြဖြ ကြိုဆိုကြခြင်း။ ၄င်းနယ်၌ရှိသော ဌာနပိုင်ကတော်၊ ယစ်မျိုးဆိုင်ထိုင် အရာရှိကတော်၊ တိရစ္ဆာန်ဆရာဝန်ကတော်၊ တောအုပ်ကတော်၊ ကျောက်ထိုး အင်စပက်ကတော် စသော မိန်းမများက မိမိတို့၏အိမ်သို့ ဝင်ကြ ထွက်ကြ ကူးသန်းကြ၍ "မင်းကတော်" ဟူသော နာမပညတ်ဖြင့် အထပ်ထပ်သုံးနှုန်းကာ နှုတ်ဖျားတွင်သီးလျက် ရှိကြခြင်း။ နယ်လှည့်သောအခါများ၌ လိုက်ပါသွား၍ ရွာသူရွာသားက ရောက်လေရာအရပ်၌ ခယဝပ်တွားပြုစုကြခြင်း၊ ကောင်းပေ့ဆိုသော ဟင်းလျာများဖြင့် ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေး၍ ကိုဘဦးကလည်း အရိုးကင်းသော သားတစ်ငါးတစ်များကို ရွေးချယ်ကာ မိမိ၏ပန်းကန်ထဲသို့ ထည့်ပေးခြင်း။ ခရီးပန်းသည်ဆိုလျှင် နှိပ်နယ်ပေးမည့် မိန်းမပျို့ရွာသူကလေးများခြံရံလျက် ကျေးရွာအကြောင်းများကို တွတ်တီးတွတ်တာ ပြောကြခြင်း၊ ချင်းတွင်းမြစ်ကို လောင်းလှေဖြင့် စုန်ဆန်သောအခါများတွင် ကမ်းတစ်ဖက်တစ်ချက်၌ ကျေးငှက်များ ပြည့်နှက်လျက်ရှိသော တောတောင်များ၏ သာယာသောရှုခင်းကို ရှုမျှော်ရခြင်း အစရှိသော အခြင်းအရာများသည် မိမိရီ၏စိတ်ထဲ၌ ပေါ်လာတော့သည်။

မြို့အုပ်မင်း၏နေအိမ်မှာလည်း ပန်းဥယျာဉ်ကလေးခြံရံလျက် ဇွန်စံပယ်၊ နှင်းဆီ စသော ပန်းမန်များကို အရာရှိကတော်များ အရပ်သူကလေးများနှင့်အတူ ခူးကြ၊ ဆွတ်ကြ၊ သီကုံးကြ၍ ပန်ဆင်ကြခြင်း

mgyoe.com

mgyoe.com

သည်လည်း လွမ်းဆွတ်ဖွယ် ပေါ်လာပြန်တော့သည်။ နံနက်စာ အတူစား၍ ကိုဘဦး ရုံးတက်သောအချိန်တွင် တစ်ရေးတစ်မောအိပ်ပြီးနောက် ဝတ္ထု၊ မဂ္ဂဇင်းနှင့် သတင်းစာများဖတ်ကာ အရုပ်သူကလေးများနှင့် တဝေါဝေါ ရယ်မောကြခြင်းများသည်လည်း ကြည်နူးစဖွယ် ဖြစ်တော့သည်။ ညနေခင်းအချိန်များတွင်လည်း မြို့အုပ်ကလေး ကိုသန်းတင်နှင့် ကိုဘဦးတို့သည် လိုင်းမကြွူးမျှလောက်ကို သောက်ရင်း ကျားထိုးကြစဉ် မိမိက ကမ်းနားဘက်သို့ အရာရှိကတော်များခြံရံကာ တရွေကြီး လမ်းလျှောက်ကြခြင်းများသည်လည်း ပျော်စဖွယ်ကောင်းလှသည်။ ကိုဘဦးက အမှုစစ်ဆေးသောအခါများ၌ အမှုသည်များကိုလည်းကောင်း၊ ရုံးသူများအားလည်းကောင်း ပြောပုံဆိုပုံနှင့် ဆက်ဆံပုံများမှာ ခံ့ညားသိုက်မြိုက်၍ လူကြီးပီသသဖြင့် မိမိစိတ်ထဲ၌ ချီးကျူးခဲ့မိသေးသည်။

တစ်ညနေ၌ အစိုးရကိစ္စနှင့် ဆိုက်ရောက်လာသော အရာရှိနှစ်ယောက်တို့သည် ကိုဘဦး၏နေအိမ်၌ တည်းခိုကြ၏။ ထိုလူနှစ်ယောက်မှာ ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်းများလည်းဖြစ်၍ ကိုဘဦးသည် ညစာတည်ခင်းကျွေးမွေးရာတွင် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ဧည့်ခံရမည်ဟု ပြောသည်နှင့် မိမိရီသည် အတူမစားဘဲ ရှောင်ပေးရသည်။ ထမင်းစားပွဲတွင် မြို့အုပ်ကလေး ကိုသန်းတင်လည်းပါဝင်၍ စားသောက်ပြီးသည့်နောက်တွင် လူ ၄ ယောက်တို့သည် ဧည့်ခန်းတွင် ပိုကာဆွဲကြလေသည်။ မိမိရီကမူ ခပ်စောစောပင် အိပ်ရာသို့ဝင်ခဲ့ရာ ဧည့်ခန်းဆီမှ စကားတပြောပြောနှင့် တဝေါဝေါရယ်မောကြသော အသံများသည် မိမိ၏နားထဲသို့ ဝင်လာ၏။ သန်းခေါင်ကျော်သောအခါမှ ကိုဘဦးသည် အိပ်ခန်းထဲသို့ ခြေဖျားထောက်လျှက်ဝင်လာရာ အိပ်ရာသို့ ဝင်မည်ပြုပြီးမှ တစ်ဖန်ထ၍ ရေချိုးခန်းသို့သွားလေသည်။ အခန်းအဝင်ဝတွင် ခါးပန်းနှင့်တိုက်၍ ဟပ်ထိုးလဲသဖြင့် ဂျုံးခနဲ ကြားလိုက်ရသော်လည်း မိမိရီသည် အိပ်ချင်ပြု၍ နေလိုက်

mgyoe.com

mgyoe.com

သည်။ ဦးခေါင်းမှစ၍ လေးငါးဆယ်ခွက် လောင်းချပြီးမှ မျက်နှာသုတ်ပဝါနှင့် ပွတ်တိုက်၍ အိပ်ရာသို့ ဝင်လာသောအခါမှ မိမိရီမှာ အရက်စော်နံလှသဖြင့် ဖျို့ချင်မတတ်ဖြစ်သော်လည်း အောင့်၍သာ နေလိုက်ရသည်။ နံနက်လင်းသောအခါ၌ ဆူလိုက်မည်ဟု အောက်မေ့သော်လည်း မိမိရီသည် ဧည့်သည်များကို အားနာသည်တစ်ကြောင်း၊ ဣန္ဒြေကြီးနှင့် ဟန်လုပ်နေသော ကိုဘဦးမျက်နှာကိုမြင်ရ၍ ရယ်ချင်လှသည်တစ်ကြောင်းကြောင့် မဆူဘဲ ကျိတ်၍ နေလိုက်ရသည်။

ဧည့်သည်များသည် ၄င်းနေ့ညနေတွင် ထွက်သွားကြ၍ ကိုဘဦးက သောက်ပွဲကျင်းပခြင်း မပြုလုပ်သောကြောင့် မိမိရီသည် ဤတစ်ကြိမ်နှင့်ပြီးလျှင် ရှိပါစေတော့ဟုဆိုကာ မျိုသိပ်ထားလိုက်လေသည်။ ကိုဘဦးကလည်း ဧည့်သည်များအား တားဆီးခြင်းမပြုဘဲ မယားအလိုသို့လိုက်ကာ အလိုက်သိစွာ နေလိုက်သည်။ နောက်များမကြာမီ ကိုဘဦးမှာ တောမှအပြန်တွင် ၄က်ဖျားဖျား၍ အဖျားပျောက်သောအခါတွင် ခွန်အားကုန်သည်ဟု အကြောင်းပြကာ အရက်ကို ပြန်သောက်ပြန်သည်။ သို့ရာတွင် မိမိရီရှေ့တွင် သောက်စားခြင်း မဟုတ်သောကြောင့် မရိပ်မိချေ။

တစ်နေ့သ၌ မြို့အုပ်ကလေး ကိုသန်းတင်သည် ကိုဘဦး မရှိခိုက်တွင် ကိုဘဦးအကြောင်းကို လာ၍ပြော၏။ ကိုသန်းတင်သည် မြို့အုပ်ကြီး ကိုဘဦးအပေါ်တွင် စေတနာကောင်းရှိသည်ဖြစ်၍ မိမိရီအား အရိပ်အမြွက်ပြောပြလေရာ မိမိရီက ချူအောက်မေးမြန်းရာတွင် ရုံးခန်းထဲ၌ ပုလင်းထောင်သည်ဟူသော အခြင်းအရာကို ပြောပြလေသည်။ ယခုတစ်လော၌ ကိုဘဦးသည် အလုပ်များသည်ဆို၍ ရုံး၌ မိုးချုပ်အောင် ထိုင်လေ့ရှိရာ တစ်ညနေတွင် မိမိရီသည် ရုံးသို့ လိုက်သွား၏။

ရုံးခန်းထဲ၌ ကိုဘဦးသည် ဝီစကီပုလင်းကို စားပွဲပေါ်တွင်ထောင်လျက် ရုံးပျာတာနှင့် စာရေးကလေးများအား စီးကရက်တဖွားဖွားနှင့်

mgyoe.com

mgyoe.com

အရောတဝင် စကားပြောလျက်ရှိ၏။ မိမိရီ တက်သွားသည်ကို မြင်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ရုံးသားများသည် ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ပျောက်သွားကြလေရာ မိမိရီသည် ခန်းဝမှရပ်လျက် "ကိုကို ဘာလုပ်နေသလဲလို့ လာကြည့်တယ်" ဟု ပြောလိုက်၏။ ကိုဘဦးသည် သားမယားကိုအလေးပြုသောနေရာတွင် ဗိုလ်ဆန်သူတစ်ယောက်ဖြစ်သည့်အတိုင်း ထိုင်ရာမှထကာ "ရီလားဟေ့…၊ လာကွယ် ထိုင်ပါဦးလား။ ကိုကို အလုပ်များလွန်းလို့ကွယ်" ဟုပြောသော်လည်း ယိုင်တိုင်တိုင် ဖြစ်သွားသည်ကို မိမိရီ မြင်လိုက်ရသည်။

ရီ ။ ။ "ကိုကို အရက်သောက်ပြီး မူးနေတယ်ပေါ့လေ"

ဦး ။ ။ "**သောက်မိတာတော့ မှန်**ပါတယ်ကွယ်။ မူးတယ်ဆိုတာတော့ မဟုတ်ရပါကလားရီရယ်"

မိမိရီသည် ဝမ်းထဲ၌ရှိသမျှ ဖော်ထုတ်ကာ ကလော်တုတ်လိုက်မည်ဟု စိတ်ကူးပြီးမှ မပြောရက်သည်နှင့် ကုလားထိုင်ပေါ်တွင်ထိုင်၍ ငိုတော့သည်။ ကိုဘဦးသည် မိမိရီငိုသည်ကို အတန်ကြာအောင် ငေးကြည့်နေပြီးမှ ဝီစကီပုလင်းကို စားပွဲပေါ်မှယူ၍ ရုံးပြင်သို့ လွှင့်ပစ်လိုက်ပြီးလျှင်-

ဦး ။ ။ "ကိုကိုမှားပါပြီရီရယ်။ နောက်တစ်ခါ မသောက်တော့ပါဘူး။ ယောဒိငှက်ဖျားကြောင့် ပြန်သောက်မိတာပါကွယ်" ဟု ကတိပေးလေသည်။

ရီ ။ ။ "နောက်တစ်ခါ မသောက်တော့ပါဘူးလို့ ကိုကို သစ္စာပြုမလား"

ဦး ။ ။ "သစ္စာပြုပါတယ်ရီရယ်။ ဒီဟာဆိုရင် တစ်ခါတည်း ရှုံးပြီး မုန်းသွားပါပြီ"

ဤတွင် မိမိရီက မိမိ၌ ပဋိသန္ဓေရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောပြရာ

mgyoe.com

mgyoe.com

ကိုဘဦးက ''ဟာ... ဒီလိုဆို နေရာကျတာပေါ့ကွယ်။ မွေးလာမယ့် သားကလေးလား၊ သမီးကလေးလား သူ့မျက်နှာကိုထောက်ပြီး ကိုကို မသောက်တော့ပါဘူးကွယ်''

ဤတွင် မိမိရီမှာ ဝမ်းသာ၍မဆုံးအောင် ရှိတော့သည်။

သားဖွားသောအချိန်တွင် မိမိရီသည် ကင်းတပ်မြို့သို့သွား၍ ကိစ္စ ပြီးစီးသဖြင့် ဆရာမတစ်ယောက်နှင့်အတူ ဟုမ္မလင်းသို့ ပြန်လာသော အခါ ကိုဘဦးသည် ဆိပ်ကမ်းမှ ကြိုဆိုလျက်ရှိ၏။ သင်္ဘောဆိုက်ကပ် သောအခါ၌ ကိုဘဦးသည် မြို့အုပ်ကလေးနှင့် စကားပြောလျက်ရှိရာ မိမိရီမှာ လင်ယောကျ်ားအတွက် စိတ်မချနိုင်သည်နှင့် သင်္ဘောပေါ်မှ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်တွင် ကိုဘဦး၏ ခြေဟန်လက်ဟန်ကို မြင်ခြင်း အားဖြင့် အရက်သောက်ထားပြန်သည်ဟု သိရလေသည်။

မိမိရီသည် အထက်ပါ အကြောင်းအရာများကို မိခင်ဖခင်နှင့် အစ်မများအား ပြောလျက်ရှိစဉ် ''ဘာမှမပြောနဲ့တော့မေမေ၊ ကျွန်မဖြင့် ကိုဘဦး မူးနေတာမြင်မြင်ချင်း ပွေ့ထားတဲ့ကလေးကို ရေထဲလွှတ်ပစ်ပြီး ကိုယ်ပါ ခုန်ချလိုက်ချင်တော့တာပဲ'' ဟု ပြောလေသည်။

ကြည် ။ ။ ''ပြီးတော့ကော ဘာဖြစ်ကြသေးသလဲ''

ရီ ။ ။ ''အိမ်ရောက်တော့ ရီက ဆူတာပေါ့လေ၊ ဆူပေမဲ့ သိပ်ဂရုမစိုက်ပါဘူး။ ဖွတ်လုပ်တော့တာပဲမမရယ်''

ကြည် ။ ။ ''ဒီလိုဆို သူ့ပစ်ထားခဲ့ပြီး ပြန်လာခဲ့ရောပေါ့ ညီမ ရယ်''

ရီ ။ ။ ''ဒီလိုဆိုတော့လည်း မလွယ်ဘူးမမရဲ့၊ ပစ်ရမှာလည်း အဆီနဲ့ရဲရဲဆိုတဲ့ စကားပုံလို ဖြစ်နေတာပဲ။ မူးတဲ့အခါတော့သာ မူးတာ၊ မမူးတဲ့အခါကျတော့လည်း သူ့လိုယောကျ်ား ရှားရှားပါပဲ မမရယ်။ သားမယားကို သိပ်ကြင်နာတာပဲ။ ပြီးတော့ ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ်ယူပြီး

mgyoe.com

mgyoe.com

နေရာမကျတော့မှ လူကြီးမိဘကို အပူကပ်တာမျိုးလည်း ကျွန်မက မကြိုက်ဘူး။ ကျွန်မက နားပူလွန်းအားကြီးလို့ လေးငါးခြောက်လလောက်တော့ ပြတ်သွားပါသေးရဲ့၊ ဒီနောက်တော့ ငှက်ဖျား ပြန်ပေါ်လာတယ်ဆိုပြီး သောက်မြဲတိုင်း သောက်ပြန်တာပဲမမရယ်။ ဒီတစ်ခါမှသာ ဆိုးတော့တာပဲ။ အလုပ်လည်း ကောင်းကောင်းမလုပ်ဘူး၊ ရုံးလည်း မှန်မှန်မတက်ဘူး။ နယ်ပိုင်ဝန်ထောက်က သတိပေးတဲ့စာတစ်စောင် ကျွန်မဆီပို့လိုက်လို့ ကျွန်မက သူ့ပြတော့ လခစားချင်းအတူတူ ဟန်ကြီးပန်ကြီး လုပ်သလေးဘာလေးနဲ့ သူက ကြုံးဝါးသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ နှစ်လ၊ သုံးလလောက်တော့ ပြတ်သွားသေးတယ် မမရဲ့။ ပြီးတော့မှ ခွင့်ခံပြီး ကျွန်မတို့ မန္တလေး ပြန်လာကြတယ်မဟုတ်လား''

ဒင် ။ ။ ''ဒီမှာနေတုန်းတော့ တော်ပေသားပဲ သမီးရယ်''

ရီ ။ ။ ''မှန်ပါတယ်ဖေဖေ၊ ဒီမှာနေတုန်းတော့ မခုတ်တတ်တဲ့ ကြောင်လို ကုပ်ကုပ်ကလေးပါပဲ။ ပြီးတော့လည်း ပြောလို့သာ ပြောရတယ်၊ ကျွန်မတို့သားအမိကိုတော့ ကိုဘဦးက တကယ် ကြင်နာပေတာပဲဖေဖေ၊ သူ့စိတ်ကိုသူမနိုင်လို့ တစ်တုံတစ်တုံမှာ ပြန်ဖောက်သော်လည်း ကျွန်မ စိတ်မချမ်းသာမှာကိုတော့ သူက တကယ် စိုးရိမ်ရှာပါတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ သူ့ကို ဘယ်လိုပြောထားရသလဲဆိုတော့ ''ကိုဘဦးမူးတာတွေ့ရင် ကျွန်မတို့သားအမိနှစ်ယောက် ဖေဖေတို့ဆီ တစ်ခါတည်း ပြန်သွားမယ်။ သမီးကလေးမျက်နှာကိုလည်း ရှင် ဘယ်တော့မှ မမြင်ရတော့ဘူး'' လို့ပြောရတယ်။ ဒီစကားကိုတော့ သူ သိပ်ကြောက်တာပဲ။ ရုံးကပြန်လာရင် သမီးကလေးမျက်နှာကိုမြင်ရမှ စိတ်ကြည်ရွှင်နိုင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်လေတော့ သမီးနဲ့ခွဲရမှာကိုတော့ သူ သိပ်ကြောက်တာပဲ။ ဒီစကားပြောထားတဲ့နေ့ကစပြီး ကိုဘဦးမူးတာကို မမြင်ရပေပါဘူး။ ကျွန်မကလည်း အားပေး၊ သူကလည်းကြိုးစား၊ လင်မယား

mgyoe.com

mgyoe.com

နှစ်ယောက် တစ်ယောက်တစ်ယောက် အင်မတန်ကျေနပ်ပြီး တော်တော်ကြာကြာ မသောက်ဘဲ နေပါပေတယ်။

ဒီလိုနဲ့နေခဲ့ပြီး သမီးကလေး သုံးနှစ်အရွယ်ကျတော့ မကျန်းမမာဖြစ်တာနဲ့ ဟုမ္မလင်းဆရာဝန်ကို အားမရလို့ ကင်းတပ်မြို့သွားပြီး ကုသရတယ် မေမေရဲ့။ တစ်လကျော်ကျော်လောက် ကုသလို့ သမီးကလေး ရောဂါပျောက်ပြီး သားအမိနှစ်ယောက် သင်္ဘောနဲ့ ပြန်လာကြတော့ သင်္ဘောဆိပ်မှာ ကိုဘဦးကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ သူ့ကိုလည်းမတွေ့၊ ကြိုဆိုမယ့်သူဆိုလို့ တစ်ယောက်မှမတွေ့တော့ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားမိတယ်။

မြို့အုပ်ကလေး ကိုသန်းတင်ရဲ့နေရာမှာ ကိုဘအောင်ဆိုတဲ့ အလုပ်သင် မြို့အုပ်ကလေး ရောက်လာတာကလည်း နယ်လှည့်ထွက်သွားလို့ ဟုမ္မလင်းမှာ မရှိဘူးလို့ နောက်တော့မှ သိရပါတယ်။ လာကြိုနေကျ ထုံစံအတိုင်း ကိုဘဦး လာမကြိုလေတော့ ထိတ်ထိတ်ပျာပျာနဲ့ သင်္ဘောပေါ်ကဆင်းလာ၊ မိတူးက ကလေးကိုချီပြီး အိမ်ကို ကတိုက်ကရိုက် လျှောက်လာကြတော့ အိမ်မှာလည်း ကျီးနဲ့ဘုတ်ဆိုတာလို တိတ်ဆိတ်လို့ လူအစအနတောင် မမြင်ရဘူး မေမေရဲ့။

ဒါနဲ့ သမီးကလေးက တပိုတပါး သွားချင်တယ်ဆိုလို့ မိထူးနဲ့ အိမ်နောက်ဖေး သွားနေကြတုန်း ကျွန်မက အိမ်ပေါ်တက်သွားတော့ အိမ်ရှေ့ခန်းမှာ ဘယ်သူမှမတွေ့တာနဲ့ အိမ်ခန်းထဲဝင်သွားတော့ လား… လား… မေမေရယ် အိမ်ပေါ်မှာ ကိုဘဦးက အင်္ကျီတုံးလုံးနဲ့ ပက်လက်ကြီးအိပ်နေတာကိုး။ ခုတင်နားက စားပွဲကလေးပေါ်မှာ အရက်ပုလင်းနဲ့ ဖန်ခွက်နဲ့ မြင်ရပြန်တော့ ဒေါသဖြစ်လိုက်တာဆိုတာ မေမေ့သမီး မိုးမမြင်လေမမြင်ဖြစ်သွားတော့တာကိုး။ ဘာမှမပြောနဲ့တော့ ပခုံးနှင့် ဖက်ကိုင်တဲ့ပြီး လှုပ်လိုက်တာ မျက်စိတောင် ဖွင့်ကြည့်ဖော်မရဘူး။ ဒါနဲ့ ဘိုကော

mgyoe.com

mgyoe.com

ကို ဆွဲဆောင့်၊ နားနားမှာ ကပ်ပြီးအော်၊ ဖိုက်ပြင်ကြီးဆွဲလိမ်၊ အမျိုးမျိုး လုပ်တာတောင်မှ ဝူးဝါးဝူးဝါးလောက်သာလုပ်ပြီး စကားမေးမရတော့ဘူး မေမေရဲ့"

ကြည် ။ ။ "ဖြစ်မှဖြစ်ရပလေညီမရယ်၊ ကြည့်လိုသာဆိုရင် သူ့ဟာသူ ပစ်ထားလိုက်ပြီး အမူးပြေတော့မှ ပြောစရာရှိတာ ပြောရော ပေါ့ကွယ်"

ရင် ။ ။ "ကျွန်မကတော့ ဒီလို ဟုတ်ရိုးလားလေ၊ တစ်ကိုယ်လုံး သွေးပွက်ပွက်ဆူပြီး ခေါင်ငင်လို့မရတော့ ထရုံကို လှမ်းကြည့်လိုက်ရာမှာ ဂေါ်ရခါးဓားကောက်ကြီးချိတ်ထားတာ မြင်လိုက်ရတာလောက်သာ သတိရပြီး နောက်တစ်ခဏမှာ ကိုဘဦးလည်ပင်းက သွေးတွေ ဝေါက် ဝေါက် ပန်းထွက်နေတော့တာကိုး မေမေရဲ့"

ကြည် ။ ။ (ထိုင်ရာမှထခုန်လျက်) "မြတ်စွာဘုရားရေ၊ ဘယ် နှယ်ပြောလိုက်တာလဲရီရယ်" ဟုမေးရာ မိခင်ဒေါ်သန်းရင်မှာမူ စကား ပင်မပြောနိုင်ဘဲ ပါးစပ်ကိုဖြဲကာ မျက်လုံးပြူးလျက် ကြည့်နေတော့သည်။

ရီ ။ ။ "ဓားကောက်ကြီးလည်း အိပ်ရာပေါ်ရောက် လည်ပင်း ကို သွေးတွေ ဝေါက်ဝေါက်ပန်းနေတုန်းမှာ ကိုဘဦးက မျက်လုံးဖွင့် ကြည့်လိုက်တာ တကယ့်ကို သမီးကလေးရဲ့ မျက်လုံးပါပဲမေမေ"

ဒင် ။ ။ "ဟဲ့ မိမိရီ ဘယ့်နှယ်ပြောတာလဲဟဲ့၊ ဒီလောက်မူး နေတဲ့လူတစ်ယောက်က သူ့ဟာသူသတ်သေလို့ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလားဟယ်"

မိမိရီလည်း ဆက်လက်၍မပြောဘဲ ကြောင်တောင်ငေးလျက် ရှိသည်တွင် မိမိကြည်သည် ညီမ၏လက်ကို ကိုင်လှုပ်လျက် "ဘယ်လို လုပ်လိုက်လို့ ဘယ့်နှယ်ဖြစ်သွားတာလဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး ရီရဲ့"

ရီ ။ ။ (ကိုင်ထားသောလက်ကို ရုန်းဖယ်လျက်) "ထရုံမှာချိတ် ထားတဲ့ဓားက အိပ်ရာပေါ်ရောက်နေပြီး ကိုဘဦးက ပါးစပ်တစ်ချက်

mgyoe.com

mgyoe.com

ဟာပြီး သေသွားတာပဲ။ ဘယ်လိုဖြစ်တယ် ကျွန်မ မသိဘူး"

ခင် ။ ။ (ထိုင်ရာမှခုန်ထလျက်) "ဟဲ့ မိမိရီ၊ နင့်ဦးစွာ လူသတ်မှု ပါလားဟဲ့"

ရင် ။ ။ "ဟုတ်သလားသမီးရယ်၊ ငါ့သမီး မလုပ်ဘူးမဟုတ် လားသမီးရယ်"

ရီ ။ ။ "(တင်းမာသောမျက်နှာထားနှင့်) "ကျွန်မ မလုပ် ဘယ်သူလုပ်ဦးမှာလဲ"

ဤတွင် သားအဖသုံးယောက်သည် "မြတ်စွာဘုရား ကယ်တော် မူပါ" ဟု တစ်ပြိုင်တည်း ဆိုလိုက်ကြသည်။ နောက်ဆုံး၌

ကြည် ။ ။ "ဒီနောက်ကော ဘာဖြစ်သလဲ ညီမရဲ့၊ ပြောပြ စမ်းပါဦး"

ရီ ။ ။ "သွေးတွေပန်းထွက်နေတာမြင်တော့ ကျွန်မက ကုန်း အော်၊ မိထူးက ကလေးချထားခဲ့ပြီးပြေးလာ ထမင်းချက်တဲ့ ဘိုးအေး လည်းရောက်လာ၊ သူတို့အားလုံး အိမ်ပေါ်ရောက်ကြတော့ "နင်တို့ဆရာ သူ့ဟာသူ သတ်သေပြီဟဲ့" လို့ အော်ပြောလိုက်တော့ ပျာယီးပျာယာ ဆင်းပြေးကုန်ကြတော့တာပါပဲ။ အဲဒီညနေမှာ မြို့အုပ်ကလေး ကိုဘ အောင်ပြန်ရောက်လာလို့ အဖြစ်အပျက်ကိုပြောပြပြီး တတ်နိုင်သမျှ ကူညီ ဖုံးဖိပေးကြပေလို့ပေ့ါ။ ကိုဘဦးအလောင်းကို ညတွင်းချင်း သင်္ဂြိုဟ်ပြီး လိုက်ကြတာပါပဲ။ ကိုဘအောင်ကလည်း အလုပ်သင်ခါစဆိုတော့ ဘာမျှ နားမလည်ရှာပါဘူး။ ကျွန်မပြောသမျှ အကုန် ဆောင်ရွက်ပေးတာပါပဲ။

"ကျွန်မ မရှိခိုက်မှာ ကိုဘဦးဟာ ရုံးတောင်မှ မှန်မှန်မတက်ဘဲ တမူးတည်းမူးနေတယ်ဆိုတာ အားလုံးသိကြလေတော့ အမူးလွန်ပြီး သူ့ဟာသူ လုပ်မိလုပ်ရာ လုပ်ဟန်တူတယ်လို့ ကျွန်မပြောတာကို ယုံကြည် ပြီး ကတိုက်ကရိုက် သင်္ဂြိုဟ်လိုက်ကြတော့တာပါပဲ။ နယ်ပိုင်ဝန်ထောက်

mgyoe.com

mgyoe.com

မင်းနှင့်တကွ အရေးပိုင်းမင်းကပါ ကျွန်မကိုသနားပြီး အစစအရာရာ ဖုံးဖုံးဖိဖိ ဆောင်ရွက်ကြလို့မို့ သတင်းစာတွေဘာတွေထဲမှာတောင် ဒီအကြောင်း မပါစေဘူး။ ဟုမ္မလင်းဆိုတာကလည်း ပြည်စွန်ပြည်ဖျား ဖြစ်လေတော့ ထိပ်ဆုံးအရာရှိကြီးက ဖုံးဖိပေးတယ်ဆိုရင် တစ်နယ်လုံး ငြိမ်သွားတာကိုး"

ဤတွင် သားအဖ ၄ ယောက်တို့သည် လည်ကုပ်များ ကျိုးကျသကဲ့သို့ ဦးခေါင်းငုံ့လျှိုးကာ စကားမပြောနိုင်ဘဲ ရှိကြလေတော့သည်။ နောက်ဆုံး၌

ခင် ။ ။ "ခွကျတာပဲ သမီးရယ်။ ငါတို့က ဥပဒေသမားဖြစ်လေတော့ ဝတ္တရားကလည်း ရှိနေသေးတယ်။ အမှုလက်ခံတာတောင် ကောက်တီးကောက်ကွေ့အမှုမျိုးကို ငါလက်မခံခဲ့ဘူး။ ဒီတစ်ခါမှ ခွကျတော့တာပဲ သမီးရယ်"

ကြည် ။ ။ "ဒါဖြင့် ဖေဖေ ဘယ့်နှယ်လုပ်ပါ့မလဲ"

ခင် ။ ။ "ဒီဥစ္စာ လူသတ်မှုဟဲ့ ငါက ထိမ်ချန်ထားလို့ တော်နိုင်ပါ့မလား"

ရင် ။ ။ "အဖေကြီးက မဟုတ်တာတွေ လျှောက်ပြောမနေပါနဲ့၊ ကိုယ့်သမီးကို ကိုယ်ကဖော်လို့ တော်နိုင်ပါ့မလားရှင်"

ခင် ။ ။ "အဲဒါကြောင့် ခွကျတယ်လို့ ပြောတယ်မဟုတ်လား"

မိမိရီကမူ မိမိနှင့်မသက်ဆိုင်သကဲ့သို့ ဆွဲကြိုးကလေးကို လက်ဖြင့်ဆလျက် ငေးကြည့်နေပြီးနောက်…

ရီ ။ ။ "ဒါကြောင့် ရီက မပြောဘဲနဲ့ ဖုံးထားတာ ဝိုင်းပြီး ပြောအောင် လုပ်ကြတာကိုး။ ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း ကျိတ်ခံခဲ့ရတာ ကြာလှပြီ၊ အခုတော့ တစ်အိမ်လုံးဝိုင်းပြီး ခံကြပေဦးတော့"

ထိုခဏ၌ ကိုယ်ပိုင်ရထားလုံးသည် အိမ်ရှေ့ဆင်ဝင်အောက်သို့

mgyoe.com

mgyoe.com

ရောက်လာ၍ ဒရိုင်ဘာက အချိန်တန်ပြီဖြစ်ကြောင်း ဆင်းသက်၍ အစီအရင်ခံလေ၏။

ရင် ။ ။ "အဖေကြီးတို့ သွားကြပေတော့၊ ကျွန်မတော့ ဒီအဖြစ်ကို ကြားရပြီးတဲ့နောက် ဘယ်အခမ်းအနားမှ မလိုက်ချင်တော့ပါဘူးရှင်။ မျက်နှာဘယ်လိုလုပ်ထားရမှန်း မသိတော့ပါဘူး။"

ဒင် ။ ။ "ဟုတ်ပါရဲ့ အမေကြီးရယ်၊ ကျုပ်လည်းသွားချင်စိတ်မရှိတော့ပါဘူး။ ဘုရင်ခံနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ရမှာ ကိုယ့်သိက္ခာကိုယ်မလုံတော့ပါဘူး အမေကြီးရယ်"

ရီ ။ ။ "ကိုင်း... ဒါဖြင့် မသွားဘဲ နေကြရုံရှိတာပဲ" ဟုဆိုကာ ဆံထုံးကို ဖြည်ချလိုက်ရာ ဂါးဒင်းပါတီအတွက် နေ့ရက်များစွာမှ ကြိုတင်ပြင်ဆင်လာခဲ့သော အပျိုကြီး မိမိကြည်မှာ ခဲလေသမျှ သဲရေကျရတော့သည်ဟု အောက်မေ့ကာ ဒရိုင်ဘာအား "ဒရိုင်ဘာ၊ မေမေ နေမကောင်းလို့ မသွားကြတော့ဘူး" ဟု အမိန့်ပေးလိုက်လေတော့သတည်း။

□

mgyoe.com

mgyoe.com

ကြက်တူရွေးနှုတ်သီး

ပြစ်မှုကျူးလွန်သော တရားခံတစ်ဦးတစ်ယောက်သည် ကြံရည် ဖန်ရည် အဘယ်မျှလောက်ကောင်းသည်ကို အမှုပေါ်ပေါက်သောအခါမှ ထင်ရှားစွာသိနိုင်၏။ အချို့သော ရာဇဝတ်ကောင်များသည် ကြံရည် ဖန်ရည်ရှိလှသည်မဟုတ်၊ တော်ရိလျော်ရိ လူစားမျိုးလည်း ကံကောင်းသောကြောင့် မပေါ်ပေါက်ဘဲ ကြိုးစင်ဘေးမှ လွတ်မြောက်ခြင်းများလည်းရှိ၏။ အချို့မှာမူ ကြံရည်၊ ဖန်ရည်ကောင်းလှ၍ ခြေရာဖျောက်ကာ ပုလိပ်ကို လှည့်စားနိုင်ပါလျက် နောက်ဆုံးတွင် ပုလိပ်၏အစွမ်းကြောင့်မဟုတ်၊ ကံမကောင်း အကြောင်းမလှခြင်းသက်သက်ကြောင့် အမှုပေါ်ပေါက်၍ အပြစ်ဒဏ်ခံရခြင်းများလည်း ရှိပေသည်။

ဖော်ပြလတ္တံ့သော မထွန်းမယ်မှာ ဒုတိယအမျိုးအစားတွင် ပါဝင်သည့် တရားခံမျိုးဖြစ်ပေ၏။ ပုလိပ်အရာရှိများ၏ ပါးနပ်ခြင်း၊ ကြံရည်ဖန်ရည်ရှိခြင်း၊ အပင်ပန်းခံ၍ ထောက်လှမ်းစုံစမ်းခြင်းတို့သည် လင်ယောကျ်ားကိုသတ်သည့် မထွန်းမယ်အား ပြစ်မှုထင်ရှားအောင် ရုံးတော်သို့တင်ပြရန် မတတ်နိုင်ဘဲ နောက်ဆုံး၌ မထွန်းမယ် အပြစ်ရခြင်းမှာ ၎င်း၏ကံဇာတာ မကောင်းသည့်အတွက်ကြောင့်ဟူ၍ ဆိုထိုက်ပေသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

ဆိုးယုတ်သော မိန်းမများသည် လင်ယောကျ်ားကို သေကြောင်းကြံစည်သောအခါ အဆိပ်ကို အသုံးပြုတတ်ကြပေရာ လင်ကို သေနတ်နှင့်ပစ်သတ်သော မိန်းမမျိုးဟူ၍ ခပ်ရှားရှား ရှိပေလိမ့်မည်။ မထွန်းမယ်မူကား ရှားပါးသော မိန်းမများအတွက်တွင် တစ်ယောက်အပါအဝင်ဖြစ်ပေ၏။

အခြားသော ထူးခြားချက်တစ်ခုမှာ မထွန်းမယ်သည် လင်ယောကျ်ားကို သေကြောင်းကြံစည်ရာ၌ ယောကျ်ားရာဇဝတ်ကောင်များစီမံလေ့ရှိသည့်နည်းအတိုင်း သေမည့်လူကို ပုလိပ်များ တွေ့စေလိုသည့်နေရာသို့ရောက်အောင် ဖြားယောင်းခေါ်ဆောင်ကာ နေရာတကျ ဖန်တီးစီစဉ်တတ်ခြင်းပင်ဖြစ်လေသည်။

မောင်တင်ဦးဆိုသည်မှာ ကသာမြို့ သစ်ကုန်သည်တစ်ဦး၏ တစ်ဦးတည်းသောသားဖြစ်၍ အသက် ၁၄ နှစ်အရွယ်တွင် မိခင်ကွယ်လွန်ခဲ့လေသည်။ မောင်တင်ဦး၏ဖခင်သည် မယားရှိစဉ်အခါ၌ အထိုက်အလျောက်မျှသာ စီးပွားဖြစ်၍ မယားသေဆုံးပြီးသည့်နောက်တွင်မူ ဒီရေတက်သကဲ့သို့ ဖြိုးဖြိုးဝေအောင် စီးပွားတက်ခဲ့၏။ မောင်တင်ဦးမှာ ကသာမြို့ ဟိုက်စကူးကျောင်း၌ ပညာသင်ပါသော်လည်း ခပ်ထိုင်းထိုင်းသူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်၍ တစ်တန်းလျှင် အနည်းဆုံး နှစ်နှစ်ကျနေသဖြင့် ၁၈ နှစ်အရွယ်တိုင်ရောက်သောအခါ၌ပင် ငါးတန်းမျှ မအောင်ခဲ့ချေ။

မောင်တင်ဦး၏ဖခင် ဦးသာဇံသည် စီးပွားတက်လာသောအခါတွင် မောင်တင်ဦးမွေးဖွားသည့် ပျဉ်ထောင်အိမ်ကို ဖျက်လှဲ၍ တိုက်ခံအိမ်ကြီးဆောက်ပြီးလျှင် ကောင်းမွန်ခမ်းနားသော အိမ်ထောင်မှုပစ္စည်းများကို ရန်ကုန်မြို့မှမှာယူ၍ အရေးပိုင်ကြီးတမျှ နေထိုင်သဖြင့် သစ်တောအရာရှိများသည် ဗိုလ်တဲ၌ မတည်းခိုဘဲ ဦးသာဇံ၏နေအိမ်၌ တည်း

mgyoe.com

mgyoe.com

ခိုတတ်ကြလေသည်။ ဦးသာဖံသည် အရာရှိများ တည်းခိုခြင်းအတွက် အားရဝမ်းမြောက်၍ လက်ဝဲလက်ယာဘက်ရှိ မြေကွက်များကို ဝယ်ယူပြီးလျှင် မာလီကုလားနှစ်ယောက်ထား၍ ဥယျာဉ်ကြီးဖြစ်အောင် ပြုစုထားသဖြင့် တကယ်လှပသာယာသောအိမ်ဝင်းကြီး ဖြစ်လာတော့သည်။ အခြားမြို့မှ ရောက်လာသော ဧည့်သည်များသည် ဦးသာဖံအိမ်ကြီးကို မြင်ကြ၍ အရေးပိုင်၏ အိမ်ကြီးလော၊ သစ်တောဝန်၏ အိမ်ကြီးလောဟု မေးကြသည်ဆိုလျှင် ဦးသာဖံ ကျေနပ်၍ ခန်းဆီးအသစ်အဆန်းများ ထပ်မံမှာယူ ဆင်ပြင်တော့လေသည်။

ဦးသာဖံသည် အိမ်သစ်ကြီး ဆောက်လုပ်ပြီးကတည်းက အိမ်ထောင်အသစ်ပြုရန် အကြံရှိသော်လည်း စီးပွားတက်သဖြင့် ဘဝမြင့်သည်အလျောက် 'အထက်လှမ်း' လွန်းသဖြင့် ဈေးမတည့်ဘဲ 'အကြိုက်မရ အရမကြိုက်' ဆိုဘိသကဲ့သို့ ဖြစ်နေတော့သည်။ ကသာမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့လာသော အရေးပိုင်တစ်ယောက်နှင့် ဘီအေသင်နေသော သမီးချောကလေးတစ်ယောက် ပါလာရာ ဦးသာဖံသည် ထိုသူငယ်မကျမှ တန်းတန်းစွဲ ကြိုက်နေတော့သည်။ သူငယ်မကလည်း ရုပ်ချော၊ ပညာတတ်၍ ခေတ်ဆန်သူဖြစ်သောကြောင့် ဦးသာဖံ၏ စီးပွားမှုလောက်ကို ဂရုမစိုက်ချေ။

ကသာမြို့၌ လူသတ်မှုကြီးတစ်ခုဖြစ်၍ ရန်ကုန်မြို့မှ အထူးတလည် မှာရမ်းခေါ်ယူသော မိန်းမဝတ်လုံတစ်ယောက်ကိုလည်း ဦးသာဖံ မျက်စိကျဖူး၏။ ၎င်းမှာလည်း ဈေးမတည့်ဘဲ လွဲရလေတော့သည်။ ဤတွင် ဦးသာဖံသည် သားစိတ်မယားစိတ်ကုန်သည်ဆို၍ မိမိ၏နေအိမ်၌ ရေဒီယို၊ ဂရာမာဖုံး၊ ပီယာနို စသော ကိရိယာများထားကာ အဆိုသမား၊ အတီးသမားများဖိတ်ခေါ်၍ တစ်နည်းတစ်ဖုံ ပျော်ပျော်ကြီး နေလေတော့သည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

ဦးသာဖ၏နေအိမ်တွင် ကွယ်လွန်သူဇနီး၏ ဆွေမဲ့မျိုးမဲ့များနှင့် ဦးသာဖ၏ 'ပါးရှား' သော ဆွေမျိုးများသည် လာရောက်တည်းခိုနေထိုင်စားသောက်ကြလေရာ မောင်တင်ဦးမှာ နှစ်ဖက်သော ဆွေမျိုးများ၏ 'ဖူးဖူးမှုတ်' ခြင်းခံရ၍ လွန်စွာ ကျေနပ်ပျော်ရွှင်လျက်ရှိ၏။ ဦးသာဖကလည်း သားကလေးပျော်လျှင် ပြီးစေဆို၍ ဆွေမျိုးတစ်ကျိပ်မိုခိုစားသောက်ကြစေကာမူ ကြည်ဖြူစွာ ကျွေးမွေး၏။ မောင်တင်ဦးမှာ နဂိုကတည်းက ခပ်ထိုင်းထိုင်းဖြစ်ရသည့်အထဲတွင် ဆွေမျိုးများအလယ်တွင် ပျော်နေ၍ စာမကျက်ဘဲ ကျောင်းတက်ချင်မှ တက်တော့သည်။

ဖခင် ဦးသာဖကလည်း သူ၏ သစ်လုပ်ငန်းတွင် ခြေရာခံရမည့်သားဖြစ်၍ အင်္ဂလိပ်စာ၌ အတန်းမရချင်နေ၊ ကိစ္စမရှိဘူးဟု အောက်မေ့သည်နှင့် တိုက်တိုက်တွန်းတွန်း မရှိလှချေ။ မောင်တင်ဦးသည် ဖခင်ထံမှ ၅ဝိ၊ ၁ဝဝိ မျှသာ ငွေကို အလွယ်တကူ တောင်းယူရရှိသည်ဖြစ်၍ မြို့ထဲမှ တေလေကြမ်းပိုးများနှင့် ပေါင်းသင်းကာ ဘိလိယက်ခုံ၊ တရုတ်ဟိုတယ် စသည်များတွင် အချိန်ကုန်လွန်စေရကား ဦးသာဖမှာ ပလိပ်ရောဂါနှင့် ရုတ်တရက် ကွယ်လွန်သောအခါ၌ မောင်တင်ဦးသည် အသက် ၂၁ နှစ်အရွယ်ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း ၇ တန်းမျှလည်းမအောင်၊ သစ်လုပ်ငန်း၌လည်း ဘာတစ်ခုမျှ နားမလည်ချေ။

မောင်တင်ဦးသည် ဦးသာဖ ကွယ်လွန်သောအခါတွင် အိမ်နှင့် ဝင်းခြံအပြင် ၅ သောင်းခန့်အရင်းဝင်ထားသည့် သစ်လုပ်ငန်းနှင့် တိုလီမိုလီ အတွင်းပစ္စည်း သုံးသောင်းခန့်မျှ အမွေရလိုက်၏။ သစ်လုပ်ငန်းမှာ အလိုလိုက်သော ဦးလေးတစ်ယောက်က ဦးစီးအုပ်ချုပ်၍ မောင်တင်ဦးလိုသလောက် ထုတ်ပေးသော အဒေါ်တစ်ယောက်က အတွင်းပစ္စည်းများကို ထိန်းသိမ်းလေသည်။

မူလကတည်းက ချုပ်ချယ်ခြင်းမခံခဲ့ရသော မောင်တင်ဦးမှာ ဖခင်

mgyoe.com

mgyoe.com

ကွယ်လွန်သောအခါတွင် ဖြစ်ချင်တိုင်းအရမ်းဖြစ်၍ လုပ်ချင်ရာ လုပ်လေတော့သည်။ သို့ရာတွင် ထိုသူငယ်သည် မိန်းမပိုးပန်းခြင်းအလုပ်တစ်ခုတွင် ဝါသနာမပါသည်နှင့် ငွေကိုချန်လှပ်၍ စားခြင်း၊ သောက်ခြင်း၊ ပိုကာဆွဲခြင်း၊ ပွဲကြည့်ခြင်း စသော ပျော်ပါးမှုတို့တွင် အချိန်ရှိသမျှ ဖိမ်ယူလေတော့သည်။

သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေ (အများအားဖြင့် ကြမ်းပိုးများ)ကို ဖိတ်ခေါ်၍ တရုတ်ဟိုတယ်မှ အကောင်းဆုံးသော စားစရာများကို စားပွဲကြီးပေါ်၌ တည်ခင်းကာ ဘီယာပုလင်းများကို ဒါဇင်လိုက် ရေခဲစိမ်လျက် တမြုန်းမြုန်း သောက်စားကြသောအချိန်ကို တစ်နေ့အဖို့ စုတွက်လိုက်သော် ၁၆ နာရီခန့် ရှိပေလိမ့်မည်။ သို့ဆိုလျှင် အိပ်သောမျက်စိလောက်သာ ချန်လှပ်ပေတော့သည်။ ဦးလေးနှင့် အဒေါ်တို့ကား ပြောလည်းမပြောဝံ့၊ ပြောလျှင်လည်း နာယူမည့်သူငယ်မဟုတ်သည့်အတူတူ တစ်အိမ်လုံး ပျော်ပျော်ပါးပါး စားသောက်နေထိုင်ဟန်တူပေသည်။

တစ်နေ့သ၌ မောင်တင်ဦးသည် ၁၀ ယောက်ထက်မနည်းသော သူငယ်ချင်းများနှင့်အတူ ဧည့်ခန်းစားပွဲကြီးပေါ်တွင် အရက်ပုလင်းများ ထောင်လျက် စားပွဲပေါ်၌ မီးအိုးတင်၍ ကျိုရသော တရုတ်ဘဲပေါင်းဟင်းချိုနှင့်မြည်းကာ ရယ်မောစားသောက်နေကြစဉ် မထွန်းမယ်သည် ဧည့်ခန်းဝမှရပ်လျက် တစ်ချက်တည်း လှမ်းကြည့်လိုက်လျှင်ပင် အထက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ဖော်ပြခဲ့သည့် မောင်တင်ဦး၏အခြေအနေနှင့် အကြောင်းခြင်းရာအလုံးစုံကို 'မုန့်တီဟင်း' ကဲ့သို့ ကွင်းကွင်းကွက်ကွက် သိမြင်နိုင်လေပြီ။ မထွန်းမယ်ကား ပရူဒင်ရှယ်လ် အသက်အာမခံကုမ္ပဏီတွင် အသက်ပေါင်သူ အများဆုံးရအောင် တရားဟောနိုင်သည်ဟု အာမခံကုမ္ပဏီလောက၌ နာမည်ကြီးလျက်ရှိသော အသက်အာမခံကိုယ်စားလှယ် ဖြစ်လေသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

မည်သည့်အရာရှိ၊ မည်သည့်ပွဲစား၊ မည်သည့်ကုန်သည်သည် မည်မျှလောက် ကတ်ကတ်သတ်သတ် ကုတ်ကုတ်ပတ်ပတ်ရှိသည်ဆိုစေ၊ မထွန်းမယ်ကို လွှတ်လိုက်လျှင် အသက်ပေါင်မထားဘဲ မနေနိုင်ဟု ပြောကြ၏။

မထွန်းမယ်သည် မောင်တင်ဦးအကြောင်းကို ကြားဖူး၍ အသက် ပေါင်ထားဖို့ တိုက်တွန်းရန် ရောက်လာခြင်းဖြစ်လေသည်။ အသက် ၃၀ ကျော်ပြီဖြစ်သော်လည်း မထွန်းမယ်မှာ ငါးရံ့ကိုယ်ကလေးနှင့် သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဖြီးလိမ်းတတ်သည့်ပြင် မိန်းမချော၊ မိန်းမလှတစ်ယောက် လည်း ဖြစ်ပေရကား အသက် ၂၀ ကျော်ရွယ် လူပျိုကလေးများ၏ မျက်စိ၌ ကြီးရင့်သည်ဟု မထင်ရပေ။ မထွန်းမယ်၏ ရုပ်လက္ခဏာနှင့် ပတ်သက်၍ ချွတ်ယွင်းချက်တစ်ခုရှိသည်ကား ရုတ်တရက် ကြည့်လိုက် သည့်အခါ၌ အလွန်ချောလှသည်ဟု မှတ်ထင်ကြရစေကာမူ နီးနီး ကပ်ကပ် စေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်သောအခါတွင် လက်ဝဲဘက် မျက်စိထောင့် ၌ အဖြူပေါ်တွင် အနက်ပျောက်ကလေးများ စွန်းထင်းလျက်ရှိသည်ကို မြင်နိုင်သဖြင့် ပိတ်ဖြူတွင် အိုးမည်းစွန်းပေခြင်းကဲ့သို့ လှပသောအဆင်းမှ တစ်ဝက်တစ်ပျက် နုတ်ယူသွားသည်ဟု ထင်ကြရပေသည်။

မထွန်းမယ်သည် အခန်းဝမှရပ်ကာ သောက်စားပျော်ပါးနေကြ သော လူငယ်များကိုကြည့်၍ ရွံရှက်သောမျက်နှာထား ဖြစ်ပေါ်ငြားသော် လည်း ရွံရှက်သောအမူအရာသည် ချက်ချင်းပင် ကွယ်ပျောက်၍ မိမိဇက် ကိုင်ဖို့ အကွက်ကောင်းတစ်ခု ပေါ်ချေပြီဟု သိမြင်ခဲ့လေပြီ။ မထွန်းမယ် သည် လူ့လောကအကြောင်းကို မည်မျှ ကျွမ်းကျင်နားလည်လေသနည်း ဆိုသော် မောင်တင်ဦးထံမှ အသက်ပေါင်ကိစ္စ အောင်မြင်ပြီးရုံသာမက တစ်လအတွင်း၌ပင် မောင်တင်ဦးနှင့် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရသောအဖြစ်သို့ ရောက်အောင် လှော်ခတ်နိုင်ပေသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

မထွန်းမယ်သည် မောင်တင်ဦးအား အပျိုစင်ဖြစ်ပါသည်ဟု လှည့်ဖြားလိမ်လည်၍ မပြော၊ အောက်သူဖြစ်၍ အောက်ရွာ၌ အိမ်ထောင်ကျပြီး လင်ယောက်ျားသေဆုံးသည့် မုဆိုးမဖြစ်ပါသည်ဟု အမှန်အတိုင်းပြောပြလေသည်။ ထူးဆန်းသော အခြင်းအရာမှာ မထွန်းမယ်၏ ပထမယောက်ျားသည်လည်း ကိုတင်ဦးအမည်ပင်ဖြစ်၍ မောင်တင်ဦးထက် မိမိက ၁၀ နှစ်တိတိကြီးသည့်နည်းတူ ပထမယောက်ျား ကိုတင်ဦးက မိမိထက် ၁၀ နှစ်တိတိကြီးသည်ဟူ၍လည်း ဖော်ထုတ်ပြောဆိုလေသည်။

မထွန်းမယ်က မောင်တင်ဦးအား မိမိ၏အဖြစ်အပျက်ကို ရိုးသားစွာ ဖော်ထုတ်ပြောပြသည့်နည်းတူ မောင်တင်ဦးကလည်း မထွန်းမယ်အား မိမိ မသိနားမလည်ခြင်းတည်းဟူသော အခြင်းအရာကို ရိုးသားစွာ ဖွင့်ဟပြောပြ၏။ အမှန်မှာ မောင်တင်ဦးက ဖွင့်မပြောလျှင်လည်း မထွန်းမယ်က ဖွင့်ထားသောစာအုပ်ကို ဖတ်ရခြင်းကဲ့သို့ မောင်တင်ဦးကို လွယ်ကူစွာ အကဲခတ်နိုင်မည်သာ ဖြစ်လေသည်။ မောင်တင်ဦးသည် ဖခင်၏ သစ်လုပ်ငန်းကို အမွေဆက်ခံရသော်လည်း အလုပ်ကို ဘာမျှ နားမလည်၊ ဦးလေးတစ်ယောက်က စီမံခြယ်လှယ်လျက် ရှိခြင်းကိုပါ ဖော်ထုတ်ပြောပြလေသည်။

လက်မထပ်မီအချိန်၌ မောင်တင်ဦးက စီးပွားရေးအခြေအနေအကြောင်း ပြောပြသည့်အခါ မထွန်းမယ်သည် ငွေကို ဂရုမစိုက်၊ လူကိုစုံမက်၍ ချစ်ကြိုက်ခြင်းဖြစ်သည့် အနေမျိုးဖြင့် နားရှိ၍သာ ကြားရသည်၊ မိမိကား ငွေရေးကြေးရေးကို လုံးဝ အရေးမလုပ်လေဟန် အမှတ်မဲ့သာ နားထောင်လေသည်။ သို့ရာတွင် လက်ထပ်ပြီး၍ ရက်သတ္တတစ်ပတ်မပြည့်မီ၌ပင် မထွန်းမယ်သည် ရွှေတိုငွေစ အတွင်းပစ္စည်းအကြောင်းနှင့် သစ်လုပ်ငန်းအခြေအနေကို ခရေစေ့တွင်းကျ စစ်ဆေးလေတော့သည်။ စာရင်းအင်းအလုပ်၌ မွတ်ပြီးသော မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်သည့်

mgyoe.com

mgyoe.com

အလျောက် သစ်လုပ်ငန်းကို စစ်ဆေးသောအခါတွင် မူလက ငါးသောင်းတန်သည်ဟု ခန့်မှန်းခဲ့သော လုပ်ငန်းသည် ထိုအချိန်တွင် သုံးသောင်းမျှပင် မတန်တော့သည်ကို တွေ့ရ၏။ ငွေသားနှင့် အတွင်းပစ္စည်းဆိုသည်များမှာလည်း သုံးသောင်းဖိုးမှ နှစ်သောင်းမပြည့်တပြည့်မျှသာ ကျန်တော့သည်ကို တွေ့ရလေသည်။ သစ်လုပ်ငန်းတွင် စီမံအုပ်ချုပ်ခြင်း ညံ့ဖျင်းသည့်အတွက်ကြောင့် ယိုဖိတ်ခြင်း၊ ဆုံးရှုံးခြင်းများလည်း တွေ့ရလေသည်။ များမကြာမီအတွင်း မထွန်းမယ်သည် အတွင်းပစ္စည်းဟူသမျှကို ကိုယ်တိုင်ထိန်းသိမ်း၍ သစ်လုပ်ငန်းတွင်လည်း မယိုမဖိတ်စေရအောင် အကြံပေး၊ ဉာဏ်ပေးပြုလုပ်၏။ ဦးလေးတော်သူက ကန့်ကွက်ချင်သော်လည်း မထွန်းမယ်က တစ်ခွန်းငေါက်လိုက်လျှင် ပျော့ကျသွားသည့်လူစားမျိုး ဖြစ်လေတော့သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ မထွန်းမယ်သည် မောင်ကလေး၊ သားကလေး၏ပစ္စည်းကို စေ့စပ်သော အစ်မကြီးတစ်ယောက်က ထိန်းသိမ်းအုပ်ချုပ်ပေးသည့် အနေမျိုးဖြင့် မယိုတန်မယို မဖိတ်ရအောင်ဆို၍ စီမံတော့ပေရာ မှိုခိုကပ်ရပ် စားသောက်နေကြသော ဆွေမဲ့မျိုးမဲ့များကိုလည်း မောင်းထုတ်၍ မောင်တင်ဦးသောက်ချင်လျှင် ငွေ့ပေးမည်ဆိုကာ သောက်ဖော်သောက်ဖက် ကပ်ပါးရပ်ပါး သူငယ်ချင်းများကို ခြောက်ထုတ်လေတော့သည်။ ဤအိမ်မျှလောက်တွင် အစေခံထားဖို့မလို၊ မိမိထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နိုင်သည်ဆို၍ တိုလီမိုလီအစေခံ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကိုပင်နောက်ဆုံးတွင် ပယ်ထုတ်လိုက်လေသည်။

မထွန်းမယ်သည် အချောင်ထိုင်၍ မစားလို၊ အလုပ်လုပ်ရမှ နေတတ်သည်ဟုပြော၍ အသက်အာမခံကုမ္ပဏီတွင် လုပ်မြဲတိုင်း ဆက်လက်လုပ်ကိုင်သည်ဖြစ်၍ အကြောင်းကြီးငယ်ရှိသည့်အခါ လွယ်ကူစေရန်ဆို၍ တယ်လီဖုန်း တပ်ဆင်လိုက်သေး၏။ ရန်ကုန်မှ ကုမ္ပဏီတိုက်

mgyoe.com

mgyoe.com

ရင်းနှင့် ခဏခဏ ကြေးနန်းဆက်ရခြင်းထက် တယ်လီဖုန်းက သက်သာသည်ဟု အကြောင်းပြလေသည်။ စင်စစ်မှာ မောင်တင်ဦးအဖို့မူ ဘာမျှအကြောင်းပြဖို့မလို၊ ကောင်းကောင်းစားရအောင် ချက်ပြုတ်ကျွေး၍ ရေခဲစိမ်ဘီယာသောက်ရလျှင် မထွန်းမယ် လုပ်ချင်ရာလုပ် ကျေနပ်မည့်သူဖြစ်လေသည်။

မထွန်းမယ်သည် မောင်တင်ဦး၏ ကျန်းမာရေးအတွက် စိတ်မချဆိုကာ ဆရာဝန်အား ပြသ၍ မောင်တင်ဦး၏ စားရေးသောက်မှုနှင့် အချိန်မှန်အိပ်မှု၊ အချိန်မှန်လမ်းလျှောက်မှု၊ လှုပ်ရှားမှုများအတွက်ပါ ဂရုစိုက်၍ စီမံပေး၏။ ဘက်ဒမင်တန် ကလပ်သို့လည်း မောင်တင်ဦး ပါဝင်စေရန် တိုက်တွန်းလေသည်။ ယောကျ်ားဆိုသည်မှာ သေနတ်မပစ်တတ်လျှင် နုံချာသည်ဟုပြော၍ သေနတ်လိုင်စင် လျှောက်တောင်းခြင်း၊ အလေ့အကျင့်သဘောနှင့် ငှက်ပစ်ထွက်ခြင်း စသော အလုပ်များကိုလည်း မထွန်းမယ်ကပင် စီစဉ်ပေးလေသည်။

လက်မထပ်မီအချိန်မှ မောင်တင်ဦးအတွက် အသက်အာမခံကုမ္ပဏီတွင် ငွေ ၅၀၀၀ိ မျှနှင့် အသက်ပေါင်ထားပြီးဖြစ်သော်လည်း နည်းသေးသည်ဆိုကာ ထပ်မံ၍ပေါင်သည်နှင့် စုစုပေါင်း သုံးသောင်းဖိုးမျှ အသက်ပေါင်ပြီး ဖြစ်သွားလေပြီ။ ၅၀၀၀ ဖိုးပေါင်စဉ်က ဆရာဝန်အား အတော်ပြောရသော်လည်း မထွန်းမယ်၏ ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုကြောင့် မောင်တင်ဦးမှာ ကောင်းစွာကျန်းမာလာသည်နှင့် နောက်ထပ် ပေါင်သည့်အခါ ဆရာဝန်က ချောမောစွာ ထောက်ခံချက်ပေးလေသည်။

မထွန်းမယ်မှာ အာမခံကုမ္ပဏီတွင် အလုပ်လုပ်သောကြောင့်ပေလားမဆိုနိုင် နေရာတကာတွင် အာမခံထားချင်၏။ အခြားလူများအဖို့ လုပ်ရိုးထုံးစံမရှိသည့် အသေးအဖွဲ့ပစ္စည်းမျိုးကိုပင် အာမခံကုမ္ပဏီ မန်နေဂျာအား ကိုယ်တိုင်ပြေး၍ အပေါင်ထား၏။ ပမာဆိုသော် မောင်

mgyoe.com

mgyoe.com

တင်ဦး၏ဖခင် ဦးသာဖဲ၏မိခင်မှာ သီပေါဘုရင်လက်ထက်၌ 'နန်းတော်သူ' အပျိုတော်ဖြစ်၍ မိဖုရားပေးသနားတော်မူဖူးသည့် ကရမက်သားယပ်တောင်၊ ပယင်းကြုတ်ကလေး အစရှိသည့် တိုလီမိုလီပစ္စည်းများသည် 'ရာဇဝင်တန်ဖိုး' ရှိသည်ဆို၍ အာမခံကုမ္ပဏီတွင် ငွေ ၁၅ဝဝိနှင့် အာမခံပြုလုပ်ထားလေသည်။ အာမခံရပုံမှာ ၎င်းပစ္စည်းများကိုလူခိုးသည်ဖြစ်စေ၊ မီးထဲသို့ပါသွားသည်ဖြစ်စေ ကုမ္ပဏီက ငွေ ၁၅ဝဝိလျော်ရမည်ဖြစ်လေသည်။ မောင်တင်ဦး၏ သစ်လုပ်ငန်းမှ ရရှိသောအမြတ်ငွေကလေးနှင့် မထွန်းမယ်ရရှိသော ကော်မရှင်တို့သည် အာမခံကြေး နုတ်လိုက်သောအခါ၌ မစားလောက် မသောက်လောက် ဖြစ်နေသော်လည်း မထွန်းမယ်သည် အရှည်ကိုကြည့်သော မိန်းမဖြစ်၍ ဂရုမစိုက်ဟု ပြောကြ၏။

အသက် ၃ဝ ကျော်ပြီဖြစ်သော မထွန်းမယ်နှင့် အသက် ၂ဝ ကျော်သာရှိ၍ အူကြောင်ကြောင်ရှိသော မောင်တင်ဦးတို့သည် ကျယ်ဝန်းသော ခြံကြီးအတွင်း ခမ်းနားသော တိုက်ခံအိမ်ကြီး၌ အတူတကွ နေထိုင်ကြရာတွင် သင့်မြတ်ကျေနပ်ခြင်း ရှိမရှိကိုမူ အရပ်က အကဲမခတ်နိုင်ကြပေ။ သို့သော် ဆူဆူပူပူမရှိခြင်းကိုမူ သက်သေခံနိုင်ကြလေသည်။

လက်ထပ်ပြီး၍ တစ်နှစ်အတွင်း၌ပင် မောင်တင်ဦးမှာ နမိုးနီးယားရောဂါဖြစ်၍ မထွန်းမယ်က ပြုစုစောင့်ရှောက်လေသည်။ ပင့်ခေါ်သော ဆရာဝန်သည် မည်သို့သော အကြောင်းကြောင့်ဟူ၍ ဖော်ထုတ်မပြောဘဲ မောင်တင်ဦးကို ဆေးရုံသို့မပို့လျှင် မိမိမကုသနိုင်ဆို၍ တစ်ခါတည်း မပေါ်လာဘဲ နေတော့သည်။ မောင်တင်ဦးမှာမူ မထွန်းမယ်ကသဘောမတူသောကြောင့် ဆေးရုံမတက်ဘဲ ဆရာဝန်မလာမချင်း နေပါစေဆို၍ အိမ်၌ပင် ဆက်လက် ဆေးစားလေသည်။ ဆရာဝန်သည် အကြောင်းမှန်ကို ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခြင်း မပြုသော်လည်း မထွန်းမယ်က

mgyoe.com

mgyoe.com

ရောဂါတိုးအောင် တမင်လုပ်နေသည်ဟု မသင်္ကာသည့်အတွက်ကြောင့် ဆေးရုံပို့ရမည်ဟု တိုက်တွန်းဟန်တူပေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် မထွန်းမယ်သည် မိမိအား ဆရာဝန်က မသင်္ကာသည့်အဖြစ်ကို ရိပ်မိသည်နှင့် မောင်တင်ဦးကို ဆေးရုံသို့တင်ပို့လေရာ မကြာမီအတွင်း မောင်တင်ဦးမှာ ရောဂါပျောက်၍ အိမ်သို့ ပြန်ရောက်လာလေ၏။

ထိုအချိန်တွင် မောင်တင်ဦးတို့အိမ်၌ အတိုအထွာခိုင်းစေရန်အတွက် ငှားထားသော သူငယ်ကလေးတစ်ယောက်ရှိသေးရာ မထွန်းမယ်က ငွေရေးကြေးရေးကျပ်တည်း၍ သူငယ်တစ်ယောက်ကို ထမင်းကျွေးရသောတာဝန်သည် မသေးငယ်လှဆိုကာ ၄င်းသူငယ်ကို မောင်းထုတ်လိုက်လေသည်။ ရှေ့အဖို့၌ မထွန်းမယ်က ဈေးဝယ်ခြင်း၊ ချက်ပြုတ်ခြင်း အလုပ်များကို ဆောင်ရွက်၍ မောင်တင်ဦးက တံမြက်လှည်းခြင်းမှစ၍ အသေးအဖွဲအလုပ်များကို ဆောင်ရွက်ရသော်လည်း မညည်းမတွားလုပ်ပေသည်။ မထွန်းမယ်သည် အသန့်ရှင်းကြိုက်သည်ဆို၍ ဝင်းထဲ၌ အမှိုက်တစ်ပင် မရှိစေရအောင် မောင်တင်ဦးအား ရှင်းလင်းသုတ်သင်စေသည့်ပြင် သစ်ပင်ကလေးများ ရွှေ့ပြောင်းစိုက်ပျိုးရန်အတွက် ကျင်းတူးခြင်းအလုပ်ကိုလည်း နာလန်ထူခါစဖြစ်သော မောင်တင်ဦးကို ချော့မြှောက်၍ခိုင်းလေသည်။

မောင်တင်ဦးခမျာမှာ မိမိအား အလုပ်ကြမ်းဖြင့် သေအောင်သတ်နေသော မယားမထွန်းမယ်၏အကြံကို မရိပ်မိရှာဘဲ မျက်နှာချိုသွေး၍ ချော့ခိုင်းတိုင်း နင်လားငါလား အလုပ်လုပ်ရှာ၏။ ဤတွင် မောင်တင်ဦးမှာ မထွန်းမယ် မျှော်လင့်သည့်အတိုင်း အလုပ်သတ်၍ မသေသည့်အပြင် စားကောင်းသောက်ကောင်းနှင့် ဝဝလင်လင် ဖြစ်လာချေသေး၏။ ထိုအခြင်းအရာကို မထွန်းမယ် မြင်ရသောအခါ အကြံတစ်မျိုးထုတ်၍ သင်္ချိုင်းသို့ အမြန်တွန်းပို့နည်းကို စီစဉ်ရလေသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

မယ် ။ ။ "မောင်လေးရေ"

ဦး ။ ။ "ဗျာ ဘာလဲအစ်မကြီး"

မယ် ။ ။ "အလုပ်ကြမ်းတွေကို မောင်လေးကိုယ်တိုင် လုပ်နေရတာ မပင်ပန်းဘူးလား"

ဦး ။ ။ "ပင်ပန်းပေါင်ဗျာ၊ သာတောင် စားသောက်ကောင်းသေး၊ ကိစ္စမရှိပါဘူး"

မယ် ။ ။ "မောင်လေး မပင်ပန်းဘူးပြောပေမဲ့ အစ်မကြီးက မရှုရက်နိုင်ဘူး။ ဒီတော့ အစေခံထားနိုင်အောင် ငွေရတဲ့နည်းလမ်းထွင်ရရင် မကောင်းဘူးလား"

ဦး ။ ။ " ဘယ်လိုလဲအစ်မကြီး"

မယ် ။ ။ "ဟော ဟိုဗိုရိုထဲက တိုလီမိုလီပစ္စည်းကလေးတွေကို လူခိုးရင် အစ်မကြီးတို့ ငွေ ၁၅၀၀ ရမယ် မောင်လေးရဲ့"

ဦး ။ ။ "ဟုတ်လား၊ ဒါပေမဲ့ လူမခိုးတာက ခက်တယ်"

မယ် ။ ။ "တကယ်သူခိုးက မခိုးရင် ခိုးတယ်ထင်အောင် လုပ်လို့ဖြစ်တာပေါ့"

ဦး ။ ။ "သြော်… နားလည်ပြီ။ ကိုယ့်ပစ္စည်းကိုယ် ခိုးထုတ်ပြီး မြစ်ထဲပစ်ချ၊ နို့ပြီးတော့မှ ငွေ ၁၅၀၀ တောင်းယူ၊ ဒါကိုလား"

မယ် ။ ။ "မောင်လေးက ပါးသားပဲ"

ဦး ။ ။ "ပါးအားကြီးပြီး ပေါက်တောင်သွားဦးမယ်၊ ကောင်းတယ်အစ်မကြီး၊ ဒီကနေ့ည လုပ်ကြစို့လား"

မယ် ။ ။ "နေဦးမောင်လေးရဲ့၊ ဒါမျိုးဆိုတာ အလျင်စလို မလုပ်ရဘူး။ ကြိုတင်ပြီး စီမံရသေးတယ်။ ဒီကခိုင်းသလို မောင်လေး လုပ်နော်"

ဦး ။ ။ "စိန်လိုက်ဗျာ စိတ်ချ တစ်သဝေမတိမ်းစေရဘူး"

mgyoe.com

mgyoe.com

တစ်ညသည်၌ မထွန်းမယ်သည် မောင်တင်ဦး၏ နောက်ပိတ်ဖိနပ်ကို စွပ်၍ မြစ်ကမ်းသို့သွားပြီးလျှင် ပိန်းကောကလေးတစ်စင်းကို ဖြုတ်ယူခဲ့၍ မိမိတို့အိမ်အနီးရှိ ရေဆိပ်၌ ချည်ထားခဲ့၏။ မောင်တင်ဦးသည် ရေဆိပ်အနီးမှ စောင့်ကြို၍ ဗီရိုထဲမှ ထုတ်ယူလာခဲ့သော တိုလီမိုလီပစ္စည်းများကို လွယ်အိတ်တစ်လုံးထဲတွင်ထည့်လျက် မထွန်းမယ်သို့ ပေးအပ်ပြီးနောက် ဝင်းခြံထဲပြန်သွား၍ အိမ်ထဲသို့ တံခါးပေါက်မှ မဝင်ဘဲ ပြတင်းပေါက်မှ ဝင်လေသည်။ မောင်တင်ဦး၏အထင်မှာ မထွန်းမယ်သည် ပစ္စည်းများကို မြစ်လယ်သို့ ပစ်ချလိမ့်မည်ဟု ထင်ရာ၏။ မထွန်းမယ်ကမူ လှေထဲ၌ အတန်ကြာနေခဲ့ပြီးနောက် ပစ္စည်းလွယ်အိတ်ကို ဝင်းခြံထဲသို့ ပြန်ယူလာခဲ့၍ ဝင်းအလယ်၌ ချထားလေသည်။ သူ၏အကြံကား သူခိုးသည် ပစ္စည်းများကို ဗီရိုထဲမှ ထုတ်ယူလာခဲ့ပြီးနောက် ကတိုက်ကရိုက် ထွက်ပြေးရသည်နှင့် ကျနေရစ်သည်ဟု ပုလိပ်တို့ တွေးထင်စေရန် ဖြစ်လေသည်။ မထွန်းမယ်ကား မဖြစ်စလောက် အာမခံကြေး ၁၅၀၀ဝိ မျှကိုရလို၍ ဉာဏ်ဆင်သည်မဟုတ်ချေ။

လှေခိုးစဉ်က မောင်တင်ဦး၏ နောက်ပိတ်ဖိနပ်ကိုစွပ်ခြင်းမှာ လှေခိုးသူသည် ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်သည်ဟု ထင်စေလိုသော ကြောင့်ဖြစ်၏။ မထွန်းမယ်သည် အိမ်သို့ ပြန်ရောက်လာသောအခါ မောင်တင်ဦး၏ နောက်ပိတ်ဖိနပ်၌ ပေကျံနေသော ရွှံ့နွံများကို ပွတ်ဖျက်၍ ဆေးသုတ်ထားလေသည်။ ထိုနောက် လင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည် ဗီရိုတံခါးကို ဖွင့်ထားလျက် အိမ်ပေါ်သို့တက်၍ အိပ်ရာသို့ဝင်ကြလေသည်။ မကြာမီ မထွန်းမယ်သည် ဌာနသို့ တယ်လီဖုန်းဆက်၍ "ဌာနပိုင်ရှိသလားရှင်၊ ကျွန်မတို့အိမ်အောက်မှာ သူခိုးဝင်နေတယ် ထင်ပါတယ်။ ကျွန်မတို့ ဆင်းမကြည့်ဝံ့ပါဘူး။ ကြောက်ပါတယ်။ ခဏကလေးစောင့်ပါဦးရှင်၊ ကျွန်မယောကျ်ား စကားပြောပါလိမ့်မယ်"

mgyoe.com

mgyoe.com

ဟု ပြောပြီးနောက် မောင်တင်ဦးသို့ တယ်လီဖုန်းကို လှမ်းပေးလိုက်ရာ မောင်တင်ဦးကလည်း သွန်သင်ထားသည့်အတိုင်း "ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ သူခိုးဝင်နေတယ်ထင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်မှာ ခြောက်လုံးပြူး ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော် အိမ်အောက်ဆင်းပြီး ကြည့်လိုက်ပါဦးမယ်။ ခင်ဗျားတို့လည်း တစ်ဆိတ်လောက် မြန်မြန်ကလေး လာကြစမ်းပါ ခင်ဗျာ" ဟု ပြောလေသည်။

ထိုနောက် မောင်တင်ဦးသည် မထွန်းမယ်သင်ပေးသည့်အတိုင်း ယမ်းတောင့်ထိုးပြီးဖြစ်သော ခြောက်လုံးပြူးကိုယူ၍ အိမ်အောက်သို့ ဆင်းသွားလေ၏။ ဆင်းခါနီးတွင် မထွန်းမယ်က "အစ်မကြီးဆင်းလာပြီး အချက်မပေးမချင်း စောင့်နေနော်" ဟု မှာထားလိုက်၏။ မောင်တင်ဦး ဆင်းသွားလျှင် ဆင်းသွားချင်း မထွန်းမယ်သည် ခုတင်အောက်မှ ရွက်ဖျင်ဖုံးသော သေတ္တာဟောင်းကြီးတစ်လုံးကို ဆွဲထုတ်၍ ၂ လုံးပြူး သေနတ်တစ်လက်ကိုထုတ်ကာ ပြောင်းတပ်ဆင်ပြီးလျှင် ယမ်းတောင့် ထိုးထည့်လေ၏။ မထွန်းမယ်သည် မောင်တင်ဦးနှင့် လက်ထပ်စဉ်က ၄င်းသေတ္တာကြီးတစ်လုံး ပါလာခဲ့ရာ မောင်တင်ဦးကမူ သေတ္တာထဲ၌ မည်သည့်ပစ္စည်းများပါခဲ့သည်ကို မေးမြန်းစုံစမ်းခြင်း မပြုဖူးချေ။ ထိုနောက် မထွန်းမယ်သည် သေနတ်ကိုကိုင်လျက် အိမ်အောက်သို့ ဆင်းလာခဲ့၏။

မောင်တင်ဦးမှာမူ အိမ်အောက်ထပ်မှ ခြောက်လုံးပြူးကို လက်တစ်ဖက်တွင်ကိုင်၍ အခြားလက်တစ်ဖက်၌ ဖယောင်းတိုင်ကိုင်လျက် စောင့်နေ၏။

မထွန်းမယ် ရောက်လာ၍ "ကိုင်း ပစ်တော့" ဟု ပြောသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မောင်တင်ဦးသည် မထွန်းမယ် သင်ကြားမှာထားသည့် အတိုင်း ဗီရိုအနီး၌ရှိသော နံရံကို သေနတ်ဖြင့် တစ်ချက်ပစ်လိုက်၏။

mgyoe.com

mgyoe.com

အခိပ္ပာယ်မှာ မောင်တင်ဦးက ဗီရိုအနီး၌ရှိသော သူခိုးကို သေနတ်နှင့် ပစ်ရာတွင် သူခိုးကို မထိမှန်ဘဲ နံရံ၌ ထိမှန်သည်ဟု အထင်ပေးလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

မောင်တင်ဦး၏ သေနတ်မှာ ကျည်ဆန်ထွက်သွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မထွန်းမယ်သည် မောင်တင်ဦးနောက်တွင် ရပ်နေရာမှ မောင်တင်ဦးရှေ့သို့ ရုတ်တရက်တက်လာ၍ နဖူးသို့ ကျည်ဆန် ၂ တောင့်လုံး ပစ်ထည့်လိုက်လေ၏။ ၎င်းနောက် မထွန်းမယ်သည် သေနတ်မှ ယမ်းတောင့်အခွံများကို နုတ်ယူ၍ သေနတ်ကို ဗီရိုအနီး၌ ချထားခဲ့ပြီးလျှင် အိမ်ပေါ်သို့ တက်လာလေ၏။ အိမ်ခန်းသို့ မဝင်မီ မထွန်းမယ်သည် 'ယခင်က စမ်းသပ်စီစဉ်ပြီးဖြစ်သည့်အလျောက်' အခန်းတံခါးတွင်းမှ တံခါးကို ဆွဲဆောင့်လိုက်ရာ မင်းတုပ်ကျသွားသဖြင့် အခန်းထဲတွင် ပိတ်လျောင်ပြီး ဖြစ်နေတော့သည်။ (မင်းတုပ်မှာ အချို့သော မြန်မာအိမ်များ၌ ပြုလုပ်လေ့ရှိသည်အတိုင်း ကြမ်း၌ဖောက်ထားသော အပေါက်ထဲသို့ ထိုးဝင်ခြင်းအားဖြင့် တံခါးပိတ်ရသော မင်းတုပ်မျိုး ဖြစ်လေသည်) အခန်းတွင်း၌ တံခါးပိတ်ဖြစ်နေသောအခါ မထွန်းမယ်သည် ယမ်းတောင့်ခွံ ၂ ခုကို တစ်နေရာ၌ ခေတ္တဝှက်ထားလိုက်လေသည်။

ထိုနောက် မထွန်းမယ်သည် ဌာနသို့ တယ်လီဖုန်းဆက်ပြန်၍ အရေးကြီးသဖြင့် တုန်ယင်သောအသံမျိုးဖြင့် 'မြန်မြန်လုပ်ကြပါရှင့်၊ ဘယ့်နှယ်လဲ ခုတောင် မရောက်လာကြသေးပါလား၊ အိမ်အောက်မှာ သေနတ်သံကြားပါတယ်။ မောင်တင်ဦးကို ပစ်ကုန်ကြပြီလား မဆိုနိုင်ပါဘူး။ ကျွန်မမှာလည်း မောင်တင်ဦးက စိုးရိမ်အားကြီးနဲ့ တံခါးပိတ်ထားခဲ့လို့ အပေါ်ထပ်မှာ ဒီအတိုင်း ငုတ်တုတ်နေရပါတယ်။ လုပ်ကြပါရှင် မြန်မြန်ဆန်ဆန်'' ဆိုကာ နှိုးဆော်လေရာ ဂါတ်စာရေးက ဌာနအုပ်နှင့် ပုလိပ်များ ထွက်သွားကြပြီဖြစ်ကြောင်း ပြန်ပြောလေသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com

ပုလိပ်များ ရောက်လာကြသောအခါ မထွန်းမယ်ကို အပေါ်ထပ်ရှိ အခန်းထဲမှ တံခါးဖွင့်၍ ထုတ်ယူကြရလေသည်။ ဌာနအုပ်သည် မောင်တင်ဦးအတွက် အသက်ပေါင်သုံးသောင်းထားသည့်အဖြစ်ကို ညည့်၌ မသိသေးသည်ဖြစ်၍ တစ်စုံတစ်ရာ သင်္ကာမကင်းဖွယ်မရှိ၊ ရှင်းလင်းသောအမှုဟူ၍ ယူဆလေသည်။ ဤအကြောင်းကိုသိသော အချိန်၌မူ မထွန်းမယ်သည် ကျည်ဆန်ခွံများကို စွန့်ပစ်ပြီးဖြစ်၍ မည်မျှရှာဖွေစုံစမ်းသည်ဖြစ်စေ မထွန်းမယ်အပေါ်သို့ အမှုပတ်စေနိုင်သည့် သက်သေခံပစ္စည်း တစ်စုံတစ်ရာ တွေ့နိုင်တော့မည် မဟုတ်ချေ။

မောင်တင်ဦး သေဆုံးခြင်းအတွက် မထွန်းမယ်၌ အကျိုးခံစားခွင့်ရှိသည့်အပြင် 'မိန်းမလည်' တစ်ယောက်ဟူ၍လည်း ယူဆသည့်အတွက်ကြောင့် ပုလိပ်အရာရှိများသည် မထွန်းမယ်အပေါ်တွင် သင်္ကာလုံးဝကင်းရှင်းသည်မဟုတ်၊ စိတ်ထဲ၌ စနောင့်စနင်း ရှိနေကြ၏။ သို့ရာတွင် မည်သည့်အချက်တွင်မှ သဲလွန်စ မဆွဲမိဘဲ ရှိနေရကား မထွန်းမယ်မှာ အကြံအစည် အောင်မြင်သွားလေတော့သည်။

သို့ရာတွင် 'စလုံးစခု' ဖြစ်နေသော အချက်ကလေးတစ်ခုတလေကား ရှိ၏။ ပမာဆိုသော် ဗီရိုကို ခွဲယူသည်မဟုတ်၊ သော့နှင့်ဖွင့်ယူသည်ကို တွေ့ရပေရာ သော့မှာ အတူမရှိသော သော့မျိုးဖြစ်၍ သူခိုးသည် သော့ကို ဘယ်ကရလေသနည်း။

ဤအချက်ကို မထွန်းမယ်က ရှင်းလင်းသည်မှာ မောင်တင်ဦးသည် မကြာသေးမီက မြစ်ဆိပ်သို့ ရေချိုးသွားရာတွင် သော့ကိုရေဆိပ်၌ မေ့ထားခဲ့ပါသည်။ ၂ ရက်၊ ၃ ရက်ကြာသောအခါမှ တစ်ယောက်ယောက်က သော့တွဲကို အိမ်ရှေ့သို့လာ၍ ပစ်ထားသဖြင့် ပြန်ရပါသည်။ ထိုသူသည် သော့တွဲမှ သော့များကို ဖယောင်းပုံနှိပ်ယူထားမည်ဆိုကဖြစ်နိုင်စရာ ရှိပေရကား မထွန်းမယ်၏ ရှင်းလင်းချက်ကို ကျေနပ်ရ

mgyoe.com

mgyoe.com

လေသည်။

ဤအမှု၌ မောင်တင်ဦး အလောင်းအနီးတွင် တွေ့ရသော နှစ်လုံးပြူးသေနတ်သည် အရေးကြီးသောသဲလွန်စဖြစ်၍ ၎င်းသေနတ်ကို ခြေရာကောက်နိုင်လျှင် ထိုအမှုပေါ်ပေါက်ရမည်ဟု ပုလိပ်များသည် နားလည်၏။ ထို့ကြောင့် သေနတ်အကြောင်းကို စုံစမ်းကြရာ ပထမတွင် အလွယ်တကူ ခြေရာကောက်နိုင်မည့်ပုံ ပေါ်လေသေး၏။

သေနတ်၏အသက်မှာ နှစ်ပေါင်း ၃၀ ခန့်ရှိရမည်ဟု ခန့်မှန်းနိုင်သည့်ပြင် အမျိုးကောင်း အဖိုးတန်သေနတ်တစ်လက်လည်းဖြစ်၏။ သေနတ်တွင် နံပါတ်များပါရှိ၍ လုပ်သောကုမ္ပဏီ၏ အမည်များလည်း အထင်အရှားတွေ့ရ၏။ ထို့ပြင် သေနတ်ဒင်၌ ကြက်တူရွေးနှုတ်သီးပမာန ကဲ့သို့ ကောက်တောက်တောက် ကွေးတေးတွေးရှိသော အမှတ်အသား တစ်ခုလည်း ထင်ရှားပေါ်လွင်နေ၏။ ဒင်၏အစွန်း၌လည်း အင်္ဂလိပ် အက္ခရာဖြင့် (O.H)ဟူသော စာလုံးများ ထွင်းထားသည်ကို တွေ့မြင်နိုင် ပေသည်။

ပုလိပ်များသည် ရန်ကုန်သို့ဆင်းလာ၍ သေနတ်ရောင်းသော ကုမ္ပဏီတိုက်များကို စုံစမ်းရာတွင် ကုမ်းကုမ္ပဏီမှရောင်းသော သေနတ် ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရ၏။ သေနတ်စာရင်းတွင် တောအုပ်တစ်ယောက်ကို ရောင်းရသည်ဟု ဖော်ပြထား၏။ ၎င်းတောအုပ်မှာ ကွယ်လွန်ပြီ ဖြစ် သော်လည်း သေနတ်မှာ ပျဉ်းမနားမြို့ သစ်ကုန်သည်ကြီးတစ်ဦး၏ လက်သို့ ရောက်သွားသည်ဟု ခြေရာခံနိုင်သေး၏။ သစ်ကုန်သည်မှာ လည်း ကွယ်လွန်ပြီဖြစ်ရာ ၎င်း၏ လက်၌ရှိစဉ် အိမ်ကို ဓားပြတိုက်၍ သေနတ်ကို လုယူသွားသည်ဟု သားသမီးများက ထွက်ဆိုကြလေ သည်။ ထိုနောက်တွင်မူကား သေနတ်သည် မှတ်ပုံတင်စာရင်းမှ ကွယ် ပျောက်၍ မည်သူမည်ဝါ၏လက်ဝယ်သို့ ရောက်သွားသည်ဟု ခြေရာ

mgyoe.com

mgyoe.com

ကောက်ရန် မတတ်နိုင်ဘဲ ရှိလေတော့သည်။ မောင်တင်ဦး၏ အိမ်ကို ဖောက်ထွင်းဝင်ရောက်သော သူခိုးသည် သေနတ်ပုန်းဖြစ်သည်ဟုသိ၍ ပစ်ထားခဲ့သော်လည်း ယမ်းတောင့်ခွံများမှ ခြေရာခံနိုင်လိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်ရသည့်အတွက်ကြောင့် ၎င်းတို့ကို သေနတ်မှ တမင်ထုတ်ယူသွားခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ၍ ပုလိပ်တို့ တွေးတောကြလေသည်။

မထွန်းမယ်သည် မောင်တင်ဦး၏ အသက်ပေါင်ငွေသုံးသောင်းကို ထုတ်ယူ၍ အိမ်ကြီးကိုလည်း ရောင်းချသည့်ပြင် သစ်လုပ်ငန်းတစ်ခုလုံးကိုလည်း ကုန်သည်ကြီးတစ်ဦးသို့ အဖိုးဖြတ်၍ ရောင်းလိုက်သည်နှင့် စုစုပေါင်း ငွေ ၆ သောင်းခန့်ပိုက်၍ ရန်ကုန်သို့ ဆင်းသွားတော့သည်။ ပညာစုံသော မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်၍ လက်ရေးတိုအတတ်သင်ကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင် တစ်နေ့ ၂ နာရီ သင်ပြသော ဆရာမအလုပ်တစ်ဖက်နှင့် အသက်ပေါင် ကိုယ်စားလှယ်အလုပ်ကိုလည်း တစ်ဖက်၌ လုပ်ပြီးလျှင် ဘရုကင်းလမ်း တိုက်ခန်းတစ်ခန်းတွင် သိုက်မြိုက်စွာ နေထိုင်လေသည်။ အိမ်တွင် ထမင်းချက်မိန်းမကြီးတစ်ယောက်ထား၍ အပျော်အပါးကြိုက်သော မိန်းမဖြစ်သည့်အတိုင်း ဘိုင်စကုပ်နှင့် ဟိုတယ်ကြီးများတွင် မိုလ်ကပြားများနှင့် ကျက်စားသည်ဟု ပြောကြ၏။ ထိုအတောအတွင်း အသက်အာမခံကုမ္ပဏီ မန်နေဂျာ မျက်နှာဖြူတစ်ယောက်နှင့် ရင်းနှီး၍ မထွန်းမယ်၏တိုက်ခန်းသို့ ဝင်ထွက်သည့်ပြင် ဘိုင်စကုပ်ရုံများသို့ အတူတွဲ၍ သွားလေ့ရှိလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ မထွန်းမယ်နှင့် မန်နေဂျာသည် ဂလုပ်စီနီမားဒရက်စ်ဆာကယ် အတန်းမှကြည့်၍ စထရင်းဟိုတယ်၌ ဒင်နာစားကြပြီးနောက် မျက်နှာဖြူက မထွန်းမယ်အား ဘရုကင်းလမ်းသို့ လိုက်ပို့၏။ တက္ကစီရပ်၍ တိုက်ပေါ်သို့ အတူတကွ တက်ကြမည်ပြုဆဲတွင် ပုလိပ်အရာရှိ ၂ ယောက်သည် မထွန်းမယ်ကို ဖမ်းကြလေသည်။ မျက်နှာဖြူက "မောင်

mgyoe.com

mgyoe.com

မင်းတို့ အရမ်းမလုပ်နှင့်၊ ဒုက္ခရောက်သွားကြမည်။ ဘာပြစ်မှုရှိလို့ ဖမ်းနိုင်သနည်း'' ဟု ခပ်တင်းတင်းမေးသောအခါ ပုလိပ်အရာရှိက လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်ကျော်ခန့်တွင် ကသာမြို့၌ လင်ယောကျ်ား မောင်တင်ဦးကိုသတ်မှုနှင့်ဖမ်းမည်ဟု ပြန်ပြောလေသည်။

မထွန်းမယ်၏ လူသတ်မှုကို ပုလိပ်များ ခြေရာကောက်နိုင်သည်မှာ ၄င်းတို့အစွမ်းလည်းမဟုတ်၊ မထွန်းမယ်ညံ့သောကြောင့်လည်း မဟုတ်၊ ကံသက်သက်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ အောက်ပါအဖြစ်အပျက်ကို ဖတ်ရှုရသည့်အခါ စာဖတ်သူတို့ သဘောပေါက်ပေလိမ့်မည်။

မောင်တင်ဦးသေဆုံး၍ မထွန်းမယ်သည် ကသာမြို့မှ ကွယ်ပျောက်သွားသည့်နောက်တွင် ၄င်းမြို့၌ ရောဝတီကုမ္ပဏီကိုယ်စားလှယ် မစ္စတာမင်နယ်လ်၏ နေအိမ်ကို သူခိုးများဖောက်ထွင်း၍ ပစ္စည်းများ ပါသွား၏။ ပျောက်ဆုံးသော ပစ္စည်းများအနက်တွင် သေနတ်တစ်လက်လည်း ပါရှိလေသည်။ ထိုည၌ပင် ပုလိပ်များ ပတ္တရောင်လှည့်ရာ၌ လူတစ်စုနှင့်တွေ့၍ မသင်္ကာသဖြင့် ရပ်ကြရန် အမိန့်ပေးသည့်တွင် ထိုလူစုသည် ပါလာသောပစ္စည်းများကိုချ၍ လက်လွတ်ထွက်ပြေးကြ၏။ ပုလိပ်များသည် လူများနောက်သို့လိုက်သော်လည်း မမီလိုက်သည်နှင့် ပစ္စည်းများကို ယူလာခဲ့ပြီးလျှင် ဌာနအုပ်သို့ ပေးအပ်ကြ၏။ သဘော်ကိုယ်စားလှယ်က ရာဇဝတ်ဝန်သို့ တိုင်တန်းသည့်အခါ ရာဇဝတ်ဝန်သည် ကိုယ်စားလှယ်အား လမ်းပေါ်၌တွေ့သော ပစ္စည်းများကိုပြရန် ဌာနသို့ ဆင့်ခေါ်လေသည်။

ရာဇဝတ်ဝန်သည် သေနတ်ထားသော ဗီရိုကိုဖွင့်၍ ကိုယ်စားလှယ် မယ်နယ်လ်သည် မိမိ၏သေနတ်ကို ထောက်ပြနိုင်သည့်ပြင် ဗီရိုထဲ၌ သိမ်းထားသည့် အခြားသေနတ်တစ်လက်ကိုပြ၍ အံ့သြစွာနှင့် ''အိုင် ဆေး ဒီသေနတ် ကျုပ်သိတယ်။ ဘယ့်နှယ် ဒီရောက်နေသလဲ''

mgyoe.com

mgyoe.com

ဟု မေး၏။

ထိုအခါ ရာဇဝတ်ဝန်ကလည်း အံ့သြစွာဖြင့် "ခင်ဗျား ဘယ့်နှယ် သိသလဲ" ဟု ပြန်မေးရာ ကိုယ်စားလှယ်က 'ကျွန်ုပ် မသိဘဲနေမလား၊ ဟိုကဒင်မှာ ကြည်တူရွေးနှုတ်သီးလို ကောက်ကောက်ကြီးဟာ တခြား ကြောင့် မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်ုပ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာပဲ။ ကျွန်ုပ်နဲ့ ကျွန်ုပ် သူငယ်ချင်း အိုဟာရာ တောလည်ကြတော့ သူ့သေနတ် လှည်းပေါ်က ကျပြီး ကျွန်ုပ်မြင်းက တက်နင်းမိလို့ ခွာရာကြီး ထင်သွားတာပါပဲ။ ဒီသေနတ်ဟာ အိုဟာရာသေနတ်ပါ၊ ကျွန်ုပ်မှတ်မိပါတယ်။"

"အိုဟာရာ ဘယ်ရောက်နေသလဲ"

"အိုဟာရာက သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေရှာတယ်"

"ဘာကြောင့်တဲ့လဲ၊ စိတ်ညစ်လို့တဲ့လား၊ ဘယ်လိုကြောင့် စိတ် ညစ်တာလဲ"

"သေပုံတော့ ခပ်ဆန်းဆန်းပဲ။ စိတ်ညစ်တယ်ဆိုရလောက်အောင် စီးပွားရေးလည်း နေရာကျသားပဲ။ သူ့မိန်းမ မျောက်မွေးလို့လားတော့ မဆိုနိုင်ဘူး။ သေနတ်ခလုတ်ကို ကြိုးချည်ပြီး မောင်းဖြုတ်တယ်ဆိုတာ ပဲ။ သူ့မိန်းမက အသက်ပေါင်ငွေ ၂ သောင်း ထုတ်ယူသွားလေရဲ့။ ပုလိပ်က မိန်းမကိုတောင် သိပ်ပြီးမသင်္ကာဘူး။ နို့ပေမဲ့ သူ့လင်သေတဲ့ အချိန်မှာ မိန်းမကို အခန်းထဲမှာပိတ်ပြီး အပြင်က သော့ခတ်ထားလေ တော့ အမှုက ရှင်းနေပေတာကိုး"

"အမှုဖြစ်တာ ဘယ်မှာလဲ"

"ဟာသ်ာတမြို့မှာပဲ"

"သူ့မိန်းမက ဘယ်လိုဟာလဲ"

"ဗမာမိန်းမပဲ၊ ရုပ်တော်တော်လှတယ်။ အိုဟာရာနဲ့ လက်ထပ် တော့ အပျိုမဟုတ်ဘူး၊ မုဆိုးမဆို ထင်ပါရဲ့"

mgyoe.com

mgyoe.com

"ပုံပန်း ပြောပြစမ်းပါဦး"

"အသားလတ်လတ်၊ အရပ်ခပ်ပုပု၊ အင်္ဂလိပ်လို ကောင်းကောင်း ကြီးပြောတတ်တယ်။ ကပြားတောင် ထင်ရတယ်၊ ထူးခြားတဲ့အချက် တစ်ခုကတော့ သူ့မျက်လုံး ထောင့်တစ်ထောင့်မှာ အနက်ကလေးတွေ ပါတယ်"

မထွန်းမယ်သည် အမှုစစ်ဆေးသောအခါ၌ မိမိ၏ ကံဆိုးသည့် အတွက်ကြောင့် အမှုပေါ်ပေါက်ရသည်။ ကံဆိုသည်မှာ ပြေး၍မလွတ် နိုင်ဟု သဘောပေါက်သည်နှင့် ဖြောင့်ချက်ပေးတော့ရာ အိုဟာရာ သေပြီးနောက် ဓားပြတစ်ယောက်နှင့် အကြောင်းပါသေးကြောင်း၊ အိုဟာ ရာ၏ သေနတ်မှာလည်း အစိုးရသေနတ်စာရင်းမှပျောက်၍ သေနတ်ပုန်း အဖြစ်နှင့်ငှင်း၊ ဓားပြလက်ဝယ်သို့ ရောက်သွားကြောင်း၊ ငှင်းဓားပြ ကြိုးတင်ရသောအခါ၌ မိမိက သေနတ်ကို ဆက်လက်ဝှက်ထား ခဲ့ကြောင်းများနှင့် ဖော်ထုတ်အစစ်ခံလေသတည်း။

❐

mgyoe.com

mgyoe.com

ကိုယ်တစ်ကိုယ် ခေါင်းနှစ်လုံး

ကသာမြို့၏ မြောက်ဘက်စွန်းမြစ်နဖူးတွင် တင်ထားဘိသကဲ့သို့ အဝေးမှပင် မြင်နိုင်လောက်အောင် ပေါ်လွင်ထင်ရှားစွာ ဆောက်လုပ်ထားသည့် 'ရီဗားဗျူး' အမည်ရှိ ဗိုလ်အိမ်ကြီးတစ်ဆောင်ရှိ၏။ ထိုအိမ်ကြီးမှာ ယခုခေတ်အခါ၌ ကွယ်ပျောက်လုမတတ်ရှိသော အုတ်တံတိုင်းမျိုးဖြင့် ဝိုင်းရံလျက်ရှိရာ ၎င်းအုတ်တံတိုင်း၏ အပေါ်ယံတွင် ဖန်ချွန်ဖန်ကွဲများဖြင့် စိုက်ထောက်လျက်ရှိ၏။ စင်စစ်မှာ အုတ်တံတိုင်းသည် အတွင်းရှိအိမ်ကြီးထက် နှစ်ပေါင်းများစွာ အသက်ကြီးရင့်၍ အချို့နေရာများ၌ မကြာမီအတွင်းက ပြင်ဆင်ထားသည့် အထိမ်းအမှတ်များ တွေ့မြင်ရသည်ဖြစ်ရာ ၎င်းနှင့်အတူ မူလကဆောက်ထားသော အိမ်ကြီးကို ဖြိုဖျက်၍ ခေတ်ဆန်သော တစ်ထပ်တိုက်အိမ်တစ်လုံး ပြင်ဆင်ဆောက်လုပ်ထားခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ၎င်းအုတ်တံတိုင်း၏အသက်သည် အိမ်နှစ်လုံး၏အသက်နှင့် ညီမျှခဲ့လေသည်။

တစ်နေ့သော ညနေမိုးထွန်းချိန်တိုင် ရောက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မြို့ပေါ်ရှိ အရာရှိများသည် မော်တော်ကားကိုယ်စီ၊ မယားကိုယ်စီနှင့် ထိုအိမ်ကြီးသို့ ဆိုက်ရောက်လာကြ၏။ ဝင်းတံခါး၌ ဘူးလ်တယ်ရီယာ

mgyoe.com

mgyoe.com

ခေါ် ဘွတ်ခွေးကြီးတစ်ကောင်ကို သံကြိုးတစ်ချောင်းဖြင့်ကိုင်ကာ စောင့်လျက်ရှိသော ဒရဝမ်ကုလားသည် ရောက်လာသော ဧည့်သည်များကို အိမ်ဝသို့ရောက်အောင် လိုက်ပို့၍ ဧည့်သည်များကလည်း မိမိတို့၏ ကားဒရိုင်ဘာများအား ည ၁၀ နာရီအချိန်မှာ လာရောက်ကြိုဆိုရန် မှာထားပြန်လွှတ်လိုက်သဖြင့် အသီးသီး စီးနင်းလာကြသောကားများလည်း ပြန်သွားကြလေ၏။

၎င်းအိမ်ကြီးမှာ ကသာမြို့ အစိုးရဆရာဝန်ကြီးဖြစ်သော ဒေါက်တာဘနာဂျီ၏အိမ်ဖြစ်ရာ ဆရာဝန်ကြီးသည် ရန်ကုန်မြို့မှ ဆိုက်ရောက်လာသည့် မိမိ၏မိတ်ဆွေ မစ္စတာ ချက်တာဂျီအား ချီးမြှင့်သောအားဖြင့် ကသာမြို့ပေါ်ရှိ အစိုးရအရာရှိများအား မိမိ၏နေအိမ်သို့ ပင့်ဖိတ်၍ ညစာထမင်း တည်ခင်းကျွေးမွေးပြီးလျှင် အသိအကျွမ်းဖွဲ့ပေးရန် စီမံထားသောညနေဖြစ်လေသည်။

ဧည့်သည်များသည် နေအိမ်သို့ ရောက်လာကြ၍ ဧည့်ခန်းတွင် ဝိုင်းဖွဲ့ကာ အတူထိုင်လျက် စကားပြောနေစဉ် ကျွန်ုပ်တို့သည် အိမ်ရှင် ဒေါက်တာနှင့် ဧည့်သည်များ၏အကြောင်းကို အနည်းငယ်မျှစီ ဖော်ထုတ်ရေးသားရန် လိုပေ၏။ တစ်ထောင့်၌ တရုတ်ကပြား လယ်ဝန်မစ္စတာ ဘာဘာသည် ၎င်း၏ဇနီးနှင့်အတူ ထိုင်လျက်ရှိရာ နှစ်ယောက်စလုံးမှာ ကပြားများ ဖြစ်ကြသော်လည်း အထက်တန်းစားလူများဖြစ်ကြသည့် အလျောက် လူရည်သန့်လျက် စကားချောင်ခြင်းရှိ၏။ ၎င်းတို့အနီး၌ကား ရာဇဝတ်ဝန် ဦးအုန်းဖေ လင်မယားနှစ်ယောက် ထိုင်လျက်ရှိရာ ၎င်းဦးအုန်းဖေမှာ အင်စပိတ်တော်ဘဝ၌ ရန်ကုန်မြို့တွင် စုံထောက်ကြီး ဦးစံရှားနှင့် များစွာသော အမှုများတွင် တွဲဖက်စုံထောက်ခဲ့ရသူ ဖြစ်လေသည်။ ဦးအုန်းဖေသည် ဦးစံရှား၏ ဆင်ခြင်စဉ်းစားပုံများကို နည်းနာကျကျ မရခဲ့စေကာမူ ဟုတ်သင့်သော တရားခံတစ်ယောက်ကို စည်း

mgyoe.com

mgyoe.com

လွှတ်၊ ဒုံးလွှတ် တွေးတောရာ၌ အတော်ပင် ဖြောင့်တန်းအောင် တွေးတောနိုင်သော အစွမ်းရှိ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ဦးအုန်းဖေမှာ အသက် ၄၀ ကျော်ခန့်အရွယ်တွင် ဒိစတြိတ်တစ်ခုလုံး၏ အကြီးအမှူး ပုလိပ်အရာရှိဖြစ်သော ရာဇဝတ်ဝန်ရာထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခန့်ထားခြင်း ခံခဲ့ရခြင်းဖြစ်ပေသည်။

အခြားသောထောင့်၌ကား အစိုးရ ဟိုက်စကူးကျောင်းအုပ်ကြီးကိုဘညွန့်နှင့် ၄င်း၏ဇနီး ဒေါ်ကြည်ရင်တို့ ထိုင်လျက်ရှိရာ ၄င်းတို့အနီး၌ ဧရာဝတီကုမ္ပဏီ၏ ကသာမြို့ ကိုယ်စားလှယ် မောင်သိန်းစံ ထိုင်လျက်ရှိ၏။ မောင်သိန်းစံမှာ ခေတ်ကာလ အင်္ဂလိပ်ပညာ၌ အဆင့်အတန်းမြင့်စွာ မအောင်မြင်ခဲ့သော်လည်း ဖျတ်လတ်သွက်လက်ခြင်း၊ ပါးနပ်လိမ္မာခြင်း၊ ရိုးသားဖြောင့်မတ်ခြင်း စသော ဂုဏ်ထူးများအတွက်ကြောင့် အသက် ၃၀ မျှ မပြည့်သေးမီ ကိုယ်စားလှယ်အလုပ်ကို လက်ခံရရှိခဲ့သည်။ ထိုအချိန်အခါ၌ မောင်သိန်းစံမှာ ငွေဝင် အတော်အတန်ကောင်းသော လခစားတစ်ယောက်ဖြစ်သည့်ပြင် အိမ်ထောင်ရက်သား မပြုသေးသော လူပျိုတစ်ယောက်ဖြစ်သောကြောင့် ကသာမြို့ပေါ်၌ မျက်နှာအလွန်တရာပွင့်လန်းသူတစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။ မောင်သိန်းစံ၏ အနီး၌မူ ရန်ကုန်မြို့မှ ဆိုက်ရောက်လာသော အသက်အာမခံကိုယ်စားလှယ် မစ္စတာချက်တာဂျီ ထိုင်လျက်ရှိရာ ထိုသူမှာ အသက်အာမခံလုပ်ငန်းတွင် ငွေဝင်အများဆုံးလူတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် နာမည်ကြီးလျက်ရှိ၏။ ချက်တာဂျီသည် အသက် ၄၀ အရွယ်ခန့်ရှိ စကားပြောကောင်းလှသူတစ်ယောက်ဖြစ်ရာ ဧည့်ပရိသတ်များသည် ထိုသူ၏စကားကြောင့် တဟားဟားရယ်မောလျက်ရှိကြ၏။

ဒေါက်တာဘနာဂျီသည် မြို့ပေါ်ရှိ အစိုးရအရာရှိများကို မိမိနေအိမ်သို့ ညစာထမင်း ပင့်ဖိတ်ကျွေးမွေးခြင်းမှာ အသက်အာမခံ မထား

mgyoe.com

mgyoe.com

ရသေးသော အရာရှိများအား အသက်ပေါင်တရားဟောကြားဖို့ ဖြစ်သည် ဟု တွေးထင်ကြသဖြင့် အပေါင်မထားလိုသောသူတို့သည် မည်ကဲ့သို့ ငြင်းပယ်ရမည်ကို ဆင်ခြေများ အသင့်ပြင်ဆင်လျက်ရှိ၏။ ချက်တာဂျီ မှာ အသက်ပေါင်အလုပ်၌ တရားဟောကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်သည့် အလျောက် ကော်မရှင်အမြောက်အမြား ရခဲ့ဖူးရာ ၄င်း၏အသက်ကို လည်း ငွေ ၅ သောင်းနှင့် အပေါင်ပြုလုပ်၍ သူငယ်ချင်း ဒေါက်တာ ဘနာဂျီအား အမွေခံအဖြစ်နှင့် အမည်တင်သွင်းထားသည်ဟူ၍လည်း သတင်းဖြစ်ပွားလျက်ရှိ၏။

အခန်း၏အလယ်၌မူကား အရေးပိုင် ဦးထွန်းသိန်းတို့ သားအဖ သုံးယောက် ထိုင်လျက်ရှိကြ၏။ ဦးထွန်းသိန်းမှာ ခံ့ညား၍ မျက်နှာထား အလွန်တင်းသူတစ်ယောက်ဖြစ်ရာ ၄င်း၏ဇနီး ဒေါ်ခင်ကြီးမူကား ချိုပြုံး ရွှင်ပျသော မျက်နှာထားဖြင့် လင်သားဖြစ်သူ၏ တင်းမာခြင်းကို မဲတင်း ပေးသကဲ့သို့ ပြုတတ်ချေ၏။ သမီးဖြစ်သူ ခင်ခင်ဆွေမှာမူ ဖခင်၏ တင်းမာသော မျက်နှာထားနှင့် မိခင်၏ မာနကြီးသော စိတ်ထားတို့ကို အမွေခံလျက် ရှိပေသောကြောင့် အမြင်ထင်သလောက် မောက်မာသော သဘောမျိုး မရှိသည်ဖြစ်၍ မြင်သူတိုင်းက မချစ်ခင်ဘဲ မနေနိုင်အောင် ရှိခဲ့၏။ အရုပ်အရည်မှာ မိန်းမချောတစ်ယောက်ဟု မခေါ်လောက်စေကာ မူ ကြည့်၍ကောင်းလှသော မျက်နှာမျိုး ရှိလေရကား မောင်သိန်းစံသည် ချက်တာဂျီ၏စကားကို နားစိုက်လျက်ရှိသော်လည်း မျက်စိမူကား ခင်ခင် ဆွေ၏မျက်စိနှင့် မကြာခဏ တွေ့ဆုံမိကြ၏။ စင်စစ်မှာ မောင်သိန်းစံ သည် ခင်ခင်ဆွေတို့ ကသာသို့ ရောက်လာသောနေ့မှစ၍ ခင်ခင်ဆွေနှင့် မျက်နှာချင်းဆုံမိဖို့ အခွင့်အလမ်းများကို အမြဲကြိုးပမ်းရှာမှီးလျက်ရှိရာ အရေးပိုင် ဦးထွန်းသိန်းမှာမူ မိမိ၏သမီးအတွက် ဤမျှထက်ကြီးမြင့်သော ရည်ရွယ်ချက်များ ရှိထားပြီးဖြစ်သောကြောင့် မောင်သိန်းစံ၏ ပိုးပန်းခြင်း

mgyoe.com

mgyoe.com

များကို အနည်းငယ်မျှ အားမပေးခဲ့ချေ။ ထိုနေ့ညနေ၌လည်း ဦးထွန်းသိန်းသည် မောင်သိန်းစံ၏ အမူအရာနှင့် မျက်နှာထားကို မကျေနပ်လှသော အနေဖြင့် မျက်စောင်းတထိုးထိုး ကြည့်လျက်ရှိ၏။

အိမ်ရှင်ဒေါက်တာ ဘနာဂျီမှာ အံရေးပိုင် ဦးထွန်းသိန်းနှင့် ချက်ဘာဂျီတို့၏အကြားတွင် ထိုင်လျက်ရှိရာ ထိုသူမှာ ကုလားလူမျိုးများအနက်တွင် လူထူးတစ်ယောက်ဖြစ်ပေသည်။ အကြောင်းကိုဆိုသော် ၎င်းဒေါက်တာသည် ကုလားလူမျိုးတို့ ထုံးစံအတိုင်း ကြေးငွေစုဆောင်းမှုတွင် ဝါသနာမပါဘဲ အကောင်းဆုံးသော အိမ်ထောင်ပစ္စည်းများကိုသာ ဝယ်ယူသုံးစွဲခြင်း၊ မြင်းလောင်းခြင်း၊ ဖဲကစားခြင်း၊ ကားကောင်းစီးခြင်း၊ အဝတ်ကောင်းဝတ်ခြင်း၊ အစားကောင်းစားခြင်း စသည့် ငွေကုန်များသော ဝါသနာမျိုးတို့၌ မွေ့လျော်သူတစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။ ထိုအချိန်အခါ၌ ဒေါက်တာဘနာဂျီသည် ၎င်း၏သားငယ်နှစ်ယောက်နှင့် မယားဖြစ်သူတို့အား အိန္ဒိယသို့ အလည်အပတ် လွှတ်ထားခိုက်ဖြစ်သဖြင့် ၎င်းအိမ်ကြီး၌ လူပျိုကြီးသဖွယ် အစေခံများနှင့် နေထိုင်လျက်ရှိလေသည်။

ဧည့်သည်များနှင့် အိမ်ရှင်ဒေါက်တာ ဘနာဂျီတို့သည် နာရီဝက်ခန့်မျှ စကားပြောနေကြပြီးနောက် ၇ နာရီခွဲသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ထမင်းစားခန်းသို့ ဝင်ကြ၏။ ဒေါက်တာ ဘနာဂျီသည် ဥရောပတိုက်သားတို့ စားနည်းမျိုးအတိုင်း စားစရာများကို တစ်ပွဲပြီးတစ်ပွဲ ကျွေးမွေးရင်း ရယ်ရွှင်ဖွယ် ပုံတိုပတ်စများကို မနေမနား ပြောဆိုလျက်ရှိရာ ၎င်းအားသိကျွမ်းသူတို့က ထိုနေ့ကဲ့သို့ ဒေါက်တာဘနာဂျီ စကားပြောသောနေ့မရှိသေးဟူ၍ အသီးသီး ဆုံးဖြတ်မိကြ၏။

ထမင်းစားပြီးကြသောအခါ ဒေါက်တာ ဘနာဂျီသည် ဧည့်သည်များကို ဧည့်ခန်းသို့ တစ်ဖန် ဝင်ကြစေ၍ ရန်ကုန်မြို့မှ မကြာမီအတွင်းက မှာယူထားသော 'ရေဒီယို' အသံလွှင့်စက်ကို ဘက်ထရီဖြင့် တပ်ဆင်

mgyoe.com

mgyoe.com

လျက် အမြို့မြို့အပြည်ပြည်မှ တီးသံ၊ မှုတ်သံ၊ တေးသီချင်းသံများဖြင့် ဧည့်သည်များအား ဖျော်ဖြေလေ၏။ ဧည့်သည်များမှာ ၁၅ မိနစ်ခန့် အတူတကွ နားထောင်နေကြပြီးနောက် အချို့မှာ ဥယျာဉ်ထဲသို့ လေညင်းခံရန် ထွက်သွားခြင်း၊ အချို့မှာ လေစပ်တည့်ရာ မိတ်ဆွေနှင့်တွဲ၍ ချောင်ကောင်းကောင်း၌ ထိုင်ခြင်း၊ အချို့မှာ သတင်းစာများမှ အရုပ်များကို လှန်လှောကြည့်ရှုခြင်း စသည်ဖြင့် အသီးသီး သဘောရှိရာ ပြုလုပ်ကြလေ၏။ ထိုအတောအတွင်း ဧည့်ခန်း၌ရှိသော ရေဒီယိုအသံကမူ မရပ်မနား မြည်အော်လျက်ရှိနေသည်။

၉ နာရီအချိန်ခန့်တိုင် ရောက်လတ်သော် ဧည့်ခန်း၌ ကျောင်းအုပ်ကြီးနှင့်အတူ ထိုင်လျက် ပြီးခဲ့သော ရွေးကောက်ပွဲများအကြောင်း ဆွေးနွေးလျက်ရှိသော အရေးပိုင် ဦးထွန်းသိန်းသည် မိန်းမပိုင်းတွင် မိမိ၏သမီးကို မမြင်သည့်ပြင် ကိုယ်စားလှယ် မောင်သိန်းစံကိုလည်း အခန်းတွင်း၌ မတွေ့သဖြင့် သင်္ကာမကင်းသောစိတ်ဖြင့် ထိုင်ရာမှထ၍ အိမ်ပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့လေသည်။ အိမ်ဝသို့ ရောက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဦးထွန်းသိန်းသည် အိမ်တွင်းသို့ ပျာယီးပျာယာဝင်လာသော မိမိ၏သမီး ခင်ခင်ဆွေနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့လေ၏။ သို့ရာတွင် ဦးထွန်းသိန်းသည် သူတစ်ပါး၏ နေအိမ်အတွင်း မိမိ၏သမီးကို ကြိမ်းမောင်းခြင်း မပြုလိုသောကြောင့် ဧည့်ခန်းသို့ ဝင်သွားသော ခင်ခင်ဆွေအား တားဆီးခြင်းမပြုဘဲ အိမ်ပြင်၌ မည်သူရှိနေကြောင်း စုံစမ်းရန် ဆက်လက်ထွက်ခွာခဲ့၏။ အပြင်သို့ ရောက်လတ်သော် အခြားသောအပေါက်မှ အိမ်တွင်းသို့ ခပ်သုတ်သုတ် ဝင်မည်ပြုနေသော မောင်သိန်းစံကို မြင်သည်နှင့် ၄င်းရှိရာသို့ ဒေါသကြီးစွာဖြင့် လျှောက်သွားလေ၏။

ထိုခဏ ဦးထွန်းသိန်းသည် မြက်ခင်းပေါ်တွင် တစ်စုံတစ်ခုသော အရာကို ခြေနှင့်တိုက်မိသဖြင့် ဟပ်ထိုးဖြစ်သွားပြီးနောက် တစ်ဖန်

mgyoe.com

mgyoe.com

နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ လဆန်းခုနစ်ရက် လရောင်တွင် အလျား မှောက်လဲနေသော လူတစ်ယောက်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။ ဦးထွန်းသိန်း သည် မည်သူမည်ဝါဖြစ်သည်ကို မသိသေးဘဲ သေချာစွာ ချဉ်းကပ်ကြည့် ရှုရာတွင် အနီးအပါး၌ သွေးများ အိုင်ထွန်းလျက်ရှိသည်ကို တွေ့မြင်ရ သဖြင့် 'လာပါဦးဗျို့' ဟု လွှတ်ခနဲ အော်လိုက်မိလေသည်။

ဧည့်ခန်း၌ရှိသော ဧည့်သည်များနှင့် အိမ်ရှင် ဒေါက်တာ ဘနာဂျီ တို့သည် အော်သံကြားသဖြင့် ပြေးထွက်လာကြသောအခါ ဦးထွန်းသိန်း က မီးအိမ်ယူခဲ့ရန် ပြောလိုက်သောကြောင့် ဒေါက်တာ ဘနာဂျီသည် အစေခံတစ်ယောက်အား လက်ဆွဲမီးအိမ်တစ်လုံး ထွန်းယူခဲ့ရန် အမိန့်ပေး လိုက်လေသည်။

၄င်းနောက် လူအားလုံးတို့သည် လဲနေသောလူကို လက်ဆွဲမီးအိမ် ၏အရောင်၌ ဝိုင်းဝန်းကြည့်နေကြပြီးနောက် ရာဇဝတ်ဝန် ဦးအုန်းဖေက လဲနေသောလူကို ထူပေးလိုက်ရာ ဦးခေါင်းသည် မြေပေါ်၌ ပြုတ်ကျန် နေရစ်သည်ကို တွေ့ကြရလေသည်။ ထိုအခါ ကတော်အားလုံးတို့သည် အိမ်တွင်းသို့ ဝင်ပြေးကြလေသည်။ ယောကျ်ားများသည် အလောင်းကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုကြသည်တွင် သေသူမှာ ကုလားလူမျိုး ဘောင်းဘီ ဝတ်ဖြစ်ကြောင်း၊ အဝတ်များမှာ သပ်ရပ်သစ်လွင်စွာ ရှိနေသော်လည်း ဆံပင်မှာမူ ဖရိုဖရဲရှိနေကြောင်း၊ သေသူ၏မျက်နှာမှာ မည်သူမျှ မြင်ဖူး သော မျက်နှာမဟုတ်ကြောင်း တွေ့ရှိကြရလေသည်။

ဦးစံရှား၏ စနစ်နည်းနာများကို လေ့လာခဲ့ဖူးသော ဦးအုန်းဖေသည် အလောင်းကိုလည်းကောင်း၊ အလောင်းပတ်ဝန်းကျင်၌လည်းကောင်း သေချာစွာကြည့်ရှုရာ အလောင်းမှာ လည်ပင်းပြတ်နေသောဒဏ်ရာမှ တစ်ပါး ကိုယ်၌ ထိခိုက်ပွန်းပဲ့သော ဒဏ်ချက်တစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိသော် လည်း မျက်နှာမှာ တုံးသောလက်နက်တစ်ခုဖြင့် ထိခိုက်မိသည့်

mgyoe.com